ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ 20 χρόνος

Εχουν καταλήξει στο αντιασφαλιστικό σχέδιο
ΣΕΛΙΔΑ 9

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΠΟ ΤΡΟΙΚΑ

Ζητείται συμφωνία πάση θυσία
ΣΕΛΙΔΑ 16

Συνεχίζουν την αμερικανοδουλεία
ΣΕΛΙΔΑ 7

Υπό συνεχή διωγμό πρόσφυγες και μετανάστες
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Ευρύτερο σχέδιο καταστροφής των υγροβιότοπων
ΣΕΛΙΔΑ 11

Αποφυλάκιση Ρουπακιά – Δίκη ΧΑ

Να αποτρέψουμε το σχέδιο των αστυνομικοδικαστικών μηχανισμών
ΣΕΛΙΔΑ 13

Συρία

Καρκινοβατούν οι διαπραγματεύσεις
ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 863 - 25 Μάρτη 2016 | www.eksegersi.gr

Ή επαναστατείς ή πληρώνεις το τίμημα

Scripta...Verba...

Δήλωσα με σαφήνεια, ότι οι δεσμεύσεις του Ν. 4336/2015 (που τμήμα τους είναι στη διαπραγμάτευση) έχουν ψηφιστεί από 221 βουλευτές, ορισμένοι από τους οποίους τώρα, κάνουν κριτική στην υλοποίηση της συμφωνίας που ψήφισαν!

Τρύφων Αλεξιάδης

Συριζαίος υπουργός κατηγορεί βουλευτές των άλλων κομμάτων για... μνημονιακή ασυνέπεια. Ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ χαρακτηρίζεται από... αντιμνημονιακή συνέπεια! Πρέπει να 'σαι λέρα για να κυβερνάς γαλέρα...

Η διμερής συμφωνία επανεισδοχής Ελλάδας – Τουρκίας, εφαρμόζεται για πρώτη φορά, εδώ και χρόνια, σε ευρεία βάση. Από την 1η Ιανουαρίου 2016 έχουν επιστρέψει 630 παράτυποι μετανάστες, όταν, όλα τα προηγούμενα χρόνια, παρέμενε ανενεργή.

Ολγα Γεροβασίλη

Αλλο ένα δείγμα απόλυτης συνέπειας του ΣΥΡΙΖΑ...

Δυστυχώς επιβεβαιωθήκαμε, διότι ανεξάρτητα από το αν επρόκειτο για ένα λεκτικό λάθος του κ. Μουζάλα, είδαμε ότι βρήκαν ευκαιρία φαντάσματα του παρελθόντος, οι γνωστοί εθνομηδενιστές, να βγουν και να πάρουν θέση για το θέμα του ονόματος της Μακεδονίας.

Πάνος Καμμένος

Τους συριζαίους (αν όχι όλους, σίγουρα πάρα πολλούς) έφτυσε ο ακροδεξιός εθνικιστής σύμμαχος, αλλά αυτοί έχουν συνηθίσει να βλέπουν σε κάθε φτύσιμο ψιχάλα.

Η αλήθεια είναι ότι η ένταση και η πυκνότητα των θεμάτων που σχετίζονται με την πρώτη αξιολόγηση, εκ των πραγμάτων, δημιουργούν μια δυσκολία στο να παρθούν μέτρα και ν' ασκηθούν πολιτικές που είναι έξω από το πεδίο της συμφωνίας του Αυγούστου.

Πάνος Σκουρλέτης

Ο εύσχημος τρόπος για να μας πει πως «παράλληλο πρόγραμμα» είναι ό,τι προβλέπει το Μνημόνιο.

Δημοσιογράφος: Εμπιστεύεστε σήμερα τον Αλέξη Τσίπρα;

Μ. Σαπέν: Εγώ τον εμπιστεύομαι.

Β. Σόιμπλε: Φυσικά και εγώ.

Δημοσιογράφος: Πώς έτσι; Επειδή φέτος μιλάει λιγότερο ελληνικά και περισσότερο τη γαλλογερμανική γλώσσα και τη γλώσσα των Βρυξελλών;

Β. Σόιμπλε: Οχι, δεν είναι έτσι. Κάνουμε τα πάντα ώστε οι αποφάσεις στις οποίες με δυσκολία καταλήξαμε το περασμένο καλοκαίρι να μπορέσουν να υλοποιηθούν. Δεν είναι εύκολο για τους Ελληνες να υλοποιήσουν όλα αυτά, εργάζονται όμως.

Χωρίς σχόλια, φυσικά...

ΡΙΠΕΣ

◆ Μεγάλος προβοκάτορας αυτός ο Σόιμπλε ◆ Ακούς εκεί να δηλώσει ότι εμπιστεύεται απόλυτα τον Τσίπρα ◆ Και πώς θα πορευτεί ο ΣΥΡΙΖΑ χωρίς έναν μοχθηρό εχθρό που απεργάζεται διαρκώς τρόπους για να προωθήσει την «αριστερή παρένθεση»; ◆ Για να συνεννοούμαστε, «εθνομηδενιστές» είναι ο Μπαλτάς και οι μισοί συριζαίοι της φράξιας των 53+ ◆ Και όλα τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που προέρχονται από την παλιά ΑΚΟΑ (τουλάχιστον) ◆ Παρά ταύτα, «αυτά που μας ενώνουν με τους ΑΝΕΛ είναι περισσότερα απ' αυτά που μας χωρίζουν», δήλωσε η γραμματέας της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ Α. Θεοπεφτάτου ◆ Για να υποδηλώσουν αυτή τη βαθιά και ουσιαστική ενότητα πραγματοποίησαν κοινή συνεδρίαση των προεδρείων των ΚΟ των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ ◆ «Ας πούμε ότι είναι μια παρεξήγηση από αυτά που συμβαίνουν σε δύο ανθρώπους που έχουν μία σχέση, πολιτική σχέση εν προκειμένω», όπως είπε και ο Σκουρλέτης ◆ Είναι όπως όταν βγαίνουν διάφοροι ηθοποιοί στης Μενεγάκη και δηλώνουν «περνάμε ωραία στα καμαρίνια κι αυτό βγαίνει στην παράσταση» ◆ Πραγματικά, δεν μπορώ να καταλάβω όσους σχολιάζουν αρνητικά την προσχώρηση του Τσίπρα στους ευρωσοσιαλδημοκράτες ◆ Δεν μπορούν να δουν ότι χρειάζεται η συμπόρευση των προοδευτικών δυνάμεων ενάντια στη λιτότητα; ◆ Τι θα πει ότι οι σοσιαλδημοκράτες προωθούν τη λιτότητα; ◆ Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει τίποτα το διαφορετικό; ◆ Μετά τον Μπαλτά, ο (μετά συγχωρήσεως) Αλεξιάδης ◆ Του απομόνωσαν μια φράση και τον διαστρέβλωσαν κι αυτόν ◆ Οταν το ίδιο πράγμα ισχυρίζονται πολλοί υπουργοί, σημαίνει πως η κυβέρνηση έχει χάσει τη μπάλα ◆ Τουλάχιστον ◆ Θα έχετε προσέξει τον Τσίπρα που πετάει συνέχεια αγγλικές λέξεις ◆ Το οθόριτι, το ρελοκέισον, το ρεσέτλεμεντ και δε συμμαζεύεται ◆ Κανονική Σουσού ο τυπάκος ◆ Το πανελλήνιον αναμένει με αγωνία την κρίση του πρωθυπουργικού συμβούλου κ. Καρανίκα ◆ Ποια μετράει περισσότερο, η Τζολί ή η Μενεγάκη; ◆ Το γεγονός ότι καθυστερεί τόσες μέρες να τοποθετηθεί δημόσια αποτελεί άλλη μια απόδειξη των αρρυθμιών που χαρακτηρίζουν τη συγκυβέρνηση ◆ «Σοβαρό ατόπημα» χαρακτήρισε το «Μακεδονία» του Μουζάλα ο Χ. Θεοχάρης ◆ «Το Ποτάμι εκφράζεται από τα όργανά του και προφανώς μας χωρίζει άβυσσος από τις δηλώσεις Καμμένου» απάντησε δηκτικά η Σεβαστουπόλεως ◆ Γιατί δε χωρίζουν τα τσανάκια τους και μας ταλαιπωρούν; ◆ «Η υπόθεση που δημιουργήθηκε με αφορμή τη συνέντευξη του Γιάννη Μουζάλα θα έλεγα ότι είναι πολιτικά αστεία» δήλωσε στην «Αυγή» ο Σκουρλέτης ◆ Υπαινίσσεται ότι ο πρόεδρος Πάνος είναι καραγκιόζης, ο εθνομηδενιστής Σκουρλέτης ◆ Στη Βραζιλία οι δικαστικές αρχές δίνουν εντολή να παρακολουθούνται ακόμα και οι συνομιλίες της προέδρου ◆ Ετσι έπιασαν τους «σπαρταριστούς» διαλόγους Ρούσεφ-Λούλα για την κάλυψη από την νυν του «σκανδαλιάρη» πρώην προέδρου ◆ Δεν το λες και... διάκριση των εξουσιών ◆ Παράλληλα κέντρα πολιτικής εξουσίας το λες ◆ «Νταχάου» η Ειδομένη κατά τον υπουργό Κουρουμπλή ◆ Θα παρακαλούσαμε να συνεννοηθεί με τον υπουργό Μπαλτά, που βρήκε την εικόνα «τιμητική για την Ελλάδα» ◆ Αν και πρόκειται για διαφορά στιλ ◆ Πασόκος λαϊκιστής ο ένας, ευρωαναθεωρητής εστέτ ο άλλος ◆ Οι δυο μαζί συναποτελούν «τον όλον ΣΥΡΙΖΑ» που θα 'λεγε και ο Μπένι ◆

επί του πιεστηρίου

Καθένας με τον πόνο του κι ο Πέδρο Σάντσεθ με το δικό του. Δεν του δίνει ψήφο εμπιστοσύνης το Podemos και η κυβέρνησή του βρίσκεται στον αέρα. Γι' αυτό και με την ευκαιρία της συνόδου κορυφής των ευρωσοδιαλδημοκρατών έπιασε τον σύντροφο Αλέξη και του ζήτησε βοήθεια. Του ζήτησε να παρέμβει στο σύντροφο Πάμπλο και να τον ψήσει να πάψει να τινάζει με πείσμα την αλογοουρά και να δώσει επιτέλους αυτή τη ρημάδα την ψήφο εμπιστοσύνης. Εδώ εσύ συνεργάζεσαι με τον ακροδεξιό Καμμένο, που σε λέει εθνομηδενιστή, εδώ στην Πορτογαλία στηρίζει τη σοσιαλιστική κυβέρνηση ακόμα και ο Περισσός Λισαβόνας, είναι δυνατόν ο Ιγκλέσιας να μη συνεργάζεται μ' εμένα και το κεντροδεξιό Ciudadanos και να μας οδηγεί σε εκλογές, με κίνδυνο να εκμεταλλευτεί τον ενδοαριστερό εμφύλιο ο Ραχόι; Ο παριστάμενος στο «πηγαδάκι» σύντροφος Μοσκοβισί, παρά το αινιγματικό του ύφος, δεν μπορεί παρά να συμφώνησε με τον ισπανό (υπό προθεσμία) πρωθυπουργό. Οι πληροφορίες (από την πλευρά του Σάντσεθ) λένε πως ο Τσίπρας του υποσχέθηκε να κάνει μια ακόμα προσπάθεια να μεταπείσει τον Ιγκλέσιας. Το πιθανότερο, όμως, είναι ο τυπάκος με την αλογοουρά να του θυμίσει το Μάη του 2012. Τότε που ο Τσίπρας αρνήθηκε πεισματικά να μπει ο ΣΥΡΙΖΑ σε συγκυβέρνηση, ανάγκασε και τον Κουβέλη να ακολουθήσει την ίδια στάση, προκάλεσαν δεύτερες εκλογές και ο ΣΥΡΙΖΑ, μολονότι ήρθε δεύτερος, είδε το ποσοστό του να εκτινάσσεται. Αν είχε μπει από τότε σε μνημονιακή συγκυβέρνηση, ίσως ο Τσίπρας να μη γινόταν ποτέ πρωθυπουργός. Γιατί, λοιπόν, να μην κάνει το ίδιο το Podemos στην Ισπανία; Οχι ότι διαφωνούν επί της ουσίας, αλλά βρίσκονται σε διαφορά φάσης, όπως λέμε στη Φυσική. Αλλη φάση ο ΣΥΡΙΖΑ, άλλη φάση το Podemos.

«Η κυβέρνηση θεωρεί ότι είναι εφικτή η επίτευξη συμφωνίας με τους εταίρους μέχρι 25 Μαρτίου», δήλωσε η Γεροβασίλη, τρεις μέρες πριν η τρόικα αναχωρήσει για το πάσχα των καθολικών. Πάντα μέσα στις προβλέψεις αυτό το (λέμε τώρα) κορίτσι. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος είναι το αποσμητικό στην τουαλέτα της κυβέρνησης, είχε πει πριν μερικές δεκαετίες ο θυμόσοφος Θανασάκης Κανελλόπουλος. Πώς λέμε Γεροβασίλη; Καμία σχέση...

Δηλαδή τι περίμενε η Βαγενά; Οτι επειδή κάποτε έπαιζε στο «Θεσσαλικό Θέατρο» και παρίστανε τη Βαγγελίτσα από τη Λάρισα στην τηλεόραση, θα της τη χάριζαν; Το 'παιξε μάγκισσα και άκουσε αυτή τα μπινελίκια που προορίζονταν για τον κουτοπόνηρο Αποστόλου, που δεν πήγε στο Κιλελέρ. Ας πρόσεχε η... Βαγγελίτσα του ΣΥΡΙΖΑ.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν περιχαρακωθήκαμε, δεν κλειστήκαμε στο καβούκι μας και τολμήσαμε – και μάλιστα την αμέσως επόμενη ημέρα από την έκτακτη Σύνοδο Κορυφής, πριν από δέκα ημέρες, στις 8 Μάρτη – να πάμε στη Σμύρνη. Πρέπει να σας πω ότι οι περισσότεροι εκτιμούσαν ότι είναι μια παρακινδυνευμένη κίνηση. Τολμήσαμε όμως και πήραμε αυτό που θέλαμε, την επιτάχυνση της συμφωνίας επανεισδοχής για την επιστροφή των παράτυπων μεταναστών στην Τουρκία, σε άμεση συνεργασία με την Τουρκία. Μέχρι σήμερα από την αρχή του έτους έχουν γίνει 800 επιστροφές κι αυτό είναι ρεκόρ, το οποίο φυσικά θα επιταχυνθεί, θα μεγαλώσει περισσότερο στο επόμενο διάστημα.

Αλεξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

26/3: Παγκόσμια ημέρα για απελευθέρωση εγγράφων, Μπαγκλαντές: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 26/3/1983: Επιστρέφει στην Ελλάδα μετά από 34 χρόνια ο Μάρκος Βαφειάδης 26/3/2000: Ο Βλαντιμίρ Πούτιν εκλέγεται πρόεδρος της Ρωσίας 27/3: Ημέρα κοινωνικής εργασίας, ημέρα άθλησης, ημέρα θεάτρου, ημέρα μονής κάλτσας, Αγκόλα: Ημέρα νίκης 27/3/1903: Γέννηση Νίκου Ζαχαριάδη 27/3/2001: Πρώτος πολιτικός γάμος μεταξύ ομοφυλόφιλων (Αμστερνταμ) 28/3: Ημέρα θεάτρου σκιών 28/3/1985: Ο αρεοπαγίτης Χρήστος Σαρτζετάκης εκλέγεται Πρόεδρος της Δημοκρατίας 29/3: Βιετνάμ: Ημέρα βετεράνων (1973) **29/3/1973: Αποχώρηση Αμερικανών από Νότιο Βιετνάμ, απελευθέρωση των τελευταίων 67 αμερικανών αιχμαλώτων** 30/3: Ημέρα αντισύλληψης **30/3/1952: Εκτέλεση Νίκου Μπελογιάννη (μαζί με Μπάτση, Καλούμενο και Αργυριάδη)** 30/3/1968: Ο Γεώργιος Παπαδόπουλος λανσάρει το σύνθημα «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών» συνοδεύοντάς το με διαγραφή αγροτικών χρεών 30/3/1970: Βόμβα «Κινήματος 20 Οκτώβρη» καταστρέφει στρατιωτικό όχημα έξω από τη σχολή Ευελπίδων (άλλοι δυο μηχανισμοί δεν εξερράγησαν) 30/3/1977: Βόμβες σε δεκατέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικάνων, άλλες έξι δεν εξερράγησαν (ΕΛΑ) 30/3/1992: Δύο βόμβες στο Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης (ΕΛΑ-1η Μάη) 31/3: Ημέρα αποθήκευσης αρχείων, Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας (1974) **31/3/1946: Επίθεση ανταρτών στον αστυνομικό σταθμό Λιτοχώρου, νεκροί εννιά χωροφύλακες, δύο λοχίες και ένας οπλίτης εθνοφυλακής, αρχή εμφύλιου** 31/3/1991: Ρουκέτα στο ξενοδοχείο «Πεντελικόν» (17Ν) 31/3/1991: Τρεις βόμβες σε δυο υποκαταστήματα Citibank (ΕΛΑ-1η Μάη) 31/3/1992: Δεύτερη φορά στόχος το κέντρο Καν-Καν (ΕΛΑ-1η Μάη) 31/3/1999: Ρουκέτα κατά γραφείων ΠΑΣΟΚ στη Χαριλάου Τρικούπη (17Ν) 1/4: Ημέρα γαστρονομικού βιβλίου, ημέρα παιδικού βιβλίου, ημέρα αυτισμού 1/4/1954: Ιδρυση ΕΟΚΑ 1/4/1985: Εκτέλεση εισαγγελέα Γιώργου Θεοφανόπουλου (Αντικρατική Πάλη) 1/4/1991: Βόμβα στο κτίριο του ΟΗΕ (ΕΛΑ-1η Μάη) 1/4/1991: Εκτέλεση διοικητή επιτροπής ιδιωτικοποιήσεων της Ανατολικής Γερμανίας Ντέτλεφ Ρόβεντερ (RAF).

Ασκήσεις ισορροπίας από μια καταρρέουσα κυβερνητική ηγεσία

«Ο στόχος της διεύρυνσης της κυβερνητικής πλειοψηφίας είναι θεμιτός, **συνεχής** και **εφικτός**». Η κατηγορηματική απόφανση δεν ανήκει στον κυρ-Αλέκο. Ανήκει στον Διόσκουρο του πρωθυπουργού Νίκο Παππά. Ερχεται να διαψεύσει εκείνους που έφεραν τον κυρ-Αλέκο να έχει πέσει σε δυσμένεια, επειδή επέμενε σ' αυτό το θέμα και γι' αυτό το λόγο να αποφεύγει τις δημόσιες εμφανίσεις. Η διάψευση επιβεβαιώθηκε και με την εμφάνιση του κυρ-Αλέκου σε εκπομπή της ΕΡΤ, και μάλιστα χωρίς τον αγαπημένο του φρέντο εσπρέσο, αλλά μόνο μ' ένα ποτήρι νερό μπροστά του. Επιβεβαιώθηκε, δηλαδή, ότι η τρόικα του Μαξίμου εξακολουθεί να παραμένει ομοούσιος και αδιαίρετος (σαν τη χριστιανική αγία τριάδα).

Η φράση του Παππά ειπώθηκε δημόσια (σε γραπτή συνέντευξη) λίγες μέρες πριν ο Καμμένος ορμήσει ως ταύρος εν υαλοπωλείω στο Μαξίμου, ζητώντας την κεφαλήν Μουζάλα επί πίνακι. Αρα, η «γκρίνια» Καμμένου είχε εκδηλωθεί προηγουμένως, στο παρασκήνιο. Δεν ξέρουμε αν είχε ως αντικείμενο τη «μπίζνα» της διαχείρισης του προσφυγικού, όπως διαρρέουν οι Τσιπραίοι, είμαστε όμως βέβαιοι ότι υπήρξε. Αλλιώς δε θα έβγαινε ο Παππάς, έτσι στα ξεκούδουνα, να βάλει ζήτημα διεύρυνσης του κυβερνητικού σχήματος και μάλιστα να βαφτίσει αυτή τη διεύρυνση όχι μόνο επιθυμητή, αλλά και εφικτή.

Το γεγονός ότι Γεννηματά και Θεοδωράκης έσπευσαν να ταχθούν στο πλευρό του Τσίπρα στο ζήτημα Μουζάλα, με την πρώτη να διασαλπίζει -εμμέσως πλην σαφέστατα- ότι είναι έτοιμη να στηρίξει τη συγκυβέρνηση που απειλεί να ρίξει ο... ανεύθυνος Καμμένος, δίνει πιο σημαντική διάσταση στη φράση του Παππά. Οπως και το γεγονός της συμμετοχής του Τσίπρα σε δυο συνόδους της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, μία στο Παρίσι και μία στις Βρυξέλλες (στη δεύτερη, μάλιστα, οι διοργανωτές τον έβαλαν να καθήσει δίπλα-δίπλα με τη Φώφη).

Αλλοι συριζαίοι, που δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι Μαξίμου, θέτουν το ζήτημα διαφορετικά. Οπως ο Σκουρλέτης, για παράδειγμα, που μια βδομάδα μετά τον Παππά, μίλησε στην «Αυγή» για το «στρατηγικό αδιέξοδο της εγχώριας σοσιαλδημοκρατίας», η οποία «αδυνατεί να παρακολουθήσει τους όποιους προβληματισμούς υπάρχουν στον ευρωπαϊκό χώρο των όμορων προς αυτή δυνάμεων και εξακολουθεί να είναι προσδεμένη στο νεοφιλελεύθερο άρμα -τουλάχιστον στο προγραμματικό επίπεδο- και ταυτόχρονα υπερασπίζεται και τις βασικές επιλογές των τελευταίων κυβερνήσεων στις οποίες συμμετείχε». Σύμφωνα με τον Σκουρλέτη, κλειδί για τις εξελίξεις είναι οι νέες εκλογές με αναλογικότερο εκλογικό νόμο. Λέει χαρακτηριστικά: «Εάν τα πράγματα τα δούμε στατικά, προφανώς δεν υπάρχουν περιθώρια στο ορατό μέλλον για μια σύγκλιση με αυτούς που εκπροσωπούν εδώ τον χώρο της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας. Κανείς μπορεί να δει μια τέτοια προοπτική μέσα από μία δυναμική πορεία και έναν αναγκαίο στρατηγικό επαναπροσδιορισμό των πολιτικών δυνάμεων».

Η διαφορά ανάμεσα σε Παππά και Σκουρλέτη είναι προφανής. Ο πρώτος μιλάει για συμμετοχή της σοσιαλδημοκρατίας (ή, αν προτιμάτε, της Κεντροαριστεράς) στην κυβέρνηση στο πλαίσιο της παρούσας Βουλής (δεν υπάρχει άλλη πολιτική δύναμη για συμμετοχή στην κυβέρνηση πέρα από ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι και Λεβέντη), ενώ ο δεύτερος αποκλείει κάθε τέτοια προοπτική και τη «βλέπει» μόνο μετά από εκλογές, που υποτίθεται ότι θα λειτουργήσουν σαν μαγικό ραβδάκι και θα μεταμορφώσουν τη σοσιαλδημοκρατία.

Κι αν αναρωτιέστε πώς είναι δυνατόν στελέχη που ανήκουν στην ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ να υποστηρίζουν διαμετρικά αντίθετες πολιτικές τακτικές, θα σας πούμε ότι σε συνθήκες πολιτικής κρίσης αυτό αποτελεί συνηθισμένο φαινόμενο. Γιατί ούτε καθαρό μυαλό υπάρχει ούτε καθαρό πολιτικό πεδίο. Ετσι, η πολιτική τακτική αποτελεί ζητούμενο. Μοιάζει με άσκηση ισορροπίας, στην εκτέλεση της οποίας κάθε πολιτικό στέλεχος δοκιμάζει διαφορετική τεχνική.

Στο φινάλε, δεν είναι δύσκολο να βρεθεί η σύνθεση. Τα ίδια τα γεγονότα, αφού ακολουθήσουν μια τυφλή πορεία, μπορούν να οδηγήσουν σ' αυτή. Αν ο Καμμένος τραβήξει το σκοινί, αναζητώντας τη δική του σωτηρία εκτός κυβέρνησης, αν όντως αυτό είναι το βασικό μέλημά του και όχι ένα μεγάλο μερίδιο από τη «μπίζνα» της διαχείρισης του προσφυγικού, όπως διαρρέουν οι Τσιπραίοι, τότε ο κάθε Σκουρλέτης θα αναγκαστεί ν' αφήσει στην άκρη τις αμπελοφιλοσοφίες περί του αναγκαίου μετασχηματισμού της ελληνικής σοσιαλδημοκρατίας και να συμμετάσχει σε μια επιχείρηση προσέλκυσης της Φώφης και του Σταύρου σε συγκυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Το αν κάτι τέτοιο θα καταστεί εφικτό είναι... αλλουνού παπά βαγγέλιο. Δε θα κολλήσει, όμως, στον Σκουρλέτη και στον κάθε Σκουρλέτη. Κανένας συριζαίος δε θέλει εκλογές και μάλιστα εκλογές που θα τις έχει προκαλέσει ο Καμμένος, κουνώντας πατριωτικές και... αντιμνημονιακές σημαίες (ακόμα κι αυτό είναι ικανός να το κάνει). Γιατί ξέρουν ότι αυτές οι εκλογές θα γίνουν με τον σημερινό εκλογικό νόμο και ότι το πιο πιθανό είναι το μπόνους των 50 εδρών να το πάρει η ΝΔ του Κούλη. Αυτό σημαίνει ότι καμιά εξηνταριά βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ δε θα ξανακαθήσουν στα βουλευτικά έδρανα, χάνοντας μεμιάς τα προνόμιά τους. Αρα, θα κάνουν ό,τι μπορούν για να σώσουν την παρτίδα στη σημερινή Βουλή, αναζητώντας συμμαχία με ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι και Λεβέντη, αφού η ΝΔ εμφανίζεται κάθετα αντίθετη στην προοπτική της συγκυβέρνησης με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Μπορεί κάτι τέτοιο να κολλήσει στα κόμματα της Κεντροαριστεράς; Ναι μπορεί. Με το χάλι που έχουν αυτά τα κόμματα είναι ικανά για τα πάντα. Ακόμα και να μην ακούσουν την προτροπή του Ολάντ, που επιθυμεί διακαώς μια συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ-Ποταμιού. Αυτή την περίοδο, Γεννηματά και Θεοδωράκης εμφανίζονται να απορρίπτουν κάθε ιδέα συμμετοχής τους σε μια κυβέρνηση μόνο με τον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι γνωστή η κόντρα της Γεννηματά με τον Μητσοτάκη, στην τελευταία σύσκεψη των αρχηγών στο προεδρικό μέγαρο, όταν η πρώτη ζητούσε να καταγραφεί στην ανακοίνωση της προεδρίας η πρότασή της για σχηματισμό κυβέρνησης «εθνικής σωτηρίας» και ο δεύτερος αντέδρασε και συνεπικουρούμενος από τον Τσίπρα κατάφερε να μη γίνει αυτή η καταγραφή.

Ομως, την πραγματική διάθεση ενός κόμματος δε θα τη δούμε σε «ήρεμες» περιόδους, αλλά όταν διακυβεύεται κάτι. Γεννηματά και Θεοδωράκης, λοιπόν, έδειξαν τις πραγματικές διαθέσεις τους όταν διαφάνηκε κίνδυνος πτώσης της κυβέρνησης. Την έπεσαν στον Καμμένο και όχι στον Τσίπρα, αφήνοντας να διαφανεί πως είναι έτοιμοι να συνδράμουν για να μην πέσει η κυβέρνηση (ολοφάνερα η Γεννηματά, κάπως καλυμμένα ο Θεοδωράκης). Αν λοιπόν ξανατεθεί τέτοιο ζήτημα, αν πάρει σάρκα και οστά μια ρήξη του Τσίπρα με τον Καμμένο, τότε θα δούμε αν ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι θα μείνουν εκτός κυβέρνησης ή αν θα σπεύσουν να γίνουν... Καμμένοι στη θέση του Καμμένου.

Ο Ψυχάρης σε ρόλο σαμποταριστή

Λυσσασμένο αγώνα για να αποτρέψει κυβερνητική συνεργασία του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού με τον ΣΥΡΙΖΑ δίνει το συγκρότημα Ψυχάρη. Ο λόγος είναι προφανής: ο Ψυχάρης στέλνει στον Τσίπρα το μήνυμα ότι προσπαθεί να του κόψει τις εναλλακτικές λύσεις παραμονής στην εξουσία και ότι θα ρίξει το βάρος του (που κάθε άλλο παρά ασήμαντο είναι, ειδικά στο χώρο του λεγόμενου Κέντρου) υπέρ μιας μελλοντικής κυβερνητικής συνεργασίας των συρρικνωμένων δυνάμεων του Κέντρου με τη ΝΔ του Μητσοτάκη, την οποία θα προσπαθήσει να δείξει ως ανανεωμένη.

Πέρα από το «ρεπορτάζ», που γράφεται έτσι που να δείχνει ότι ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι, Φώφη και Σταύρος, ακούνε ΣΥΡΙΖΑ και Τσίπρας και βγάζουν φλύκταινες (ακόμα και όταν οι δηλώσεις Γεννηματά και Θεοδωράκη δείχνουν το αντίθετο), βασικός μοχλός της προώθησης αυτής της γραμμής είναι ο Πρετεντέρης, που με την καθημερινή αρθρογραφία του ζυμώνει την ιδέα ότι τη λύση στο πολιτικό πρόβλημα μπορούν να δώσουν μόνο οι εκλογές.

Δε δίστασε, στη στήλη του στο «Βήμα», υπό τον χαρακτηριστικό τίτλο «Ανατομία μιας ξεφτίλας», να τα βάλει με τον Ολάντ και τους ευρωπαίους σοσιαλδημοκράτες που καλούν τον Τσίπρα στις συνόδους τους. «Το ερώτημα είναι γιατί οι ευρωπαίοι σοσιαλιστές αισθάνονται την ανάγκη να συγχρωτιστούν με έναν άνθρωπο κι ένα πολιτικό ρεύμα με το οποίο δεν τους συνδέει τίποτα - ούτε πολιτικά ούτε ιδεολογικά», έγραψε ο Πρετεντέρης, για να καταλήξει προβοκατόρικα: «Θα τρίζουν τα κόκαλα του **Μπέμπελ** και του **Εμπερτ**».

Τι δουλειά έχει ο Μπέμπελ, που παρά τα λάθη του παρέμεινε επαναστάτης σοσιαλδημοκράτης μέχρι το θάνατό του το 1913, με τον σοσιαλιμπεριαλιστή και σοσιαλφασίστα Εμπερτ, τον άνθρωπο που κάλεσε τα «Φράικορπς» για να αντιμετωπίσουν τους εξεγερμένους εργάτες του Βερολίνου, τον άνθρωπο που έδωσε την εντολή για τη δολοφονία της Ρόζας Λούξεμπουργκ και του Καρλ Λίμπκνεχτ; Ενας προβοκάτορας δεν προβληματίζεται για τέτοιες ιστορικές... λεπτομέρειες.

Πάμε σαν άλλοτε;

Ολα τα ορφανά της (μη χρυσαυγίτικης) ακροδεξιάς μαζεύτηκαν στη Θεσσαλονίκη, στο Βελλίδειο παρακαλώ, για ν' ακούσουν τον πρόεδρο του ΛΑΟΣ (ναι, ως σφραγίδα υφίσταται ακόμα) να εκφωνεί βαρυσήμαντη πολιτική ομιλία, καλώντας τις πατριωτικές δυνάμεις να υψώσουν τα στήθη τους για να σταματήσουν το σχέδιο «αποεθνικοποίησης και αποχριστιανοποίησης της χώρας».

Εννοείται πως δεν έχει καμιά σημασία τι είπε ο Καρατζαφέρης, αλλά ποιοι μαζεύτηκαν για να τον ακούσουν. Ο Μπαλτάκος ανέβηκε από την Αθήνα, ενώ το παρών έδωσαν από τον Πανίκα Ψωμιάδη και τη Σταυρούλα Ξουλίδου, μέχρι τον δεσπότη Ανθιμο που... έκοψε την πίτα του ΛΑΟΣ. Μόνον ο Φαήλος έλειπε.

Λέτε τα ορφανά της ακροδεξιάς να συσπειρωθούν γύρω από τον Καρατζαφέρη, αφού δεν τα καταφέρνουν να φτιάξουν κάτι δικό τους; Τίποτα δεν αποκλείεται. Ο Καρατζαφέρης έχει την εμπειρία, έχει έναν υποτυπώδη μηχανισμό, έχει κανάλι. Σ' αυτά ποντάρει, άλλωστε, και ο ίδιος και προσπαθεί σιγά-σιγά να ξαναβγεί στο μεϊντάνι. Ο Κούλης δε δείχνει διατεθειμένος να μαζέψει στη ΝΔ τη σάρα και τη μάρα, έχει επαρκέστατη ακροδεξιά πτέρυγα (Μπουμπούκος και Τσεκουροφόρος είναι σε καθημερινή βάση στα κανάλια), οπότε τα ορφανά μπορεί να συσπειρωθούν τελικά γύρω από τον Χεριχέρη και να επιδιώξουν να λεηλατήσουν την εκλογική πελατεία του Καμμένου. Κι αν καταφέρουν ν' αποκτήσουν μια κάποια οντότητα και τους «παίζουν» τα μεγάλα αστικά ΜΜΕ, θα αποτελούν έναν ακόμα παράγοντα που θα σπρώχνει όλο το πολιτικό σκηνικό προς ακροδεξιές θέσεις.

Καρφιά κατά Καμμένου

Αντιγράφουμε από την «Καθημερινή» της περασμένης Κυριακής: *«Θα πρέπει να συνεκτιμηθεί ότι ο κ. Καμμένος, θεωρώντας ότι η συμβολή του στην αντιμετώπιση του προσφυγικού ήταν σημαντική, καθώς οι Ενοπλες Δυνάμεις ανέλαβαν να καλύψουν το κενό από τις κυβερνητικές καθυστερήσεις, τώρα διεκδικεί, ενόψει και της αυξημένης σημασίας που προσλαμβάνει το συγκεκριμένο θέμα αλλά και της προοπτικής να "τρέξει" ευρωπαϊκή χρηματοδότηση και να ανοίξουν θέσεις εργασίας, αυξημένη εκπροσώπηση του κόμματός του στο τμήμα εκείνο του κυβερνητικού μηχανισμού που θα χειριστεί την υλοποίηση των ευρωπαϊκών αποφάσεων».*

Από το «Βήμα» της περασμένης Κυριακής: *«Η σύμπραξη Τσίπρα – Καμμένου δεν περνά τις καλύτερες ημέρες της. Αφορμή είναι ο Μουζάλας, αλλά βαθύτερες είναι οι αιτίες. Ηδη όλα τα συριζαίικα συστήματα προπαγάνδας μεταδίδουν ότι ο κ. Καμμένος τα κάνει όλα αυτά για τον έλεγχο των πόρων του Προσφυγικού και για τη διεύρυνση της εξουσίας του. Εκμεταλλεύτηκε την αδυναμία του κρατικού μηχανισμού να παρέμβει ουσιαστικά στο θέμα των προσφύγων και έβαλε τον Στρατό στο παιχνίδι. Εξασφάλισε έτσι δυνατότητα με τις απευθείας αναθέσεις έργων και διεκδικεί διά αυτών τον πλήρη έλεγχο της διαχείρισης του προσφυγικού ζητήματος. Από την άλλη, όμως, οι συριζαίοι έχουν αναπτύξει δίκτυα αλληλεγγύης ΜΚΟ και μέσω αυτών θέλουν να ελέγξουν αυτοί το προσφυγικό πακέτο (...) Κατά την εκδοχή λοιπόν των συριζαίων, το πρόβλημα αυτό καθαυτό δεν είναι ο κ. Μουζάλας αλλά η σύγκρουση Καμμένου – Δικτύων Αλληλεγγύης. Λέγεται μάλιστα ότι ο κ. Καμμένος έχει ως συμμάχους στελέχη των υπουργείων Εξωτερικών και Προστασίας του Πολίτη. "Είναι πολλά τα λεφτά, Αρη" που έλεγαν κάποτε. Και τούτο γιατί τα επόμενα χρόνια στην "αποθήκη ψυχών" που λέγεται Ελλάδα τα μόνα σίγουρα ευρωπαϊκά κονδύλια θα είναι αυτά για τους πρόσφυγες. Και ο νοών νοείτω...».*

Και από τα «Νέα» της περασμένης Δευτέρας: *«Το Προσφυγικό είναι το ξυπνητήρι που θύμισε στους συριζαίους ότι συγκυβερνούν με την Ακροδεξιά συσπειρώνοντάς τους εναντίον των ΑΝΕΛ. Θύμισε ταυτόχρονα στον Καμμένο ότι είναι ο ελάσσων εταίρος. Αυτός που αντί να γίνει, όπως είχε φανταστεί, στρατηγός του Προσφυγικού, κατέληξε να τεθεί υπό την κηδεμονία του αναπληρωτή του και να παραγκωνιστεί από τη διεύθυνση του μεγαλύτερου πρότζεκτ που υλοποιεί η κυβέρνηση - πρότζεκτ που προορίζεται να απορροφήσει αθρόους κοινοτικούς πόρους».*

Οταν διαφορετικά συγκροτήματα Τύπου και διαφορετικοί αρθρογράφοι και πολιτικοί συντάκτες γράφουν τα ίδια πράγματα, τότε σημαίνει πως κάποιο «πουλάκι» τους ψιθύρισε στ' αυτί το σενάριο που αναπαράγουν. Κι αυτό το «πουλάκι» δεν μπορεί παρά να κατοικοεδρεύει στο μέγαρο Μαξίμου. Είναι γνωστή, άλλωστε, αυτή η τακτική αποδόμησης συγκεκριμένων προσώπων, που χρησιμοποιούν οι Τσιπραίοι. Θυμηθείτε μόνο το «στήσιμο» κατά του Λαφαζάνη με την περιβόητη «εισβολή στο Νομισματοκοπείο».

Ο Καμμένος τώρα είναι αναγκασμένος να διαψεύσει έμπρακτα τις διαρροές ότι εκείνο που τον νοιάζει είναι η «μπίζνα» του Προσφυγικού. Η διαχείριση των κονδυλίων που θα δοθούν από την ΕΕ για τη λειτουργία της μεγάλης φυλακής για πρόσφυγες και μετανάστες. Το σενάριο που πλασάρουν οι Τσιπραίοι ακούγεται παραπάνω από αληθοφανές, ό,τι και να πει ο Καμμένος. Ταυτόχρονα, όμως, ο βαθμός που οι Τσιπραίοι «χοντραίνουν» το ζήτημα που άνοιξε ο Καμμένος δείχνει πως το γυαλί στη σχέση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει ραγίσει.

Συρία

Καρκινοβατούν οι διαπραγματεύσεις

Στις 24 του Μάρτη ολοκληρώνεται ο πρώτος γύρος των διαπραγματεύσεων για τον τερματισμό του πολέμου στη Συρία, που ξεκίνησε στις 14 Μάρτη, με το φλέγον ζήτημα της τύχης του Ασαντ να παραμένει ανοιχτό, γεγονός που εμποδίζει οποιαδήποτε ουσιαστική πρόοδο στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Το σχέδιο που προωθεί ο ειδικός μεσολαβητής του ΟΗΕ στις διαπραγματεύσεις είναι η συγκρότηση μέσα σε έξι μήνες ενός μεταβατικού κυβερνητικού σώματος με εκτελεστικές εξουσίες που θα καταρτίσει ένα νέο σύνταγμα και θα προχωρήσει σε προεδρικές και κοινοβουλευτικές εκλογές μέσα σε 18 μήνες. Στο σχέδιο αυτό κατέληξαν οι ΗΠΑ, η Ρωσία και οι λοιπές εμπλεκόμενες πλευρές σε προηγούμενο στάδιο των διαπραγματεύσεων, χωρίς να γίνεται καμιά αναφορά στο ρόλο του Ασαντ κατά τη μεταβατική περίοδο, με τη Ρωσία να επιμένει ότι το πολιτικό του μέλλον πρέπει να κριθεί από το λαό μέσω εκλογών. Αυτό το κρίσιμο ζήτημα τίθεται ξανά επί τάπητος στις διαπραγματεύσεις της Γενεύης, για το οποίο το παζάρι θα είναι πολύ σκληρό, καθώς τα δύο αντίπαλα στρατόπεδα διεκδικούν το μεγαλύτερο δυνατό μερίδιο στη νομή της εξουσίας, με βάση φυσικά το συσχετισμό δυνάμεων που διαμορφώνεται σε κάθε φάση.

Η αντιπροσωπία της συριακής κυβέρνησης στις διαπραγματεύσεις της Γενεύης, έχοντας με το μέρος της το συσχετισμό δυνάμεων, μετά τη ρωσική αεροπορική επέμβαση, απέκλεισε, τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση, κάθε συζήτηση για το πολιτικό μέλλον του Ασαντ. Ο επικεφαλής της Μπασάρ Τζαφάρι δήλωσε σε συνέντευξή του ότι το μέλλον του Ασαντ δεν έχει καμιά σχέση με τις διαπραγματεύσεις για τον τερματισμό του πολέμου, επιμένοντας ότι προτεραιότητα παραμένει ο πόλεμος κατά της «τρομοκρατίας», και κατηγόρησε την αντιπολίτευση ότι υποστηρίζει «τρομοκράτες», κωλυσιεργεί και αρνείται να πάρει μέρος σε ένα κοινό μέτωπο κατά της «τρομοκρατίας», την Τουρκία ότι βοηθά τους τζιχαντιστές, το Ισραήλ ότι περιθάλπει στα νοσοκομεία του «τρομοκράτες» και το Κατάρ ότι πληρώνει τους λογαριασμούς για τα νοσήλιά τους.

Η αντιπροσωπία της αντιπολίτευσης που συμμετέχει στις διαπραγματεύσεις κατηγορεί το καθεστώς Ασαντ ότι σπαταλά το χρόνο για να καθυστερήσει τις διαπραγματεύσεις και ότι έχει καταθέσει ένα πολύ γενικό κείμενο με οχτώ αρχές άσχετο με το σχηματισμό μεταβατικής κυβέρνησης. Ο επικεφαλής της αντιπροσωπίας Μοχάμεντ Αλούς, πολιτικός εκπρόσωπος των ανταρτών του «Στρατού του Ισλάμ», που υποστηρίζεται από τη Σαουδική Αραβία και ελέγχει περιοχές κυρίως κοντά και νότια της Δαμασκού, δήλωσε σε συνέντευξη Τύπου στις 21 Μάρτη ότι η αντιπολίτευση δεν μπορεί να δεχτεί τον Μπασάρ Ασαντ ως μέλος του μεταβατικού σώματος, το οποίο πρέπει να έχει όλες τις εξουσίες στα χέρια του, του προέδρου, της κυβέρνησης, της Βουλής και της Δικαιοσύνης. Και πρόσθεσε ότι αν φύγει ο Ασαντ και 1.000 ακόμη εγκληματίες του καθεστώτος, οι πρόσφυγες μπορούν να γυρίσουν στη Συρία, ενώ κάλεσε το Λευκό Οίκο και τους Ευρωπαίους

να πιέσουν τη Ρωσία να ασκήσει την επιρροή της στον Ασαντ προκειμένου να αντιμετωπίσει σοβαρά τις διαπραγματεύσεις. Επίσης, η αντιπολίτευση απορρίπτει κάθε προσπάθεια της συριακής κυβέρνησης να μεταθέσει τον επόμενο γύρο των διαπραγματεύσεων, ο οποίος έχει οριστεί να ξεκινήσει στις 4 Απρίλη, μετά τις βουλευτικές εκλογές τις οποίες προκήρυξε το καθεστώς Ασαντ, ως ένδειξη αυτοπεποίθησης και ισχύος, για τις 13 Απρίλη.

Από την πλευρά του, ο ειδικός μεσολαβητής του ΟΗΕ Στάφαν ντε Μοστούρα εξέφρασε την απογοήτευσή του για την τακτική της συριακής αντιπροσωπίας, λέγοντας ότι την έχει πιέσει για να δώσει συγκεκριμένες θέσεις για το ζήτημα της πολιτικής μετάβασης για να λάβει από το Μπασάρ Τζαφάρι την απάντηση ότι είναι πρόωρη η συζήτηση γι' αυτό το θέμα.

Είναι δεδομένο ότι τη στιγμή που το καθεστώς Ασαντ κερδίζει στρατιωτικά δεν μπορεί να χάσει πολιτικά στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Αυτό που, όπως φαίνεται, επιδιώκει σ' αυτή τη φάση χρονοτριβώντας στις διαπραγματεύσεις είναι να κερδίσει χρόνο για να ανακτήσει περισσότερα εδάφη από τους αντάρτες και να ενισχύσει περισσότερο τη θέση του στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Σημειωτέον ότι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές βρίσκεται σε εξέλιξη μεγάλη επιχείρηση του κυβερνητικού στρατού, με την υποστήριξη ρωσικών βομβαρδισμών, με στόχο την ανακατάληψη της Παλμύρα από το ISIS και στη συνέχεια της Ράκα, της πρωτεύουσας του Ισλαμικού κράτους.

Είναι επίσης βέβαιο ότι δεν μπορεί να υπάρξει σταθερή πολιτική λύση που να οδηγήσει στον τερματισμό του πολέμου με την παραμονή του Ασαντ στην εξουσία και χωρίς να παραχωρηθεί μέρος της εξουσίας στους αντιπάλους του καθεστώτος Ασαντ. Γι' αυτό και το Κρεμλίνο, παρόλο που υποστηρίζει την παραμονή του Ασαντ με κάποιο τρόπο στην εξουσία στο διάστημα μιας μεταβατικής κυβερνητικής λύσης, γνωρίζει ότι πρέπει σε επόμενη φάση να παραμεριστεί, διαφορετικά το αδιέξοδο θα συνεχίζεται. Αυτό που έχει σημασία είναι να παραμείνει το Μπάαθ στο πολιτικό γίγνεσθαι και να διατηρηθούν οι δομές του κρατικού μηχανισμού για να εξασφαλιστεί η συνέχεια και να αποφευχθεί το προηγούμενο της Λιβύης ή του Ιράκ. Τα υπόλοιπα θα καθοριστούν από το συσχετισμό δυνάμεων που θα διαμορφωθεί στρατιωτικά και κατά συνέπεια πολιτικά.

Από την άλλη, η αντιπολίτευση, με την υποστήριξη κυρίως των ΗΠΑ, της Σαουδικής Αραβίας και της Τουρκίας, πατώντας στο ότι οι αντάρτες έχουν μεν αποδυναμωθεί αλλά δεν έχουν ηττηθεί, πιέζει για να αποσπάσει υποχωρήσεις από το καθεστώς Ασαντ, γνωρίζοντας ότι δεν μπορεί να πετύχει, με το σημερινό συσχετισμό δυνάμεων σε βάρος της, την άμεση αποπομπή του Ασαντ και της κλίκας του από την εξουσία. Πιέζει στρατιωτικά και πολιτικά, εκτός των άλλων, μέσω της Τουρκίας και της Σαουδικής Αραβίας. Η μεν Τουρκία εξακολουθεί να υποστηρίζει και να εξοπλίζει ένοπλες ομάδες που δρουν στο έδαφος της Συρίας, ενώ συνεχίζει να χτυπά θέσεις των Κούρδων της Συρίας. Η δε Σαουδική Αραβία, εκτός από τις ομάδες των ανταρτών που υποστηρίζει ανοιχτά και εξοπλίζει, επιχειρεί να απομονώσει και να αναγκάσει τη Χεσμπολά να αποσύρει τις δυνάμεις της από τη Συρία με οικονομικούς και πολιτικούς εκβιασμούς εναντίον του Λιβάνου.

Τον περασμένο μήνα, η σαουδαραβική μοναρχία ανακοίνωσε τη διακοπή οικονομικής βοήθειας 4 δισ. δολαρίων για το Λίβανο, από την οποία τα 3 δισ. προορίζονταν για τον εξοπλισμό του λιβανέζικου στρατού, ενώ στα τέλη του Φλεβάρη, η Σαουδική Αραβία, τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, το Κουβέιτ και το Μπαχρέιν με ταξιδιωτική οδηγία κάλεσαν τους πολίτες τους να εγκαταλείψουν το Λίβανο και να αποφεύγουν να ταξιδεύουν εκεί.

Στις 2 του Μάρτη, το αποκαλούμενο Συμβούλιο Συνεργασίας του Κόλπου (Σαουδική Αραβία, Εμιράτα, Κατάρ, Κουβέιτ, Μπαχρέιν και Ομάν) χαρακτήρισαν τη Χεσμπολά «τρομοκρατική οργάνωση» και ακολούθησε στις 11 του Μάρτη ο Αραβικός Σύνδεσμος, με εξαίρεση το Ιράκ και το Λίβανο, που διατύπωσαν «επιφυλάξεις». Σημαντικό όπλο στη φαρέτρα τους αποτελεί επίσης το μισό εκατομμύριο Λιβανέζοι που εργάζονται στις χώρες του Κόλπου, σοβαρή οικονομική γραμμή ζωής για τη χώρα. Ηδη, το Μπαχρέιν έχει προχωρήσει σε απελάσεις Λιβανέζων κατηγορώντας τους για σχέσεις με τη Χεσμπολά, ενώ το σαουδαραβικό υπουργείο Εσωτερικών ανακοίνωσε ότι όποιος πολίτης ή κάτοικος υποστηρίζει, φέρεται ως μέλος της Χεσμπολά, τη συμπαθεί ή προωθεί τις ιδέες της, κάνει δωρεές ή επικοινωνεί μαζί της ή περιθάλπει κάποιον που ανήκει σ' αυτήν θα τιμωρείται αυστηρά με βάση την αντιτρομοκρατική νομοθεσία, ενώ οι ξένοι που εργάζονται ή κατοικούν στη χώρα θα απελαύνονται.

Αν λάβουμε υπόψη ότι η Χεσμπολά είναι πολιτικά, κοινωνικά και στρατιωτικά η ισχυρότερη δύναμη στο Λίβανο και ότι η στρατιωτική της πτέρυγα είναι ισχυρότερη από το λιβανέζικο στρατό και λειτουργεί αυτόνομα, είναι φανερό ότι τα μέτρα αυτά υπονομεύουν την ειρήνη, τη σταθερότητα και την ενότητα του Λιβάνου.

Τέλος, εκτός των διαπραγματεύσεων της Γενεύης έμειναν και σ' αυτό το γύρο οι Κούρδοι της Συρίας, που εκπροσωπούνται κυρίως από το «Κόμμα Δημοκρατικής Ενωσης» (PYD) και την ένοπλη πολιτοφυλακή των «Δυνάμεων Λαϊκής Προστασίας» (YPG). Στις 16 του Μάρτη, 200 περίπου εκπρόσωποί τους συνήλθαν και ανακήρυξαν τις τρεις επαρχίες που βρίσκονται υπό τον έλεγχό τους κατά μήκος των συνόρων της Συρίας με την Τουρκία, από τον Ευφράτη ποταμό μέχρι τα σύνορα του Ιράκ, ως αυτοδιοικούμενη ομοσπονδιακή περιοχή της Συρίας, με στόχο κυρίως να ασκήσουν πίεση για να εξασφαλίσουν τη συμμετοχή τους στις διαπραγματεύσεις, στην οποία αντιτίθεται κυρίως η Τουρκία. Αυτό που αξίζει να σημειωθεί δεν είναι η αναμενόμενη αντίδραση της Τουρκίας, της Ουάσιγκτον (προσεγμένη λόγω στρατιωτικής συνεργασίας με τους Κούρδους της Συρίας) και της Δαμασκού, αλλά της αντιπολίτευσης που συμμετέχει στις διαπραγματεύσεις και ομάδων ανταρτών, κάποιες από τις οποίες εκπροσωπούνται στις διαπραγματεύσεις, οι οποίες ταυτίζονται με τη θέση της Τουρκίας. Σε ανακοίνωσή τους, μεταξύ άλλων, αρνούνται το δικαίωμα αυτοδιάθεσης των Κούρδων, χαρακτηρίζουν την απόφασή τους «σχέδιο διαμελισμού» της Συρίας και προσπάθεια «εγκαθίδρυσης των ρατσιστικών, εθνικιστικών και σεχταριστικών οντοτήτων», παραλληλίζουν τις οργανώσεις των Κούρδων με το ISIS και χαρακτηρίζουν το PYD και την πολιτοφυλακή YPG «τρομοκράτες».

Σκυλεύουν τους νεκρούς Παλαιστίνιους

Με μια προκλητική κίνηση που ισοδυναμεί με σκύλευση των παλαιστίνιων αγωνιστών που έπεσαν στον αγώνα για λευτεριά και ανεξαρτησία, οι ισραηλινές αρχές επέστρεψαν τις σορούς δυο παλαιστίνιων νέων στους συγγενείς τους σε πολύ κακή κατάσταση. Οι σιωνιστές παρέβησαν προκλητικά τη συμφωνία ότι οι σοροί θα επιστραφούν σε όσο το δυνατόν πιο φυσιολογική κατάσταση προκειμένου να ταφούν όπως αρμόζει στις μουσουλμανικές παραδόσεις, θέλοντας μ' αυτό τον τρόπο να σκοτώσουν για δεύτερη φορά τους δυο νέους και να προσβάλουν τις οικογένειές τους. Αυτό που δεν περίμεναν ήταν ότι οι γονείς ενός από τους δυο νεκρούς θα αρνούνταν να παραλάβουν τη σορό και θα τους επέβαλαν να τηρήσουν τη συμφωνία, μετατρέποντας το θάνατο του γιου τους στην τελευταία πράξη αντίστασής του στους σιωνιστές, λίγο πριν η παλαιστινιακή γη τον αγκαλιάσει για πάντα.

Οι δυο νέοι δολοφονήθηκαν από σιωνιστές στρατιώτες κατά τη διάρκεια επιθέσεων ενάντια σε εποίκους. Ο Χαλίντ Μανάσρα ήταν μόλις 15 ετών όταν εκτελέστηκε στις 12 Οκτώβρη του 2015 κοντά στον εποικισμό Πισγκάτ Ζεέβ, ενώ ο 21χρονος Ομάρ Σκαφί σκοτώθηκε στις 6 Δεκέμβρη της ίδιας χρονιάς στην Ιερουσαλήμ. Τα νεκρά κορμιά των δυο νέων ήταν ανάμεσα στα πολλά που κρατούνται από τους σιωνιστές, που επιδιώκουν να επιβάλουν συλλογική τιμωρία στους συγγενείς και τους οικείους τους και να κάμψουν, στο βαθμό που κάτι τέτοιο είναι δυνατό, το αγωνιστικό φρόνημα του παλαιστινιακού λαού. Η συντριπτική πλειοψηφία των νεκρών είναι έφηβοι και νέοι, η λεγόμενη «μετά το Οσλο γενιά», που έχουν βιώσει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο από τη μια το αδιέξοδο των διαπραγματεύσεων, που αφήνει αχαλίνωτη την επιθετικότητα και τον επεκτατισμό των σιωνιστών, και από την άλλη τη βία και τον καθημερινό εξευτελισμό από τον ισραηλινό στρατό και τους πραιτοριανούς της Παλαιστινιακής Αρχής στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Ισραηλινό δικαστήριο στην Ιερουσαλήμ καταδίκασε την Τετάρτη 16 Μάρτη σε ποινές φυλάκισης από 12 έως 39 μήνες εφτά Παλαιστίνιους από 14 έως 17 χρόνων, με την κατηγορία ότι πετούσαν πέτρες εναντίον του ισραηλινού στρατού και αυτοκινήτων εποίκων. Πριν τη δίκη τους, οι έφηβοι βρίσκονταν σε κατ' οίκον περιορισμό για οχτώ μήνες. Από τότε που ξεκίνησε η παλαιστινιακή εξέγερση, τον περασμένο Οκτώβρη, ο αριθμός των φυλακισμένων παιδιών έχει αυξηθεί κατακόρυφα, έχοντας φτάσει ήδη τα 450, από 155 που ήταν τον περασμένο Αύγουστο. Τα παιδιά που έχουν τραυματιστεί στις διαδηλώσεις έχουν ξεπεράσει τα 2.100, ενώ περισσότερα από 40 έχουν δολοφονηθεί από τον ισραηλινό στρατό και την αστυνομία. Κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων, οι ισραηλινοί στρατιώτες χτυπούν κατά προτεραιότητα παιδιά, προκειμένου να παραδειγματίσουν τους υπόλοιπους και να σπείρουν το φόβο στον παλαιστινιακό λαό της Δυτικής Οχθης.

Παρολαυτά, σε συνέντευξή του στην εκπομπή Conflict Zone της Deutsche Welle, ο πρωθυπουργός της Παλαιστινιακής Αρχής Ράμι Χαμντάλα επανέλαβε σαν χαλασμένο γραμμόφωνο τη δέσμευση της ΠΑ στις αρχές της μη βίαιης αντίστασης στους σιωνιστές. Η προδοτική κλίκα που διαχειρίζεται την ΠΑ επιμένει να προπαγανδίζει με όλους τους τρόπους τη λεγόμενη μη βίαιη αντίσταση στους σιωνιστές. Η συγκεκριμένη τακτική την αποκόβει εντελώς από τον παλαιστινιακό λαό, που τίθεται συντριπτικά υπέρ της ένοπλης πάλης ενάντια στο σιωνιστή κατακτητή. Η κλίκα του Αμπάς προσκυνά έναν εχθρό που δεν καταλαβαίνει τίποτ' άλλο από τη βίαιη αντίσταση. Αλλά ακόμα κι αυτές οι δηλώσεις ακούγονται εντελώς υποκριτικές, όταν η ΠΑ έχει συλλάβει και φυλακίσει εκατοντάδες αγωνιστές απ' όλες τις οργανώσεις της Αντίστασης, συνεχίζει τη συνεργασία ασφαλείας με τους σιωνιστές, παρά τις πρόσφατες πομπώδεις δηλώσεις του Αμπάς περί διακοπής της, ενώ δε χάνει την ευκαιρία, όπου την παίρνει, να καταστέλλει βίαια τις αντιστάσεις του λαού. Και βέβαια, οι σιωνιστές αποθρασύνονται ολοένα και περισσότερο.

Ή πληρώνεις το τίμημα ή επαναστατείς

Σκηνή πρώτη: Εκατοντάδες πρόσφυγες φωνάζουν να ανοίξουν τα σύνορα στην Ειδομένη. Δύο από αυτούς αυτοπυρπολούνται. Λίγες μέρες πριν, ορισμένοι γεύτηκαν την «περιποίηση» των μπάτσων της ΠΓΔΜ, όταν τόλμησαν να περάσουν τα σύνορα παράνομα. Αποτέλεσμα: σπασμένα χέρια και μώλωπες σε όλο τους το σώμα. Όλοι οι παραπάνω ανήκουν στους «τυχερούς» που δεν πνίγηκαν στο Αιγαίο, όπως οι 590 «άτυχοι» που άφησαν την τελευταία τους πνοή στα φουρτουνιασμένα νερά του το 2015 (σε σύνολο περισσότερων από 3.500 μεταναστών που την ίδια περίοδο πνίγηκαν στη Μεσόγειο).

Σκηνή δεύτερη: Συρία, Χομς, Δεκέμβρης 2015. Οι τελευταίοι αντικαθεστωτικοί μαχητές εγκαταλείπουν την πόλη, μετά από τεσσεράμισι χρόνια πολέμου και πάνω από τρία χρόνια ολοκληρωτικού αποκλεισμού, που μετέτρεψε την τρίτη σε μέγεθος πόλη της Συρίας σε μια ερειπωμένη πόλη φάντασμα. Από τους 1.5 εκατομμύριο κατοίκους της απέμειναν λιγότεροι από τέσσερις χιλιάδες. Όλο αυτό το διάστημα, σκοτώθηκαν πάνω από 2.200 άτομα. Λίγοι σε σύγκριση με τους περισσότερους από 250 χιλιάδες νεκρούς (μεταξύ τους πάνω από δέκα χιλιάδες παιδιά) του φονικού πολέμου που εξακολουθεί να διεξάγεται στη Συρία.

Σκηνή τρίτη: Οι κραυγές και τα ουρλιαχτά των επιβατών του διεθνούς αερολιμένα των Βρυξελλών και του Μετρό της πόλης, μερικές δεκάδες μέτρα από τα κεντρικά γραφεία της Κομισιόν και του Ευρωκοινοβουλίου, ακούστηκαν σε όλη την Ευρώπη. Η διπλή βομβιστική επίθεση με τουλάχιστον 34 νεκρούς και πάνω από 200 τραυματίες σόκαρε πολύ περισσότερο από τις εκατόμβες των θυμάτων της Συρίας ή τα εκατοντάδες πτώματα που ξέβρασε το Αιγαίο και η Μεσόγειος.

Τα μίντια της «πολιτισμένης» Δύσης ξόδεψαν πολύ περισσότερο χρόνο για μία επίθεση που -όσο αιματηρή κι αν ήταν- αποτελεί ψήγμα μπροστά σ' αυτό που συμβαίνει στις χώρες του λεγόμενου «τρίτου κόσμου»: Τη Συρία σήμερα, το Ιράκ και το Αφγανιστάν χθες, την Παλαιστίνη εις το διηνεκές.

Φρόντισαν έτσι να ανασκευάσουν αυτό που τόσο μονότονα επαναλαμβάνουν όταν οι βόμβες φτάνουν στο κατώφλι τους. Την υποκρισία περί «απόλυτης αξίας της ανθρώπινης ζωής». Υποκρισία, γιατί όλοι αυτοί θυμούνται την ανθρώπινη ζωή μόνο όταν χάνεται στις «πολιτισμένες» μητροπόλεις του δυτικού καπιταλισμού. Όταν πρόκειται για την ανθρώπινη ζωή που χάνεται στα συντρίμμια «τριτοκοσμικών» χωρών, που μαστίζονται από αιματηρούς πολέμους, χρόνια καταπίεση, φτώχεια ή σύγχρονη δουλεία, τότε δε σηκώνεται κουρνιαχτός, αλλά το θέμα ξεπετιέται με μερικές εικόνες στο γυαλί, που αποτυπώνουν στα γρήγορα και με χαρακτηριστική ψυχρότητα τα τεκταινόμενα, μέχρι να γίνουν συνήθεια και να μην αποτελούν καν είδηση.

Ας σκεφτούμε, όμως. Όταν ολόκληρες χώρες καταστρέφονται ή ζουν μέσα στην αθλιότητα, και εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες όχι μόνο δεν περιθάλπονται αλλά αντιμετωπίζονται σαν εχθροί, σαν «εισβολείς», ή στην καλύτερη περίπτωση σαν κρέας για τα σύγχρονα καπιταλιστικά σκλαβοπάζαρα, πώς μπορούμε να σοκαριζόμαστε όταν οι βόμβες (ανεξάρτητα από το ποιος τις βάζει) σκάνε μέσα στις μεγαλουπόλεις της Δύσης;

Είναι γεγονός ότι οι βομβιστές που ανατινάχτηκαν στις Βρυξέλλες είναι «τρελαμένοι», όπως και οι διεστραμμένοι τζιχαντιστές του Ισλαμικού Κράτους, που φαίνεται να βρίσκεται πίσω από την επίθεση. Ποιος όμως ευθύνεται γι' αυτή την «τρέλα»; Αν στο Ιράκ και το Αφγανιστάν δεν γίνονταν φονικές επεμβάσεις, αν στη Συρία δεν στήριζαν οι ρώσοι ιμπεριαλιστές τον Ασαντ, που δολοφονούσε ασύστολα μπροστά στα μάτια μιας απαθούς «διεθνούς κοινότητας», αν στις χώρες της Αφρικής δεν κυριαρχούσε η εξαθλίωση, η αμορφωσιά και η καταλήστευση των πλουτοπαραγωγικών τους πηγών από την «πολιτισμένη» Δύση, αν οι πρόσφυγες και μετανάστες δεν αντιμετωπίζονταν σαν μιάσματα ή σύγχρονοι είλωτες, αν..., αν..., τότε δε θα υπήρχε χώρος για τέτοια φαινόμενα. Όμως η Ιστορία δε γράφεται με «αν».

Είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι πίσω από το ματοκύλισμα των Βρυξελλών υπάρχουν άλλα απείρως μεγαλύτερα. Το πρώτο, είναι το τίμημα που πληρώνει η «πολιτισμένη» Δύση για τα δεύτερα και για τις πράξεις της απέναντι στην «απολίτιστη» Ασία και την «απολίτιστη» Αφρική. Οσο εξακολουθεί να υπάρχει ιμπεριαλισμός και καταπίεση, ματοκυλίσματα σαν το πρόσφατο στις Βρυξέλλες θα συνεχίζονται, ακόμα και αν το «Ισλαμικό Κράτος» εξολοθρευτεί, ακόμα κι αν οι φυλακές γεμίσουν με τους «τρελαμένους» τζιχαντιστές. Γιατί αυτοί θα ξαναγεννιούνται από τις υλικές συνθήκες, όπως τα μανιτάρια μετά τη βροχή.

Ούτε η κατάσταση έκτακτης ανάγκης, ούτε η αστυνομοκρατία θα σώσουν τις ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις από τέτοιες επιθέσεις. Οπως δεν έσωσε τις Βρυξέλλες η αστυνομοκρατία που οδήγησε στη σύλληψη του θεωρούμενου ως εγκεφάλου της επίθεσης στο Παρίσι, Σαλάχ Αμπντεσλάμ. Αυτό δεν οφείλεται στο ότι «κάποιοι δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους», όπως ισχυρίζονται τα παπαγαλάκια της «αντιτρομοκρατίας», αλλά στον ασύμμετρο χαρακτήρα αυτών των επιθέσεων και την αποφασιστικότητα των δραστών.

Η παθητικότητα και η υποταγή στους ισχυρούς, που έχει περάσει στους ευρωπαϊκούς λαούς, η απάθεια απέναντι στο δράμα των προσφύγων, για να μη μιλήσουμε για εχθρότητα που δυστυχώς διογκώνεται, κάνει ακόμα μεγαλύτερο το χάσμα ανάμεσα σ' αυτούς και στους λαούς των εξαθλιωμένων χωρών. Οσο δεν αντιδρούμε στα εγκλήματα που γίνονται κατ' εξακολούθηση, είμαστε συνένοχοι στα μάτια αυτών των λαών.

Τα κοινωνικά προβλήματα δεν λύνονται, όμως, μέσα από το γυαλί της τηλεόρασης ούτε στις κάλπες της απάτης. Λύνονται επαναστατικά. Διαφορετικά, θα συνεχίζουν να σέρνονται και να μολύνουν σα γάγγραινα τον ανθρώπινο πολιτισμό. Για να θυμηθούμε ένα πολύ επίκαιρο και εύστοχο απόφθεγμα του γερο-Κάρολου: *«Οταν μια μεγάλη κοινωνική επανάσταση διαφεντέψει τα επιτεύγματα της αστικής εποχής, στην παγκόσμια αγορά και στις μοντέρνες παραγωγικές δυνάμεις, και τα υποτάξει στον κοινό έλεγχο των πιο προχωρημένων λαών, μονάχα τότε η ανθρώπινη πρόοδος θα πάψει να μοιάζει μ' αυτό το αποτρόπαιο ειδωλολατρικό ξόανο που δεν πίνει νέκταρ παρά μόνο μέσα από το κρανίο των σφαγιασμένων»* (Καρλ Μαρξ, Οι μελλοντικές συνέπειες της βρετανικής κυριαρχίας στην Ινδία, 22.7.1853).

Κούβα

Επιστροφή στην αγκαλιά της Δύσης

Ηταν η πρώτη φορά μετά από 88 χρόνια που αμερικανός πρόεδρος πάτησε το πόδι του στην Κούβα, γι' αυτό η επίσκεψη Ομπάμα ήταν ιστορικής σημασίας. Οχι ότι σηματοδότησε κάτι διαφορετικό από αυτό που ήδη συντελείται, αλλά όπως και να το κάνουμε, όταν δύο «προαιώνιοι εχθροί» φτάνουν στο σημείο να συμφωνούν ότι απλά αντιλαμβάνονται διαφορετικά τη «δημοκρατία» και τα «ανθρώπινα δικαιώματα» και ότι έχουν «βαθιές διαφορές», αλλά σέβεται ο ένας τον άλλο, αυτό αποτελεί τεράστια στροφή στις μεταξύ τους σχέσεις.

Η αλήθεια είναι ότι η Κούβα, που έχει τόση σχέση με το σοσιαλισμό όσο και οι ΗΠΑ με τη λαϊκή δημοκρατία, αγωνίζεται τον τελευταίο καιρό να βελτιώσει τις σχέσεις της με τη «διεθνή κοινότητα» (διάβαζε τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις). Από το Δεκέμβρη του 2004, που πρωτοξεκίνησε το «ειδύλλιο» με τις ΗΠΑ, έχοντας ως αποτέλεσμα την αποκατάσταση των διπλωματικών σχέσεων των δύο χωρών τον περσινό Ιούλη, μέχρι την επίσκεψη του Ραούλ Κάστρο στη Γαλλία τον περασμένο Φλεβάρη, η Κούβα δείχνει ότι κάνει ειλικρινείς προσπάθειες να επιστρέψει στην αγκαλιά της Δύσης.

Πώς θα γίνει αυτό, αν όχι με την εκχώρηση του φτηνού εργατικού δυναμικού της χώρας για ξεζούμισμα από τις δυτικές πολυεθνικές; Το «Κ»Κ Κούβας το είχε συνειδητοποιήσει αυτό όταν στο έκτο του συνέδριο το 2011 καλούσε στη «δημιουργία Ειδικών Οικονομικών Ζωνών που θα επιτρέψουν την αύξηση των εξαγωγών, την υποκατάσταση των εισαγωγών, τα έργα προηγμένης τεχνολογίας και τοπικής ανάπτυξης καθώς και τη συνεισφορά στην δημιουργία νέων πηγών εργασίας»! (http://archive-cu.com/page/3304187/2013-12-10/http://www.granma.cu/ingles/cuba-i/26sept-mariel.html).

Καλά ήταν τα νταραβέρια με τους παπάδες (παλαιότερα με τον Ιωάννη Παύλο τον Β' που ήταν ο πρώτος που ασπάστηκε τον Φιδέλ, το 1998, μετά με τον Βαρθολομαίο, το Φλεβάρη του 2003, στα εγκαίνια ενός ορθόδοξου ναού στην Αβάνα και τέλος με τον Βενέδικτο το 2012) αλλά χωρίς τυρί τυρόπιτα δε γίνεται. Το τυρί σε αυτή την περίπτωση είναι το φτηνό εργατικό δυναμικό που ο Ομπάμα δεν το ξέχασε, ζητώντας από τον Ραούλ να επιτρέψει τη σύσταση περισσότερων κοινών εταιριών, αλλά και να ανάψει το πράσινο φως στις ξένες εταιρίες να προσλαμβάνουν απευθείας κουβανούς εργάτες, χωρίς να περνούν οι προσλήψεις από τον γραφειοκρατικό έλεγχο του κράτους. Αυτή είναι η ουσία και όχι τα «ανθρώπινα δικαιώματα», που και οι δύο χώρες τα έχουν γραμμένα εκεί που δεν πιάνει μελάνι.

Οι καπιταλιστές των ΗΠΑ και της Ευρώπης δεν αρκούνται στα μέτρα που έχει ήδη πάρει το κουβανέζικο καθεστώς για φοροαπαλλαγές (βλ. νόμο που ψηφίστηκε στις 29.3.2014, σύμφωνα με τον οποίο προβλέπεται οκταετής φοροαπαλλαγή για τις νέες κοινοπραξίες), που μετατρέπουν την Κούβα σε φορολογικό παράδεισο. Δεν τους φτάνει ούτε η δυνατότητα να κατέχουν μέχρι και το 100% της επιχείρησης (από 49% που ίσχυε με τον προηγούμενο νόμο). Θέλουν πλήρη έλεγχο των μισθωτών τους σκλάβων, να τους κάνουν ό,τι θέλουν και το κράτος να μην έχει καμία ανάμιξη. Γι' αυτό και οι «ειδικές οικονομικές ζώνες» ακόμα δεν έχουν «περπατήσει» πολύ.

Δε θρηνούμε για την κατάντια του κουβανέζικου «σοσιαλισμού», γιατί σοσιαλισμός δεν οικοδομήθηκε ποτέ. Απλά, η Κούβα έπαιζε για δεκαετίες το ρόλο του μαντρόσκυλου της «σοβιετικής» κρατικοκαπιταλιστικής υπερδύναμης, αφού η τελευταία μετατράπηκε σε μία καπιταλιστική χώρα με σοσιαλιστικό προσωπείο προτού ακόμα νικήσει η επανάσταση στην Κούβα (1959). Ετσι, η Κούβα έστελνε στρατό ακόμα και στην... Αιθιοπία για να υπερασπιστεί το... «σοσιαλισμό». Οταν όμως κατέρρευσε ο παλινορθωμένος καπιταλισμός στην «ΕΣΣΔ», τότε έγινε φανερή η κατρακύλα της χώρας. Τώρα, σαν φρούτο που έχει πλέον ωριμάσει, είναι έτοιμη να πέσει στην αγκαλιά της Δύσης και να πουλήσει το εργατικό της δυναμικό και τις πλουτοπαραγωγικές της πηγές για ένα κομμάτι ψωμί.

στο ψαχνό

Πασχαλινός αιφνιδιασμός

Η τρόικα, που την είχε «σκοτώσει» ο Μπαρουφάκης τους πρώτους μήνες της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και που την είχε «τελειώσει» ο Τσίπρας, είναι πάντα εδώ (ως κουαρτέτο πλέον). Μόνο που αντί να πηγαινοέρχονται τα μέλη της στα υπουργεία, τους επισκέπτονται οι υπουργοί στο «Χίλτον», φορτώνοντας και το ελληνικό κράτος με επιπλέον δαπάνες για τη σουΐτα συνεδριάσεων.

Τα τεχνικά κλιμάκια μπαινοβγαίνουν, βέβαια, στα υπουργεία, συλλέγουν στοιχεία και προετοιμάζουν το υλικό για τους «μεγάλους», ενώ προχωρούν και διάφορες πλευρές της διαπραγμάτευσης, σε συνεργασία με τους συμβούλους των υπουργών.

Το καθολικό πάσχα πέρασε χωρίς να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση, αλλά ουδείς δείχνει να ανησυχεί. Οταν πριν από κάνα μήνα μιλούσαν για το πάσχα, δε διευκρίνιζαν αν εννοούσαν το καθολικό ή το ορθόδοξο. Τώρα, ο Τσακαλώτος έβαλε το τέρμα στις 22 Απρίλη, αλλά αυτό το τέρμα είναι ζωντανό και τρέχει. Μπορεί να πάει και μια βδομάδα πίσω. 'Η μπορεί να κλείσει η δουλειά με την τρόικα στις 22 και να νομοθετήσει τα μέτρα η ελληνική Βουλή μεγαλοβδομαδιάτικα. Τότε που όλοι τρέχουν για οβελίες και κοκορέτσια και δεν πολυδίνουν σημασία στα άλλα, ακόμα κι αν είναι σημαντικά. Είναι κι αυτό μια από τις... παραδοσιακές αδυναμίες μας ως λαού.

Αν πρέπει να κρατήσουμε κάτι είναι η απουσία κάθε έντασης στις σχέσεις κυβέρνησης-τρόικας. Ακόμα και κάποιες επιθέσεις κατά του ΔΝΤ, που εξυπηρετούν τις ανάγκες της εσωτερικής κατανάλωσης, διεκπεραιώνονται με non paper και χωρίς να αποδίδονται ευθέως σε κάποιον υπουργό, αλλά σε «κύκλους». Από την άλλη, δε, πλευρά τονίζεται πως έχει σημειωθεί πρόοδος, ενώ έχει οριστεί και η ημερομηνία επιστροφής της τρόικας (2 Απρίλη) και η ημερομηνία επανέναρξης των συνομιλιών του «Χίλτον» (4 Απρίλη).

Ακόμα και ο «κακός» Σόιμπλε δηλώνει πως εμπιστεύεται τον Τσίπρα και αναγνωρίζει πως μπορεί η ελληνική Βουλή να μην μπορεί να ψηφίσει μείωση συντάξεων, οπότε θα πρέπει να βρεθεί άλλος τρόπος για να πιαστεί ο στόχος που τέθηκε τον περασμένο Αύγουστο με το τρίτο Μνημόνιο. Το μόνο που δεν μπορεί ν' αλλάξει είναι ο στόχος του Μνημόνιου. Αν κάτι «χαθεί» από το ασφαλιστικό, θα πρέπει να «κερδηθεί» π.χ. από το φορολογικό.

Σε απλά ελληνικά, οδηγούν τα πράγματα σε μια επιχείρηση πασχαλινού αιφνιδιασμού. Τότε που χαλαρώνουν εντελώς τα ήδη χαλαρά ταξικά αντανακλαστικά. Με τις γνωστές δραματοποιήσεις και με κατεπείγουσα διαδικασία, για να μπορέσουν να συμμαζέψουν τον κυβερνητικό λόχο.

Η ολοκλήρωση της αξιολόγησης και η νομοθέτηση των εφιαλτικών μέτρων που θα τη συνοδεύουν πήγε χρονικά πίσω κυρίως εξαιτίας της κινητοποίησης των αγροτών. Η απειλή μιας ισχυρής κοινωνικής κινητοποίησης είναι το μόνο που τους συγκρατεί. Και βέβαια, μια κοινωνική έκρηξη μπορεί όχι απλώς να τους συγκρατήσει, αλλά να τους σταματήσει.

Το μπαλάκι, λοιπόν, βρίσκεται στο γήπεδο της εργατικής τάξης. Εργαζόμενης και άνεργης, όλου του ηλικιακού φάσματος, ανδρών και γυναικών. Για να υπερασπιστούμε την Κοινωνική Ασφάλιση πρέπει να ξεφύγουμε από τα καθιερωμένα των τελευταίων ετών. Πρέπει να υψώσουμε αντίσταση τέτοια που θα κάνει το σύστημα να πονέσει και για ν' αποφύγει πιο επικίνδυνους τριγμούς ν' αναγκαστεί να υποχωρήσει. Αλλος τρόπος κι άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

Τι γυρεύει ο Τσίπρας στη σύνοδο των ευρωπαίων σοσιαλδημοκρατών, παρέα με τον Ολαντρέου και τη Φωφάρα; Περσινά ξινά σταφύλια. Τώρα που πήρε το κολάι δεν τον σταματάει τίποτα. Πήγε στη σύνοδο σοσιαλδημοκρατών επικεφαλής κρατών και κυβερνήσεων που συγκάλεσε ο Ολάντ στο Παρίσι, οπότε δε θα μπορούσε να λείψει από την καθιερωμένη σύνοδο των επικεφαλής των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων, που συγκαλείται παραδοσιακά πριν από κάθε τακτική σύνοδο κορυφής της ΕΕ (αντίστοιχη σύνοδο κάνουν και οι συντηρητικοί του ΕΛΚ). Οι διοργανωτές τον έβαλαν να καθήσει στα δεξιά της Φώφης, αλλά είχαν την προνοητικότητα να μη δημοσιεύσουν φωτογραφίες. Από το «περιβάλλον» της Φώφης μαθεύτηκε ότι τον υποδέχτηκε η ίδια με φιλί και του έκανε και πλάκα, στην οποία ο Τσίπρας απάντησε επίσης με πλάκα. Αντε, και σε συγκυβέρνηση τα δυο σας, χωρίς τον αχώνευτο τον Καμμένο.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Νεοφιλελέδες

Ντελάλη έβγαλε στις ρούγες η υπουργός Θεανώ για να τελαλίσει: «Ακόμα μια παροχή για τους κατόχους της κάρτας αλληλεγγύης του προγράμματος αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης. Συνεχίζεται το "ντόμινο" θετικών ενεργειών δημόσιων και ιδιωτικών φορέων που ενώνουν τις δυνάμεις τους με το Υπουργείο για να συνδράμουν όσους συμπολίτες μας βρίσκονται αντιμέτωποι με την ανθρωπιστική κρίση και να τους εξασφαλίσουν αγαθά και υπηρεσίες που κάνουν καλύτερη τη ζωή τους».

Κι εκεί που περιμένει κανείς να πληροφορηθεί ότι οι κάτοχοι της κάρτας αλληλεγγύης θα πάρουν κάνα τρόφιμο, κάνα ρούχο ή κάτι ανάλογο, μαθαίνει ότι «η Επιτροπή Διοίκησης των Εθνικών Αθλητικών Κέντρων Θεσσαλονίκης (Ε.Α.Κ.Θ.), όρισε ότι σε όλες τις εγκαταστάσεις των Ε.Α.Κ.Θ, δηλαδή στο Αλεξάνδρειο, το Εθνικό Γυμναστήριο Μίκρας, το πρ. ΠΕΑΚ και το Εθνικό Ναυταθλητικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, η είσοδος όσων έχουν την κάρτα αλληλεγγύης και ενδιαφέρονται να αθληθούν, θα είναι τελείως δωρεάν, απλώς με επίδειξη της κάρτας».

Δε σνομπάρουμε την άθληση ως αγαθό που πρέπει ν' απολαμβάνει ο λαός. Αλλο είναι το πρόβλημα. Τα Εθνικά Αθλητικά Κέντρα είναι κρατικά, όχι ιδιωτικά. Ολος ο κόσμος που θέλει να αθληθεί θα έπρεπε να έχει δωρεάν πρόσβαση σ' αυτά. Και έτσι ήταν παλιά. Μετά μπήκε εισιτήριο. Ερχεται τώρα η υπουργός των γεμιστών και μας λέει ότι οι άποροι θα μπαίνουν τζάμπα στα κρατικά αθλητικά κέντρα της Θεσσαλονίκης (κάποια στιγμή θα γίνει και για της Αθήνας και των άλλων πόλεων). Και μας το σερβίρει αυτό σαν συνδρομή στην αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης.

Αυτή είναι η λογική του νεοφιλελευθερισμού. Βάζει εισιτήριο στα πάντα, χαρατσώνει το λαό ακόμα και για την άσκηση στοιχειωδών δικαιωμάτων του, όπως είναι η άθληση, και παραχωρεί δωρεάν το δικαίωμα στους άπορους, καμαρώνοντας ότι κάνει κοινωνική πολιτική. Κοινωνική πολιτική είναι η δωρεάν πρόσβαση των πολιτών. Αυτό που εφαρμόζεται είναι προνοιακή πολιτική για εκείνους που η κυρίαρχη πολιτική εξαθλιώνει.

Με τη μέθοδο των διαρροών

Η διαρροή προήλθε από το «περιβάλλον» του Τσίπρα, γι' αυτό και δε διαψεύστηκε (ενώ δημοσιεύτηκε σε όλες σχεδόν τις αστικές φυλλάδες). Η Μέρκελ (λέει η διαρροή) είπε στον Τσίπρα πως εκτιμά ιδιαίτερα τον Μουζάλα και τις γνώσεις του στα θέματα μεταναστευτικής πολιτικής. Προσέθεσε, δε, ότι και ο Κούλης χαρακτήρισε «επιτυχημένο» τον Μουζάλα στη σύνοδο κορυφής του ΕΛΚ. Τότε (συνεχίζει η διαρροή), ο Τσίπρας της είπε ότι ο Μητσοτάκης ήταν ο πρώτος που ζήτησε την αποπομπή Μουζάλα.

Η μέθοδος των διαρροών είναι παλιά, αλλά οι Τσιπραίοι την έχουν ξεφτιλίσει. Νομίζουν ότι με τέτοιου τύπου διαρροές θα αναγκάσουν τον Καμμένο να κάνει πίσω και να αποδεχτεί τον Μουζάλα (αφού δεν τον θέλει ο Μητσοτάκης, αλλά τον θέλει η Μέρκελ, που κρατάει το πουγκί με τα λεφτά!). Δεν ξέρουμε τι θα γίνει στο τέλος (ούτε έχει καμιά σημασία), αλλά πρόκειται πραγματικά για πολιτική ξεφτίλα. Την έχουν ήδη πληρώσει κι αν ο Καμμένος κάνει πίσω, θα έχουν μεγαλύτερο πρόβλημα, μετά την άλλη διαρροή που έκαναν σε βάρος του Καμμένου, ότι αντιδρά για να πάρει μερίδιο στη μπίζνα διαχείρισης του προσφυγικού (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 3). Διότι τότε οι πάντες θα σκεφτούν ότι ο Καμμένος πήρε μερίδιο από τη μπίζνα και έκανε την κωλοτούμπα. Και δε θα σκεφτούν... κακά μόνο για τον Καμμένο, αλλά και για τον Τσίπρα.

Κουλουβάχατα

Πολύφερνη νύφη έγινε το ΜΕΤΑ, η συνδικαλιστική παράταξη που ελέγχεται από τους Λαφαζανικούς. Ο Φωτόπουλος οδήγησε σε διάσπαση τη δική του παράταξη, προκειμένου να περάσει τη συνεργασία με το ΜΕΤΑ στο συνέδριο της ΓΣΕΕ. Και η «Αυγή» έγραψε ότι τη δεύτερη θέση στο

Δεσμοφύλακες μόνο

Πασχίζει ο Τσίπρας να πείσει ότι στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ πάρθηκαν αποφάσεις προς όφελος των προσφύγων. Και κάνει παιχνίδι με τους αριθμούς. *«Στο Συμβούλιο που έγινε τον Σεπτέμβρη του 2015, πάρθηκε η απόφαση για 160.000 άτομα προς μετεγκατάσταση από Ελλάδα και Ιταλία και στην απόφαση που αφορά την επανεγκατάσταση από την Τουρκία, σήμερα, μιλάμε για 72.000. Αυτές οι 160.000 και οι 72.000 αφορούν την εθελοντική συμμετοχή των κρατών-μελών. Συνεπώς, θα υλοποιηθούν»*, είπε μετά τη σύνοδο.

Το τι συνέβη μέχρι τώρα γράφτηκε με αδιάψευστους αριθμούς στο προηγούμενο φύλλο της «Κ». Από τις 22.504 θέσεις του προγράμματος επανεγκατάστασης προσφύγων από τρίτες χώρες σε χώρες της ΕΕ, που συμφωνήθηκαν τον Ιούλη του 2015 (δηλαδή πριν από οκτώ μήνες), έχουν καλυφθεί μόλις 4.555 (δηλαδή το ένα πέμπτο) σε 11 ευρωπαϊκές χώρες, με τους περισσότερους να πηγαίνουν στην Αυστρία και τη Βρετανία, ενώ η «κοινωνικά ευαίσθητη» Γαλλία έχει δεχτεί μόλις δεκαπέντε (15)! Από τους 160 χιλιάδες πρόσφυγες που έχει αποφασιστεί ότι θα μετεγκατασταθούν από την Ελλάδα και την Ιταλία μέσα στα επόμενα δύο χρόνια, έχουν μετεγκατασταθεί μόλις 937 άτομα (δηλαδή ούτε το έξι τοις χιλίοις), από τα οποία η Γερμανία έχει πάρει μόλις τα 57! Πλέον η επανεγκατάσταση είναι εθελοντική, οπότε ξέρουμε τι θα γίνει.

συνέδριο «θα διεκδικήσουν το ΠΑΜΕ (πρόσκειται στο ΚΚΕ) και το ΜΕΤΑ, η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ που διατηρεί την ενότητά της, παρά τη διάσπαση του κόμματος τον περασμένο Σεπτέμβριο, με την αποχώρηση της ομάδας Λαφαζάνη και τη δημιουργία της ΛΑΕ», προκαλώντας την οργισμένη αντίδραση του Γ. Χαρίση, γραμματέα του ΜΕΤΑ, που συνέγραψε άρθρο με τίτλο «Το ΜΕΤΑ δεν είναι παράρτημα κανενός κόμματος».

Εννοείται πως λένε ψέματα και οι δυο πλευρές. Και η «Αυγή» που ξέρει πολύ καλά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει τίποτα σε συνδικαλιστικό επίπεδο και προβοκατόρικα παρουσιάζει το ΜΕΤΑ σαν παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, και ο Χαρίσης που γράφει ότι «δεν επιδιώκουμε και δεν πιστεύουμε σε μια συνδικαλιστική παράταξη που θα έχει ευθεία αναφορά σε κάποιο πολιτικό κόμμα», όταν ακόμα και οι πέτρες ξέρουν πως έχει «ευθεία αναφορά» στη ΛΑΕ.

Παλιές αγάπες...

Ο Μπαρουφάκης ουδέποτε φείστηκε καλών λόγων γι' αυτόν και ο «δόκτωρ Σόιμπλε» είπε να του το ανταποδώσει. Συνεντευξιαζόμενος στο ραδιοσταθμό Europe1 και την τηλεόραση itele, παρέα με τον Σαπέν (απ' αφορμή την κυκλοφορία βιβλίου που υπογράφουν και οι δύο), αφού πρώτα δήλωσε -όπως και ο Σαπέν- ότι εμπιστεύεται τον Τσίπρα, μίλησε και για το ελληνικό χρέος, λέγοντας τα γνωστά. Οτι σημασία έχει να γίνουν οι απαραίτητες μεταρρυθμίσεις και όχι να ρυθμιστεί το χρέος. Και πάνω εκεί θυμήθηκε το θαυμαστή του: «Ο Βαρουφάκης είπε ότι εάν διαγράφαμε ολοσχερώς το ελληνικό χρέος, τρία χρόνια αργότερα θα βρισκόμαστε στην ίδια κατάσταση. Εκείνο που έχει σημασία είναι να δημιουργήσουμε εποικοδομητικές υποδομές και μια ανταγωνιστική οικονομία. Εάν ξεκινήσουμε με την αναδιάρθρωση του χρέους, θα χαλαρώσουμε στις μεταρρυθμίσεις»!

Μ' αυτή την τακτική συμφώνησε και ο Σαπέν. Αφού συμφώνησε ότι πρέπει να ρυθμιστεί κάποια στιγμή το χρέος, επεσήμανε: «Δεν μπορείτε όμως να πείτε ότι αρχίζουμε από το χρέος. Αν ξεκινήσουμε με το χρέος δεν θα έχουμε κάνει τις απαραίτητες προσπάθειες και υλοποιήσει τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις».

Είναι αυτό που φωνάζουμε εμείς από το 2010. Οτι το χρέος είναι ένα εργαλείο ιμπεριαλιστικής εξάρτησης και απομύζησης και παράλληλα προώθησης και διατήρησης της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού.

Δημαρίτες και Πασόκοι

Δε θα μπούμε στην ουσία της παλατιανής ίντριγκας που εκτυλίσσεται στα διοικητικά του Εθνικού Θεάτρου από την εποχή της πρώτης συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, όταν ο τότε αναπληρωτής υπουργός Πολιτισμού Ν. Ξυδάκης διόρισε και τον καλλιτεχνικό διευθυντή και το ΔΣ, που από την επομένη του διορισμού τους βρίσκονταν σε μια διαρκή κόντρα. Βλέπουμε, όμως, τον τρόπο με τον οποίο ο νυν υπουργός Α. Μπαλτάς αντικατέστησε τους παραιτηθέντες Κ. Κατζουράκη και Ι. Βιβιλάκη, ανθρώπους με αναμφισβήτητη σχέση με το θέατρο. Στη θέση του Κατζουράκη διόρισε τον Β. Πουλαντζά, σύζυγο της Αρβανίτη, με την οποία διατηρούν θεατρική επιχείρηση. Δημαρίτης μέχρι πρότινος ο Πουλαντζάς, ακολούθησε τον Κουβέλη στη διαδρομή επιστροφής προς τα... πάτρια εδάφη.

Πιο προκλητικός, όμως, είναι ο διορισμός του Μ. Σταθόπουλου στη θέση του Βιβιλάκη. Ναι, ναι, γι' αυτόν πρόκειται. Για τον «πρύτανη των ΜΑΤ», προσωνύμιο που απέκτησε όταν το 1985 προχώρησε σε άρση του πανεπιστημιακού ασύλου, για να μπουκάρουν τα ΜΑΤ στο Χημείο, που είχε καταληφθεί μετά τη δολοφονία του 15χρονου Μιχάλη Καλτεζά. Για τον υπουργό Δικαιοσύνης του Σημίτη, που εισηγήθηκε το Νόμο 2928/2001, γνωστό ως «τρομονόμο». Και καμάρωνε στη Βουλή, ότι φέρνει έναν δρακόντειο νόμο, γιατί το ισχύον τότε άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα «προέβλεπε κυρώσεις "χάδι" θα έλεγα». Για την ιστορία, να θυμίσουμε ότι από τη νομοπαρασκευαστική επιτροπή είχαν παραιτηθεί τότε όλοι οι νομικοί, μεταξύ των οποίων και ο σημερινός υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος (οι υπόλοιποι ήταν ο Ι. Μανωλεδάκης, ο Χ. Αργυρόπουλος, ο Γ. Κασιμάτης και ο Α. Καρράς).

Σίβυλλα

Δεν μας τα λέει καλά η Ραχήλ. Υπήρξε ένα δημοσίευμα στα «Παραπολιτικά», που φέρει την ίδια και την ευρωβουλευτή Σακοράφα να είναι οι μόνες που έχουν συμφωνήσει να ενταχθούν στο κόμμα που ανήγγειλε ότι θα φτιάξει η Κωνσταντοπούλου. Ενώ, όμως, δεν φείδεται χαρακτηρισμών, με το δικό της μοναδικό και απαράμιλλο ύφος (όπως τότε που ήταν ακόμα στου Καμμένου, και κατήγγειλε «την κρητικοπούλα, τον τρελό του Αιγίου, τον ξάδελφο γυμνοσάλιαγκα, την ομάδα της Χαλκιδικής, την όρκα, την ερωμένη αεροσυνοδό», τώρα καταγγέλλει «το site του γνωστού εφοπλιστή, ο οποίος σύμφωνα με δημοσιεύματα, ετοιμάζεται να αντικαταστήσει τον γάτο Ιμαλαΐων στο μεγάλο κανάλι μαζί με τον εθνικό εργολάβο και τον ολιγάρχη μεγιστάνα των πετρελαίων», που «έχουν να ξεπληρώσουν γραμμάτια με βαρύγδουπους τίτλους για υποτιθέμενες ημερομηνίες ανακήρυξης κομμάτων και τίτλους που μόνο τον γέλωτα προκαλούν»), δε δίνει μια σαφή απάντηση για την πάρτη της. Μένει στη ΛΑΕ ή πάει στης Ζωής;

ZOOM

Συνεχίζουν την αμερικανοδουλεία

«Είμαι βέβαιος ότι θα βρεθεί η χρυσή τομή όταν θα συναντηθώ και με τον Πάνο Καμμένο, αμέσως μετά την επιστροφή του από τις ΗΠΑ – που και αυτός βρίσκεται σε μια εθνική αποστολή». Αυτή ήταν η τοποθέτηση του Τσίπρα για την κόντρα που προέκυψε ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ. Εδώ δεν μας ενδιαφέρει η ενδοκυβερνητική κόντρα, αλλά η «εθνική αποστολή» που διεκπεραίωσε ο Καμμένος στις ΗΠΑ, για την οποία του διατέθηκε μάλιστα και το πρωθυπουργικό αεροπλάνο, για να μην ταξιδέψει σαν κοινός θνητός με το αεροπλάνο της γραμμής.

Το πρόγραμμα της «εθνικής αποστολής» Καμμένου στις ΗΠΑ, όπως μπορεί να το δει κανείς στα καθημερινά Δελτία Τύπου του υπουργείου Αμυνας, ήταν το εξής: στις 19 Μάρτη «παρέστη στις εκδηλώσεις της Ομογένειας ενόψει του εορτασμού της 25ης Μαρτίου στην Τάμπα των ΗΠΑ, ενώ στη συνέχεια κατέθεσε στεφάνι στο μνημείο των πεσόντων ηρώων στο Tarpon Springs. Στις εκδηλώσεις παρευρέθηκε και ο Βουλευτής Περιφέρειας Αττικής των ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ Κώστας Κατσίκης». Στις 20 Μάρτη παρευρέθηκε στο ετήσιο συνέδριο της AIPAC, της οργάνωσης-ομπρέλα του σιωνιστικού λόμπι στις ΗΠΑ. Στις 21 Μάρτη «παρέστη στην παρουσίαση μελέτης για τη στρατηγική σημασία της Βάσης της Σούδας από το Ινστιτούτο Lexington που πραγματοποιήθηκε σε αίθουσα του Καπιτωλίου. Ο Υπουργός Εθνικής Αμυνας απηύθυνε χαιρετισμό, ενώ στην παρουσίαση ήταν παρόντες Γερουσιαστές».

Ο υπουργός Αμυνας ταξίδεψε με το πρωθυπουργικό αεροπλάνο στις ΗΠΑ, υλοποιώντας -κατά τον πρωθυπουργό- «εθνική αποστολή», αλλά δεν συναντήθηκε με κανέναν εκπρόσωπο της αμερικάνικης κυβέρνησης. Ούτε με τον ομόλογό του Αστον Κάρτερ, ούτε με κάποιον υφυπουργό, ούτε με κάποιον αξιωματούχο του Πενταγώνου! Ούτε καν με κάποιον από τους υφυπουργούς που διεκπεραιώνουν βαριεστημένα την εθιμοτυπία του Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Από αμερικανικής πλευράς η επίσκεψη Καμμένου αντιμετωπίστηκε ως **ιδιωτική επίσκεψη**, έστω κι αν αυτός ταξίδεψε με το πρωθυπουργικό αεροπλάνο.

Το σιωνιστικό λόμπι της AIPAC δεν αντιμετώπισε τον Καμμένο ως εκλεκτό καλεσμένο. Βεβαίως, το ελληνικό υπουργείο Αμυνας ανακοίνωσε με βυζαντινή μεγαλοπρέπεια ότι «ο Υπουργός Εθνικής Αμυνας θα είναι **ο κεντρικός ομιλητής** στην ετήσια συγκέντρωση της οργάνωσης AIPAC που θα πραγματοποιηθεί στο Συνεδριακό Κέντρο της Ουάσιγκτον», αυτό όμως θα πρέπει να αποδοθεί στο γνωστό σύνδρομο μεγαλοπρέπειας. Μια ματιά στην ιστοσελίδα της AIPAC (www.policyconference.org) αποκαλύπτει ότι κεντρικοί ομιλητές, που απευθύνθηκαν στο σώμα των συνέδρων (general sessions) ήταν οι κορυφαίοι της αμερικάνικης πολιτικής (ο αντιπρόεδρος Μπάιντεν, η Χίλαρι, οι άλλοι προεδρικοί υποψήφιοι των Δημοκρατικών και των Ρεπουμπλικανών, ο ισραηλινός πρωθυπουργός Νετανιάχου και ο αρχηγός της αντιπολίτευσης Χέρτζογκ). Ο Καμμένος ήταν ένας από τους περισσότερους από διακόσιους ομιλητές (speakers), που μίλησαν σε μικρές αίθουσες πέριξ του συνεδριακού κέντρου. Στις φωτογραφίες που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του υπουργείου Αμυνας φαίνεται ο Καμμένος στο πάνελ μιας μικρής αίθουσας, παρέα με κάποιον Endy Zemenides (όπως είδαμε στο Διαδίκτυο, εμφανίζεται ως εκτελεστικός διευθυντής του Hellenic American Leadership Council), χωρίς κάποιον εκπρόσωπο της AIPAC στο πάνελ (μόνο οι δυο τους ήταν), χωρίς το λογότυπο της AIPAC στο φόντο, να μιλάει σ' ένα αραιό ακροατήριο που δεν ξεπερνά τα πενήντα άτομα!

Οι δηλώσεις που έκανε μετά απ' αυτή τη... σεμνή εκδήλωση ο Καμμένος θα μπορούσαν να προκαλέσουν σκάνδαλο, καθώς χαρακτήρισε την AIPAC «εκ των μεγαλύτερων και πιο σημαντικών οργανώσεων των Ισραηλινών στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής» (το είπε μάλιστα δυο φορές), ενώ επισήμως η «Επιτροπή Αμερικανοϊσραηλινών Δημόσιων Σχέσεων», όπως είναι το πλήρες όνομα της AIPAC, είναι οργάνωση των αμερικανών εβραίων και όχι των ισραηλινών. Ομως, ποιος δίνει σημασία στις δηλώσεις που κάνει ένας Καμμένος, όταν αυτός βρίσκεται στις ΗΠΑ ως ιδιώτης, έστω κι αν για τη μετάβασή του διατέθηκε το πρωθυπουργικό αεροσκάφος.

Ολα αυτά θα ήταν εξόχως διασκεδαστικά, απόλυτα ερμηνεύσιμα στο πλαίσιο των σχέσεων των Τσιπροκαμμένων, αν δεν υπήρχε η τρίτη εκδήλωση στην οποία πήρε μέρος ο Καμμένος. Εγινε σε αίθουσα του Καπιτώλιου, τη διοργάνωσε το American Hellenic Institute και **δεν** την παρακολούθησε κάποιο μέλος της αμερικανικής κυβέρνησης. Στην εκδήλωση παρουσιάστηκε μελέτη του Ινστιτούτου Lexington, της οποίας τον τίτλο απέφυγε να παραθέσει το ελληνικό υπουργείο Αμυνας: «Κόλπος της Σούδας: Το στρατιωτικό Κόσμημα του ΝΑΤΟ στην Ανατολική Μεσόγειο». Το Ινστιτούτο Lexington, ένα εργαλείο της αμερικάνικης πολιτικής, διαθέτει online τη μελέτη για τη βάση της Σούδας (μπορείτε να την κατεβάσετε από το http://linkis.com/lexingtoninstitute.org/nVuHF). Μεταφράζουμε πρόχειρα ένα μικρό απόσπασμα από την εισαγωγική περίληψη:

«Η Ελλάδα έχει μια μακρά ιστορία με τη Δύση, και χρησιμεύει ως ένα γεωπολιτικό σημείο κλειδί για το ΝΑΤΟ (...) Οι βάσεις στην Κρήτη είναι ιδιαίτερα σημαντικές για την αντιμετώπιση της αστάθειας στην Ανατολή. Το ΝΑΤΟ πρέπει να εργαστεί με την Ελλάδα, τις ΗΠΑ και άλλους συμμάχους για να ενισχύσει τις βάσεις και να αυξήσει τη χρησιμότητά τους για το ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Η Ελλάδα είναι ένας έμπιστος και ικανός σύμμαχος, που είναι ένα από τα πέντε μέλη της συμμαχίας που εκπληρώνει το στόχο της συμμαχίας για τη διάθεση 2% του ΑΕΠ για την άμυνα, έχοντας ξεπεράσει το μίνιμουμ ήδη από το 1988. Η Ελληνική Δημοκρατία συμμετέχει κανονικά σε στρατιωτικές ασκήσεις με συμμάχους και εταίρους και φιλοξενεί δυνάμεις των ΗΠΑ και πολλαπλές εγκαταστάσεις του ΝΑΤΟ (...) Οι Δραστηριότητες Ναυτικής Υποστήριξης που είναι εγκατεστημένες στο ελληνικό νησί της Κρήτης είναι ένα στρατηγικό σημείο ανεφοδιασμού και συντήρησης που υποστηρίζει τα συμμαχικά και τα αμερικανικά πλοία και αεροσκάφη που διεξάγουν επιχειρήσεις στη Μεσόγειο. Οι αμερικανικές δυνάμεις βασίζονται στη στρατηγική τοποθεσία και τις ικανότητες υποστήριξης του Κόλπου της Σούδας για να υποστηρίξουν τη μελλοντική παρουσία και ανταπόκριση των ΗΠΑ στις κρίσεις στην Ανατολική Μεσόγειο».

Δε χρειάζεται να συνεχίσουμε, καθώς γίνεται σαφές περί τίνος πρόκειται. Ο Καμμένος απηύθυνε ένα χαιρετισμό στην ψυχροπολεμική εκδήλωση του Lexington, χωρίς να μας κάνει την τιμή να τον δημοσιεύσει στην ιστοσελίδα του υπουργείου που διευθύνει. Μάλλον θέλησε να αυτοπροστατευθεί από τα βέλη κάποιων συριζαίων. Τις απόψεις του επί του θέματος, όμως, τις έχει καταθέσει με τον πιο επίσημο τρόπο και μπορεί κανείς να τις βρει στην ιστοσελίδα του υπουργείου. Στις 2 Ιούνη του 2015, πάνω στην τούρλα της «σκληρής διαπραγμάτευσης» με τους ιμπεριαλιστές, ο Καμμένος πήγε στην Κρήτη και μίλησε στο 6ο ετήσιο συνέδριο του Κέντρου Εκπαίδευσης Ναυτικής Αποτροπής (ΚΕΝΑΠ), στις εργασίες του οποίου συμμετείχαν «Ακαδημαϊκοί και Ανώτατοι Αξιωματικοί από κράτη-μέλη της Συμμαχίας και χώρες Εταίρους». Αντιγράφουμε από το χαιρετισμό Καμμένου:

«Είναι μεγάλη χαρά για μένα, να βρίσκομαι μαζί σας, εδώ στη Σούδα, σε ένα από τα πιο σημαντικά εκπαιδευτικά κέντρα παγκοσμίως, του οποίου το σημαντικό ρόλο και τη συνεισφορά στη θαλάσσια ασφάλεια αναγνωρίζουν τόσο οι Σύμμαχοι όσο και οι λοιποί εταίροι, εκτός συμμαχίας, που συνεργάζονται με αυτό. Η Κρήτη με τις εκτεταμένες υψηλής ποιότητας και επιχειρησιακής αξίας αεροναυτικές της εγκαταστάσεις και τις μοναδικές, σε συμμαχικό επίπεδο, εγκαταστάσεις ναυτικής εκπαίδευσης, υποστήριξης και επισκευών ναυτικών μονάδων και οπλικών συστημάτων, αποτελεί ένα, κομβικά τοποθετημένο, ***"γιγάντιο αεροπλανοφόρο"****. Ελέγχει τις θαλάσσιες εμπορικές και ενεργειακές οδούς, που συνδέουν τη Μαύρη Θάλασσα με τη Μεσόγειο και την Ερυθρά Θάλασσα, και* ***αποτελεί την αιχμή του δόρατος του δυτικού κόσμου*** *έναντι ενός διευρυνόμενου πεδίου αστάθειας, που περικλείει όλο και εντονότερα την Ευρωπαϊκή Ηπειρο».*

Από το «στρατηγέ, ιδού ο στρατός σας» της περιόδου του μοναρχοφασισμού, φτάνουμε στην προσφορά της Κρήτης ως «αβύθιστο αεροπλανοφόρο και αιχμή του δόρατος του δυτικού κόσμου» της... «πρώτη φορά Αριστεράς»! Και μη μας πείτε ότι αυτά τα λέει ο ακροδεξιός Καμμένος, γιατί ο Καμμένος είναι υπουργός Αμυνας αυτής της κυβέρνησης και ο Τσίπρας του διέθεσε το πρωθυπουργικό αεροπλάνο για να πεταχτεί στις ΗΠΑ να διεκπεραιώσει μια «εθνική αποστολή».

Από την ανάληψη της εξουσίας, κατόπιν συμφωνίας που προφανώς είχε γίνει από την περίοδο της αντιπολίτευσης, ο ΣΥΡΙΖΑ δεσμεύτηκε να διατηρήσει ανέπαφο το στάτους της αμερικανοκρατίας και να τοποθετήσει σε θέσεις κλειδιά ανθρώπους της απόλυτης επιλογής των Αμερικανών. Συνεχίζει τη μακρά παράδοση της ελληνικής αστικής τάξης και των κυβερνήσεών της, που έχουν παραδώσει τη χώρα ως ταπεινή θεραπαινίδα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και των σχεδίων του στην ευρύτερη περιοχή μας.

Πέτρος Γιώτης

Γιατί έβαλαν μπροστά τη μπατσίνα;

Οταν μια στρατηγός της αστυνομίας δίνει συνέντευξη και μιλά για πολιτικά ζητήματα (ή, έστω, για ζητήματα που άπτονται της πολιτικής και μάλιστα της εξωτερικής πολιτικής), σημαίνει ότι έχει πάρει την άδεια της πολιτικής ηγεσίας. Η αστυνομία είναι στρατιωτικό σώμα και οι εκπρόσωποί της απαγορεύεται να πολιτικολογούν. Εκτός από τις περιπτώσεις που η πολιτική ηγεσία θέλει να κρυφτεί πίσω απ' αυτούς και τους διατάζει να βγουν μπροστά.

Αυτό συνέβη με τη συνέντευξη της Ζαχαρούλας Τσιριγώτη, αντιστρατήγου της ΕΛΑΣ, νυν επιτελάρχισσας του αρχηγείου και πρώην κλαδάρχισσας Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων, στο «Βήμα» της περασμένης Κυριακής. Ο Τόσκας (και ο Κοτζιάς, που ανήκει στην ίδια «συνιστώσα» με τον Τόσκα) την έβαλε μπροστά για να πει ότι πράγματι οι πρόσφυγες που πέρασαν στο έδαφος της Δημοκρατίας της Μακεδονίας επαναπροωθήθηκαν με τη βία στην Ελλάδα.

Είπε η στρατηγός των μπάτσων: *«Ολοι όσοι πέρασαν τα σύνορα την Καθαρή Δευτέρα έχουν επιστρέψει. Πολλούς τους απέτρεψαν επί τόπου οι αρχές ασφαλείας της άλλης πλευράς.* ***Δεν υπήρξε επίσημο ή προφορικό αίτημα επανεισδοχής προς την Ελλάδα****. Με τον τρόπο που βγήκαν ξαναμπήκαν πίσω. Ο αριθμός τους είναι πολύ μικρότερος από εκείνον που κυκλοφορεί. Τους υπολογίσαμε γύρω στα 500 άτομα».*

Η συζήτηση γύρω από τον αριθμό των προσφύγων δεν έχει καμιά σημασία και μπορεί να αποπροσανατολίσει. Είτε πρόκειται για 500 είτε για 1.500, πρόκειται για έναν μεγάλο αριθμό. Αλλά και δέκα να ήταν, η διαδικασία επιστροφής τους στην Ελλάδα συνιστά παραβίαση των συνόρων από τις αρχές της γειτονικής χώρας και επιπλέον παραβίαση της συνθήκης της Γενεύης για τους πρόσφυγες. Η μπατσίνα παρουσιάζει αυτό το γεγονός με την ψυχραιμία... δημοσιογράφου. Περιγράφει ένα φαινόμενο σα να μην τρέχει τίποτα, ενώ κανονικά θα έπρεπε να υπάρξει διπλωματικό διάβημα στη γειτονική χώρα και αναφορά σε όλα τα διεθνή όργανα. Και βέβαια, εγείρονται ζητήματα για εκείνους που είναι επιφορτισμένοι να φυλάνε τα ελληνικά σύνορα και οι οποίοι παρακολούθησαν απαθώς (και με ικανοποίηση, όπως αποδεικνύεται) τους σλαβομακεδόνες μπάτσους να ξυλοκοπούν τους πρόσφυγες και να τους υποχρεώνουν με την απειλή των όπλων να ξαναγυρίσουν στο ελληνικό έδαφος.

Δεν υπήρξε καμιά διπλωματική αντίδραση, γιατί η ελληνική πλευρά επεδίωξε αυτή την εξέλιξη, όπως τονίσαμε στο προηγούμενο φύλλο μας. Η στρατηγός των μπάτσων απλά ήρθε να επιβεβαιώσει το συμπέρασμά μας. Αφησαν τους πρόσφυγες να περάσουν μαζικά στο έδαφος της γειτονικής χώρας και μετά παρακολούθησαν τον διά της βίας διωγμό τους πίσω στην Ελλάδα, γιατί ήθελαν να βιώσουν οι πρόσφυγες ότι τα σύνορα είναι κλειστά και να εγκαταλείψουν απογοητευμένοι την Ειδομένη.

Από ψέμα σε ψέμα

Σύμφωνα με τον υπουργό Ι. Μουζάλα (Βουλή, 21.3.2016), «η Αμυγδαλέζα δεν έκλεισε ποτέ. Η Κόρινθος, τα προαναχωρησιακά κέντρα, δεν έκλεισαν ποτέ». Το είπε απαντώντας στις γνωστές κατηγορίες της ΝΔ, ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έκλεισε την Αμυγδαλέζα κι αυτό έγινε «κράχτης» για τους μετανάστες, που θεώρησαν ότι μπορούν άνετα να έρθουν στην Ελλάδα. Επομένως, όταν ο Πανούσης με τη Χριστοδουλοπούλου οργάνωναν στις 15 Φλεβάρη του 2015 ολόκληρη φιέστα, ανακοινώνοντας το κλείσιμο της Αμυγδαλέζας και τη δημιουργία «ανοιχτών κέντρων φιλοξενίας», έλεγαν ψέματα στον ελληνικό λαό, προκειμένου να εισπράξουν εύσημα αντιρατσισμού και ανθρωπισμού. Αναφερόμενος στην υποτιθέμενη θέση της κυβέρνησης υπέρ των ανοιχτών κέντρων, ο Γ. Πανούσης έλεγε τότε: «Δέχομαι πολλή κριτική ότι με αυτόν τον τρόπο θα αυξηθεί η εγκληματικότητα. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι εγκληματίες, ούτε φυλακισμένοι. Εχουν μπει παράνομα στη χώρα. Πρέπει να δούμε τι γίνεται με τις επαναπροωθήσεις, αλλά να δούμε τη μεγάλη εικόνα». Και συμπλήρωνε: «Οσον αφορά στην μετατροπή των κέντρων αυτών σε κέντρα ανοιχτής φιλοξενίας, αυτό είναι στην αρμοδιότητα της κ. Χριστοδουλοπούλου με την ομάδα της οποίας θα συναντηθούμε αύριο, να δούμε την μετάβαση, η οποία όμως χρειάζεται κάποιο χρόνο».

ΥΓ. Σε ένα πράγμα έχει δίκιο ο Μουζάλας. Οτι δεν ήταν η κυβέρνηση Τσίπρα που ενθάρρυνε τις μεταναστευτικές ροές. Οπως είπε στους δεξιούς, «δεν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ αυτός ο οποίος έφερε βιολιά, νταούλια, μπάντες, ορχήστρες, μπαλόνια και έλεγε "ελάτε, σας παρακαλούμε και σας περιμένουμε". Ηταν κράτη της Ευρώπης. Ηταν κόμματα τα οποία ήσασταν μαζί στην Ευρώπη στο ίδιο κόμμα. Και δεν το λέω αυτό σαν κατηγορία σε εκείνα τα κόμματα. Ηταν η έκθεση του Συνδέσμου Γερμανών Βιομηχάνων, η οποία έλεγε ότι χρειαζόμαστε 1.200.000 μετανάστες και πρόσφυγες. Ηταν η έκθεση των εργατικών συνδικάτων της Γερμανίας που έλεγαν το αντίστοιχο ώστε να μπορέσουν να αυξηθούν οι συντάξεις τους».

Υπό συνεχή διωγμό πρόσφυγες και μετανάστες

Ξένισε πολλούς η εικόνα των μεταναστών που μεταφέρονταν από τη Λέσβο στον Πειραιά κι από εκεί στο Μεταγωγών, με τελικό προορισμό το στρατόπεδο συγκέντρωσης της Κορίνθου, με χειροπέδες στα χέρια. Αλλους τους ξένισε ευχάριστα («επιτέλους, άλλαξε γραμμή η κυβέρνηση» είπαν) και άλλους δυσάρεστα («σε τι διαφέρει η πολιτική της σημερινής κυβέρνησης από την πολιτική του Χρυσοχοΐδη και του Δένδια;» είπαν αγανακτισμένοι).

Η εικόνα δεν έπρεπε να ξενίσει κανέναν. Η πολιτική των μαζικών απελάσεων μεταναστών έχει προαναγγελθεί πολλές φορές μέχρι τώρα, ενώ δε θα μπορούσε να υπάρξει πιο επίσημη δήλωση απ' αυτή που έκανε ο ίδιος ο Τσίπρας στις Βρυξέλλες, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε μετά την ολοκλήρωση της τελευταίας συνόδου κορυφής της ΕΕ: *«Τολμήσαμε όμως και πήραμε αυτό που θέλαμε, την επιτάχυνση της συμφωνίας επανεισδοχής για την επιστροφή των παράτυπων μεταναστών στην Τουρκία, σε άμεση συνεργασία με την Τουρκία. Μέχρι σήμερα* ***από την αρχή του έτους έχουν γίνει 800 επιστροφές κι αυτό είναι ρεκόρ, το οποίο φυσικά θα επιταχυνθεί, θα μεγαλώσει περισσότερο*** *στο επόμενο διάστημα (...) Ταυτόχρονα, το αντικίνητρο είναι σαφές. Αυτοί οι οποίοι θα έρχονται δεν θα έχουν προτεραιότητα στη διαδικασία της επανεγκατάστασης (resettlement) και αν είναι παράτυποι μετανάστες, θα επιστρέφουν άμεσα».*

Υπάρχει κάτι που να μας μπερδεύει; Οχι. Η τοποθέτηση είναι σαφέστατη: όποιος δεν είναι πρόσφυγας, θα συλλαμβάνεται και θα φυλακίζεται μέχρι να απελαθεί στην Τουρκία. Κι επειδή κανένας δεν μπορεί να ξέρει από την αρχή ποιος είναι πρόσφυγας και ποιος όχι, αφού όλοι δηλώνουν πρόσφυγες και υποβάλλουν αίτημα ασύλου, θα τους φυλακίζουμε όλους, μέχρι να ξεκαθαριστεί ποιοι είναι πρόσφυγες και ποιοι «παράτυποι μετανάστες».

Ο συντονιστής της κυβέρνησης Δ. Βίτσας περιέγραψε τη διαδικασία και επιχειρησιακά. Τα περιβόητα hotspots στα νησιά θα είναι κλειστά και φυλασσόμενα από την αστυνομία κέντρα. Οποιος έρχεται από τη θάλασσα θα κλείνεται σ' αυτά και θα φρουρείται. Αν είναι μετανάστης και υποβάλλει αίτημα ασύλου για να καθυστερήσει τη διαδικασία, θα παραμένει φρουρούμενος εκεί, έως ότου ολοκληρωθεί η διαδικασία εξέτασης (και απόρριψης) του αιτήματός του και στη συνέχεια θα απελαύνεται στην Τουρκία. Οσοι έχουν έρθει πριν από την έναρξη της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας (μέχρι και τις 19 Μάρτη, δηλαδή) θα μεταφέρονται σε κλειστά κέντρα κράτησης στην ηπειρωτική Ελλάδα, μέχρι να καταστεί δυνατή η απέλασή τους στις χώρες καταγωγής τους (αυτοί δεν περιλαμβάνονται στη συμφωνία με την Τουρκία). Οσο για τους πρόσφυγες, θα παραμένουν και αυτοί φρουρούμενοι, ώστε ένας αριθμός τους να απελαθεί στην Τουρκία, προκειμένου η Τουρκία να στείλει σε ευρωπαϊκές χώρες ισάριθμους σύριους πρόσφυγες, οι οποίοι δε θα μπουν στον κόπο, τα έξοδα και τον κίνδυνο να περάσουν στην Ελλάδα, αλλά θα περιμένουν υπομονετικά στην Τουρκία μπας και τους κάτσει το λαχείο του resettlement. (Το ότι αυτό θ' ανοίξει μια δεύτερη δουλεμπορική αγορά, στην οποία ο πρόσφυγας θα πληρώνει το «καπιτίς» του για να περιληφθεί στο resettlement, δεν το σχολιάζει κανένας).

Ο Τσίπρας χρειάστηκε σχεδόν δύο χιλιάδες λέξεις, σε μια μακροσκελέστατη εισαγωγική τοποθέτηση στη συνέντευξη Τύπου στις Βρυξέλλες, για να παρουσιάσει ένα σύστημα συνεχούς διωγμού όχι μόνο αυτών που χαρακτηρίζονται «παράτυποι μετανάστες» (αλήθεια, σε τι διαφέρει επί της ουσίας αυτός ο χαρακτηρισμός από το «λαθρομετανάστες»;), αλλά και των προσφύγων. Η αστική προπαγάνδα εστιάζει στους κινδύνους να καταστεί αυτό το σύστημα αναποτελεσματικό, λόγω μη τήρησής του και από την Τουρκία και από τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, όμως εμείς πρέπει να εστιάσουμε σ' αυτόν καθαυτόν τον ρατσιστικό-αντιμεταναστευτικό χαρακτήρα αυτού του συστήματος. Αλλιώς θα καταντήσουμε κυνικοί σαν τους Τσιπραίους, που από το παλιό «σύνορα ανοιχτά για τους μετανάστες» και το πιο πρόσφατο «λιάζονται και μετά εξαφανίζονται», έχουν εξελιχθεί στους πιο σκληρούς συνοριοφύλακες, χωροφύλακες και δεσμοφύλακες της ΕΕ, αναπαράγοντας με το δικό τους τρόπο όλα τα ξενοφοβικά και ρατσιστικά στερεότυπα που χρόνια τώρα καλλιεργούνται στη χώρα μας.

Ολο το σχέδιο που περιέγραψε στη μακροσκελέστατη εισαγωγή του ο Τσίπρας είναι ένα σύστημα «διαδοχικών φίλτρων για τη μείωση των ροών», όπως τα ονόμασε. Το πρώτο φίλτρο είναι «το χτύπημα του δικτύου των διακινητών στις τουρκικές ακτές». Εδώ γελάνε και δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Το δεύτερο φίλτρο είναι «η επιχείρηση του ΝΑΤΟ». Τι σημαίνει αυτό; Να βουλιάξει μερικές βάρκες το ΝΑΤΟ. Αν το ΝΑΤΟ απλώς παρατηρεί και καταγράφει, και αυτό το φίλτρο θα καταστεί άχρηστο. Το τρίτο φίλτρο είναι «ένα ισχυρό αντικίνητρο στους πρόσφυγες και στους μετανάστες να χρησιμοποιήσουν τα δίκτυα των διακινητών και να βρεθούν στα ελληνικά νησιά». Οπως είπε ο Τσίπρας, «το αντικίνητρο είναι σαφές. Αυτοί οι οποίοι θα έρχονται δεν θα έχουν προτεραιότητα στη διαδικασία της επανεγκατάστασης (resettlement) και αν είναι παράτυποι μετανάστες, θα επιστρέφουν άμεσα. Αν είναι μετανάστες που χρήζουν διεθνούς προστασίας, θα κρίνεται εξατομικευμένα το αίτημά τους. Από εκεί και πέρα είναι όμως σαφές ότι δεν θα περιλαμβάνονται κατά προτεραιότητα στη διαδικασία της επανεγκατάστασης (resettlement) – αυτό είναι ένα ισχυρό αντικίνητρο».

Αυτό είναι το μόνο «φίλτρο» που μπορεί να λειτουργήσει. Για να λειτουργήσει, όμως, απαιτεί συλλήψεις και φυλακίσεις όσων θα έρχονται στην Ελλάδα από τις 20 Μάρτη και μετά. Οπως είπε ο Τσίπρας, «άμεσα τις επόμενες μέρες θα έρθουν στην Ελλάδα περίπου 2.300 άτομα, 400 εμπειρογνώμονες στα ζητήματα ασύλου, 400 μεταφραστές και 1.500 άτομα, που αφορά προσωπικό εξειδικευμένο σε θέματα ασφαλείας». Οι 1.500 θα είναι μπάτσοι. Τέσσερις μπάτσοι για κάθε γραφειοκράτη της υπηρεσίας ασύλου και το μεταφραστή του! Για να μην ξεφύγει κανένας. Με στόχο να διασπαρεί ο τρόμος σε όσους περιμένουν στα τουρκικά παράλια ή σκέφτονται να μετακινηθούν προς τα εκεί.

«Αξιόλογο» χαρακτήρισε ο ξεδιάντροπος Τσίπρας τον αριθμό των 72.000 προσφύγων που υποτίθεται ότι θα μετεγκατασταθούν από την Τουρκία σε ευρωπαϊκές χώρες. Συγκρίνετέ τον με τα δυόμισι εκατομμύρια πρόσφυγες που υπάρχουν στην Τουρκία και θα καταλάβετε γιατί τον χαρακτηρίζουμε ξεδιάντροπο. Φυσικά, ούτε τόσοι δε θα επανεγκατασταθούν. Αλλωστε, η επανεγκατάσταση είναι πλέον εθελοντική (είδαμε τι έγινε και όταν ήταν «υποχρεωτική»). Οποιες χώρες «δεν θέλουν να πάρουν πρόσφυγες, πρέπει να έχουν μια οικονομική συνεισφορά», είπε ο Τσίπρας. Ο κυνισμός του χωροφύλακα-δεσμοφύλακα: «πληρώστε με για να τους μαζεύω και να τους φυλακίζω». Αν παίξει καλά αυτό το ρόλο, δε θα έχουν αντίρρηση να πληρώσουν κάτι παραπάνω...

«Η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες μέχρι στιγμής υποστήριζε τις αρχές στα λεγόμενα "hotspots" στα ελληνικά νησιά, όπου γινόταν η υποδοχή, η παροχή βοήθειας και η καταγραφή προσφύγων και μεταναστών. Σύμφωνα με τις νέες διατάξεις, οι χώροι αυτοί **μετατρέπονται τώρα σε κέντρα κράτησης** (...) Η Υ.Α. δε συμμετέχει στη συμφωνία Ε.Ε.-Τουρκίας, ούτε πρόκειται να αναμιχθεί στις επιστροφές ή την κράτηση».

Δεν πρόκειται για καμιά επαναστατική ή απλώς αντιρατσιστική οργάνωση, αλλά για την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ, η οποία κινείται μέσα σ' ένα αυστηρά καθορισμένο διπλωματικό πλαίσιο. Αυτός ο μηχανισμός, λοιπόν, αποκαλύπτει ότι τα πολυδιαφημισμένα hotspots, αυτά που ο Τσίπρας ήθελε να τα αποκαλούμε «κέντρα πρώτης υποδοχής και φιλοξενίας», μετατρέπονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Και αρνείται να συμμετάσχει σ' αυτά, για να κρατήσει τα δικά της χέρια καθαρά.

Από την αρχή αυτός ήταν ο προορισμός των hotspots. Γι' αυτό τα κατασκεύαζαν με ψηλούς φράχτες και συρματοπλέγματα. Απλά, περίμεναν την κατάληξη σε συμφωνία με την Τουρκία, για να τα μετατρέψουν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, όχι μόνο για τους «παράτυπους μετανάστες», αλλά και για τους πρόσφυγες. Είναι η πρώτη φορά που στην Ελλάδα θα εφαρμοστεί **καθεστώς κράτησης και για αιτούντες άσυλο**, οι οποίοι -σύμφωνα με τη συνθήκη της Γενεύης για τους πρόσφυγες- πρέπει να είναι ελεύθεροι μέχρι να εξεταστεί τελεσίδικα το αίτημά τους. Γι' αυτό η ΥΑ νίπτει τας χείρας της και «επαναπροσδιορίζει τον ρόλο της», όπως ανακοίνωσε.

Αυτή η ντροπή, η διοικητική κράτηση αιτούντων άσυλο και προσφύγων, έμελλε να υλοποιηθεί από την «πρώτη φορά Αριστερά», υπό τους πανηγυρισμούς του ρατσιστικού και ξενοφοβικού εσμού.

«Απαιτήσαμε και υπάρχει ρητή αναφορά στο κείμενο, ότι όλη αυτή η διαδικασία θα γίνεται με τη στενή συνεργασία της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες», είπε ξεδιάντροπα ο Τσίπρας στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στις Βρυξέλλες. Την απάντηση του την έδωσε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο η ΥΑ: «εμάς μην μας ανακατεύεις στις βρομιές σας»!

Ευρωπαϊκό τείχος κατά των μεταναστών

Η πιο υποκριτική αναφορά στην πρόσφατη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για το προσφυγικό είναι ότι οι «παράτυποι μετανάστες» που από τις 20 Μάρτη 2016 και μετά θα φτάνουν στα ελληνικά νησιά μέσω Τουρκίας θα επιστρέφονται μεν στην Τουρκία, αλλά αυτό θα γίνεται χωρίς ομαδικές απελάσεις, διότι οι μετανάστες θα εξακολουθούν να «προστατεύονται» σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα και τηρουμένης της αρχής της μη επαναπροώθησης! Αυτά αναφέρονται στην κοινή ανακοίνωση ΕΕ-Τουρκίας, που δημοσιεύτηκε την Παρασκευή 18 Μάρτη (η απόφαση κινείται στο πλαίσιο της πρότασης της Κομισιόν, για την οποία γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο).

Σύμφωνα με τη συμφωνία, οι μετανάστες που φτάνουν στα ελληνικά νησιά θα καταγράφονται και τυχόν αιτήσεις ασύλου θα εξετάζονται ατομικά από τις ελληνικές αρχές. Αν η αίτηση του μετανάστη απορριφθεί ή αν αυτός δεν αιτηθεί άσυλο, τότε θα απελαύνεται άμεσα στην Τουρκία (η απέλαση αποδίδεται με την ουδέτερη λέξη «επιστροφή»).

Το προσφυγικό πρόβλημα μετατρέπεται πλέον σε πρόβλημα μεταξύ δύο χωρών (Ελλάδας και Τουρκίας), που θα προσπαθούν να το λύσουν με διμερείς διακανονισμούς *«περιλαμβανομένης και της παρουσίας τούρκων αξιωματούχων στα ελληνικά νησιά και ελλήνων αξιωματούχων στην Τουρκία από τις 20 Μαρτίου 2016, για να εξασφαλίζεται η επικοινωνία και ως εκ τούτου να διευκολύνεται η απρόσκοπτη εφαρμογή των εν λόγω διακανονισμών»*. Οι δαπάνες απέλασης στην Τουρκία θα καλυφθούν από την ΕΕ. Η τελευταία θα επισπεύσει την εκταμίευση των 3 δισ. ευρώ προς την Τουρκία για τη χρηματοδότηση έργων για τους πρόσφυγες. Μόνο όταν εξαντληθούν αυτά τα χρήματα και υπό την προϋπόθεση ότι η Τουρκία θα αποδειχτεί καλό μαντρόσκυλο, η ΕΕ θα ξεκινήσει να δίνει άλλα 3 δισ. ευρώ (μέχρι το τέλος του 2018).

Οσοι νομίζουν ότι η Τουρκία θα «θησαυρίσει» με αυτά τα λεφτά ας σκεφτούν ότι τα 3 δισ. ευρώ αντιστοιχούν σε κάτι περισσότερο από ένα χιλιάρικο για κάθε πρόσφυγα (και μάλιστα εφάπαξ). Τα λεφτά αυτά φυσικά δε θα πάνε άμεσα στους πρόσφυγες, αλλά για υποδομές (αποχέτευση, ύδρευση, ηλεκτροδότηση κτλ.) που χρειάζονται για τη διαβίωση των περισσότερων από 2.5 εκατομμύρια προσφύγων που βρίσκονται ήδη στην Τουρκία και όσων θα πάνε το επόμενο διάστημα. Φυσικά και θα υπάρξει το σχετικό «πλιάτσικο» σ' αυτά τα χρήματα από τους τούρκους καπιταλιστές, αλλά αυτό γίνεται πάντοτε, σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες. Τα αναφέρουμε αυτά για να απαντήσουμε στο παραμύθι ότι η Τουρκία επιβλήθηκε δήθεν στην ΕΕ, ενώ στην πραγματικότητα είναι η ΕΕ που έχει το πάνω χέρι ως ιμπεριαλιστική δύναμη, πράγμα που πρόσφατα κατέστησε σαφές και η Μέρκελ.

Για να χρυσώσει το χάπι, η ΕΕ προσφέρει στην Τουρκία (εκτός από την κατάργηση της βίζας μέχρι τον ερχόμενο Ιούνη και τη συνέχιση των συνομιλιών για «αναβάθμιση» της τελωνειακής ένωσης) την υπόσχεση «επανεγκατάστασης» σύριων προσφύγων από την Τουρκία στην ΕΕ. Η συμφωνία προβλέπει: «για κάθε επιστροφή Σύριου στην Τουρκία από τα ελληνικά νησιά, ένας άλλος Σύριος θα επανεγκαθίσταται από την Τουρκία στην ΕΕ». Πρόκειται για το γνωστό πρόγραμμα «επανεγκατάστασης», που έχει εγκριθεί ήδη από τον Ιούλη του 2015 και προχωρά με ρυθμό χελώνας, καθώς από τις 22.504 επανεγκαταστάσεις προσφύγων από τρίτα κράτη σε χώρες της ΕΕ, έχουν γίνει μόλις 4.555! Ταυτόχρονα, η ΕΕ αύξησε τις θέσεις επανεγκατάστασης, προσθέτοντας στις 18.000 που απομένουν άλλες 54.000 που προβλέπονταν στα πλαίσια του προγράμματος μετεγκατάστασης μεταναστών από την Ιταλία και την Ελλάδα σε άλλες χώρες της ΕΕ (πρόγραμμα που προχωρά με ρυθμό όχι χελώνας αλλά... μυρμηγκιού). Ετσι, ο μέγιστος αριθμός των σύριων προσφύγων που μπορεί να επανεγκατασταθούν συνολικά από την Τουρκία στην ΕΕ φτάνει τα 72.000 άτομα (18+54), αριθμός ασήμαντος μπροστά στα 2.5 εκατομμύρια που ήδη βρίσκονται στην Τουρκία!

Οι υπόλοιποι; Αυτοί θα μείνουν στην Τουρκία και όταν έρθει η ώρα θα απελαθούν στις «ασφαλέστερες» περιοχές της Συρίας! Αυτό θα πει «διεθνής προστασία»!

Η εφαρμογή των παραπάνω θα παρακολουθείται στενά από την ΕΕ, σε μηνιαία βάση, ώστε να εξασφαλιστεί ότι ο δρόμος των «δυτικών Βαλκανίων» σφραγίστηκε μια για πάντα. Οσο όμως μαίνεται ο πόλεμος στη Συρία και συσσωρεύεται η ανθρώπινη εξαθλίωση στις υπόλοιπες χώρες, που έχει πλέον «ξεχαστεί» (όπως στο Αφγανιστάν, που οι Αμερικάνοι συνεχίζουν κατά καιρούς να βομβαρδίζουν ακόμα και νοσοκομεία, αλλά και το Ιράκ που σπαράσσεται ακόμα από συγκρούσεις και βομβιστικές επιθέσεις), το προσφυγικό κύμα δε θα κοπάσει. Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Η ένταση του πολέμου κατά των μεταναστών και των προσφύγων που θα αναγκάζονται να πληρώσουν ακόμα πιο πολλά στους διακινητές, παίζοντας κορόνα-γράμματα τη ζωή τους σε ένα παιχνίδι τύπου ρώσικης ρουλέτας με όλο και πιο γεμάτο το περίστροφο.

Εχουν καταλήξει στο αντιασφαλιστικό σχέδιο

«Το ύψος της εθνικής σύνταξης είναι 384 ευρώ. Οπως έχουμε πει υπάρχει μια συζήτηση για το εάν στα 15 χρόνια θα μπορούσε να είναι μικρότερη, αλλά σε καμία περίπτωση δεν απηχούν ούτε καν το κλίμα των διαπραγματεύσεων νούμερα σαν το 288 ευρώ». Η δήλωση έγινε από τον Κατρούγκαλο έξω από το «Χίλτον», καθώς αποχωρούσε παρέα με τον Τσακαλώτο από την προτελευταία συνάντηση με την τρόικα/κουαρτέτο, μια μέρα πριν οι επικεφαλής αναχωρήσουν για τις πασχαλινές διακοπές τους.

«Οπως έχουμε πει»; Πότε ακριβώς το είπαν; Για πάνω από τρεις μήνες, ολόκληρη η κυβερνητική προπαγάνδα, με γκεσέμι τον ίδιο τον Κατρούγκαλο, έχει ως ακρογωνιαίο λίθο της την «εθνική σύνταξη των 384 ευρώ», που θα την παίρνουν όλοι όσοι έχουν 15 συνεχή χρόνια παρουσίας στην Ελλάδα. Απ' όταν ήρθε η τρόικα και ξανάρχισε η διαπραγμάτευση, με εντατικό ρυθμό πια, άρχισαν πρώτα τις διαρροές στα παπαγαλάκια για αναλογική απόδοση της λεγόμενης «εθνικής σύνταξης» και στο φινάλε βγήκε ο Κατρούγκαλος και το παρουσίασε σαν κάτι... γνωστό και αυτονόητο.

Οι αναγνώστες της «Κόντρας» θυμούνται πολύ καλά πως από την πρώτη στιγμή υποστηρίξαμε -με απόλυτη κατηγορηματικότητα, μάλιστα- ότι **αποκλείεται να δοθεί ακέραια η εθνική σύνταξη σε όλους**. Η δήλωση Κατρούγκαλου ήρθε να επιβεβαιώσει αυτό για το οποίο ήμασταν σίγουροι, ξεκινώντας από συγκεκριμένα δεδομένα της αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης, τα οποία και παρουσιάσαμε.

Εκείνο που έχουμε να σημειώσουμε αυτή τη στιγμή είναι πως κανένας δεν πρέπει να είναι σίγουρος ούτε για το ύψος της εθνικής σύνταξης (αν δηλαδή θα είναι 384 ευρώ και όχι μικρότερη) ούτε για τον τρόπο εφαρμογής της αναλογικότητας (δηλαδή, ακέραιο το ποσό για 20 πλήρη χρόνια ασφάλισης και πάνω) και μειωμένο για όσους έχουν από 15 μέχρι 20 πλήρη χρόνια ασφάλισης. Το τελικό μοντέλο θα το μάθουμε όταν υπάρξει νομοσχέδιο και όχι προπαγανδιστικά σχέδια ή εξίσου προπαγανδιστικές δηλώσεις.

«Επαναλαμβάνω ότι οι κύριες συντάξεις δεν πρόκειται να μειωθούν. Και δεν έχει μπει στο τραπέζι ούτε από τους Θεσμούς», συνέχισε ο Κατρούγκαλος. Και κατέληξε τάχαμου αγανακτισμένος: «Δεν μπορώ να φανταστώ γιατί εξακολουθεί να είναι στον "αέρα" αυτή η συζήτηση». Ανακοίνωσε, λοιπόν, ότι πρόκειται να μειωθούν οι επικουρικές συντάξεις, οι οποίες είχαν μειωθεί το περασμένο καλοκαίρι κατά 6% (και κατά 2% οι κύριες συντάξεις). Κι αυτό, όμως, μην το δένετε κόμπο, αν δεν δείτε το νομοσχέδιο. Γιατί το παζάρι γίνεται όχι για να μην μειωθούν οι συντάξεις, αλλά για το **πόσο θα μειωθούν**. Κι αν ο λογαριασμός του Μνημόνιου (1% του ΑΕΠ το 2016 και 0,25% το 2015) δεν βγαίνει, τότε μπορεί να μειωθούν όχι μόνο οι επικουρικές, αλλά και οι κύριες συντάξεις.

Το σημαντικότερο είναι πως όλες οι κύριες συντάξεις θα επανυπολογιστούν με το νέο σύστημα. Και η «προσωπική διαφορά», που θα εμφανίζεται σαν κάτι που «δεν το δικαιούνται» οι συνταξιούχοι, θα είναι μια δεξαμενή για πετσοκόμματα και του χρόνου και τα επόμενα χρόνια. Κανένας δεν πρόκειται να γλιτώσει από την κλίνη του Προκρούστη, είτε είναι ήδη συνταξιούχος, είτε περιμένει να του υπολογίσουν τη σύνταξη, είτε θα βγει στη σύνταξη στο άμεσο μέλλον, είτε θα βγει στη σύνταξη μετά από μερικά χρόνια, είτε είναι νέος και σκέφτεται ότι κάποια στιγμή πρέπει κι αυτός ως εργαζόμενος (με μεγάλα διαστήματα ανεργίας) να βγει στη σύνταξη. Ολοι βράζουμε στο ίδιο καζάνι και θα ήταν θανάσιμο ταξικό λάθος να σκεφτόμαστε ότι άλλος βράζει στον πάτο του καζανιού, άλλος στη μέση και άλλος στον αφρό.

Πόσο χαμηλότερες θα είναι οι συντάξεις με το νέο σύστημα; «Παραμένει, φυσικά, η βασική μας διαφορά ανάμεσα στο πόσο αναλογικό, που θέλουν αυτοί, και κατά πόσο αναδιανεμητικό υπέρ των πιο αδύναμων, των φτωχών και των μεσαίων στρωμάτων που θέλουμε εμείς», είπε ο Κατρούγκαλος, ξεχνώντας και τη σωστή σύνταξη που διδάχτηκε ως δικηγόρος. Κι όταν ρωτήθηκε αν οι τροϊκανοί «δεν δέχονται τα ποσοστά αναπλήρωσης», επέλεξε να πει το ίδιο πράγμα με... κατρουγκάλειο τρόπο: «Αρα υπάρχει μια ανοιχτή συζήτηση για τα ποσοστά αναπλήρωσης. Ακριβώς».

Πάμε, λοιπόν, σε μείωση ακόμα κι αυτών των άθλιων ποσοστών αναπλήρωσης που δημοσιοποιήθηκαν με το σχέδιο Κατρούγκαλου (ήταν ελάχιστα ψηλότεροι απ' αυτούς που ισχύουν με τους νόμους Λοβέρδου-Κουτρουμάνη). Ομως το μεγάλο πετσόκομμα στις συντάξεις, ακόμα και σε σχέση με τους νόμους Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, θα επέλθει με τον υπολογισμό των συντάξιμων αποδοχών βάσει του μέσου όρου ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου. Ζήτημα για το οποίο τα παπαγαλάκια των αστικών ΜΜΕ ούτε μιλάνε ούτε ρωτάνε. Με τη μείωση και των ποσοστών αναπλήρωσης, οι λεγόμενες ανταποδοτικές συντάξεις θα γίνουν άθλια φιλοδωρήματα επιπέδου κατοστάρικου!

Η τρόικα έφυγε για πάσχα, αλλά τα τεχνικά κλιμάκια έμειναν στην Αθήνα και εργάζονται πυρετωδώς με τους συμβούλους του Κατρούγκαλου για να καταλήξουν στις τελικές ρυθμίσεις. «Πρόοδος σημειώθηκε και σχετικά με βασικές πτυχές της μεταρρύθμισης του συνταξιοδοτικού. Οι εργασίες είναι σε εξέλιξη και θα συνεχιστούν και κατά τη διάρκεια των διακοπών του Καθολικού Πάσχα», ανακοίνωσαν η Κομισιόν, το ΔΝΤ και ο Ντεϊσελμπλούμ. Εργάζονται για να βρουν το συνδυασμό εθνικής και ανταποδοτικής σύνταξης που θ' ανταποκρίνεται στα προκαθορισμένα μεγέθη που έχουν θέσει. Λίγο πάνω στην ανταποδοτική, λίγο κάτω στην εθνική, ή αντίστροφα, στο τέλος θα συμφωνήσουν σ' ένα εφιαλτικό σύστημα, που δε θα μετατρέπει μόνο τις συντάξεις σε άθλια φιλοδωρήματα, αλλά και θα δρομολογεί τη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Αυτό είναι το μόνο σίγουρο κι αυτό είναι που πρέπει να νοηματοδοτήσει τη σκέψη και τη συνείδηση κάθε εργαζόμενου και να παρακινήσει τη θέλησή όλων να μην το αφήσουν να περάσει. Από εμάς και από κανέναν άλλο εξαρτάται.

Σπέρνουν ανέμους θερίζουν θύελλες

Τα «Γεράκια Ελευθερίας του Κουρδιστάν» (ΤΑΚ) ανέλαβαν τελικά την ευθύνη για τη βομβιστική επίθεση της Κυριακής 13 Μάρτη στην Αγκυρα. Η επίθεση αποτελούσε αντίποινα για την εν ψυχρώ δολοφονία 300 Κούρδων στην πόλη Τζιζρέ, που κάηκαν ζωντανοί μετά από επιθέσεις του τουρκικού στρατού σε διάφορα κτίρια, όπως είχε καταγγείλει βουλευτής από το φιλοκουρδικό HADEP. Η οργάνωση ζήτησε συγγνώμη για τις απώλειες αμάχων, που όπως αναφέρει «δεν είχαν σχέση με τον βρόμικο πόλεμο της φασιστικής τουρκικής δημοκρατίας». Υποστήριξε ότι στόχος δεν ήταν οι άμαχοι αλλά οι δυνάμεις ασφαλείας και υπογράμμισε ότι το καθεστώς απέκρυψε ότι μεταξύ των νεκρών ήταν πολλοί αστυνομικοί, καθώς η βόμβα εξερράγη δίπλα σε στρατιωτικά λεωφορεία που βρίσκονταν εκείνη τη στιγμή στο σταθμό λεωφορείων της Αγκυρας.

Είναι η δεύτερη φορά που η οργάνωση χτυπάει στην Αγκυρα. Ενα μήνα πριν, είχε πραγματοποιήσει παρόμοια επίθεση με αποτέλεσμα 29 νεκρούς, οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν στρατιωτικοί. Ετσι, το παραμύθι της «τρομοκράτισσας» που εκπαιδεύτηκε από το ΡΚΚ και τους Κούρδους της Συρίας με στόχο να σκοτώσει αμάχους κατέρρευσε, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η 24χρονη βομβίστρια αυτοκτονίας Σεχέρ Τζαγκλά Ντεμίρ ήταν όντως αυτή που είχε αναφέρει το τουρκικό καθεστώς. Η Σεχέρ στρατολογήθηκε από τα «Γεράκια Ελευθερίας του Κουρδιστάν» το 2013 (σύμφωνα με την ανακοίνωση της οργάνωσης) και κατάγεται από το βόρειο Κουρδιστάν της Τουρκίας και όχι από άλλη χώρα.

Η οργάνωση απείλησε ότι θα πραγματοποιήσει και άλλες επιθέσεις σε τουριστικούς στόχους, προειδοποιώντας ότι δε θα φέρει καμιά ευθύνη για το ποιος θα σκοτωθεί στις επιθέσεις αυτές. Οταν η καταστολή κατά του κουρδικού λαού γιγαντώνεται, θα υπάρχουν αντίποινα. Αυτό το συνειδητοποιεί η τουρκική χούντα με τον κοινοβουλευτικό μανδύα, που μάταια προσπαθεί να δείξει ότι μπορεί να καταστείλει το κουρδικό αντάρτικο. Οταν σπέρνεις ανέμους θερίζεις θύελλες.

ΥΓ. Δεν πέρασε ούτε μια βδομάδα από τη βομβιστική επίθεση της Αγκυρας και μία δεύτερη βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας, αυτή τη φορά στην πολυσύχναστη λεωφόρο Ιστικλάλ της Ισταμπούλ, με πέντε νεκρούς (μεταξύ των οποίων δύο Ισραηλινοί με διπλή υπηκοότητα -αμερικάνικη και ισραηλινή- και ένας Ιρανός) συγκλόνισε ξανά την Τουρκία. Μέχρι στιγμής καμία οργάνωση δεν έχει αναλάβει την ευθύνη, αλλά ο πονοκέφαλος του τουρκικού καθεστώτος όσο πάει και μεγαλώνει. Με την πολιτική του έχει βυθίσει τη χώρα στο αίμα.

Μια συνέπεια της απουσίας ταξικού προσανατολισμού

Η συγκατάθεση του συλλόγου διδασκόντων του 1ου ΓΕΛ Ξάνθης να πραγματοποιηθεί εκδρομή στο Ευρωκοινοβούλιο των Βρυξελλών κατόπιν πρόσκλησης του ευρωβουλευτή του νεοναζιστικού μορφώματος της Χρυσής Αυγής Ε. Συναδινού, ο οποίος θα χρηματοδοτούσε και την εκδρομή, είναι σε κάθε περίπτωση μια απαράδεκτη και προκλητική ενέργεια.

Αντικείμενο αυτού του σχολίου δεν είναι ο τρόπος που πάρθηκε αυτή η απόφαση-έγκριση, αν δηλαδή υπήρξε ελλιπής ενημέρωση των μαθητών, των γονέων, των προϊσταμένων αρχών (όπως ισχυρίστηκε το υπουργείο Παιδείας που τελικά ματαίωσε την εκδρομή), όσο η ίδια η ουσία της απόφασης-συγκατάθεσης από το σύλλογο διδασκόντων.

Η απουσία ταξικού προσανατολισμού έχει κάνει μεγάλη ζημιά στο εκπαιδευτικό κίνημα και στους εκπαιδευτικούς χωριστά, στη σκέψη τους και στον τρόπο που συμπεριφέρονται (όπως άλλωστε και σε όλους τους εργαζόμενους). Ετσι βρίσκει γόνιμο έδαφος να αναπτυχθεί αβίαστα, στο πλαίσιο της ρουτίνας της καθημερινότητας του αστικού σχολείου, η άκριτη υποταγή στα ιδεολογήματα και τις εντολές της αστικής εξουσίας.

Είτε από φόβο μπροστά σε μια επερχόμενη, όπως όλα δείχνουν, αξιολόγηση, είτε από δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία, είτε από αδιαφορία που πάει χέρι-χέρι με την άγνοια, την έλλειψη ενδιαφέροντος για την αναζήτηση της αλήθειας, των πραγματικών αιτίων εφαρμογής των διάφορων κατευθύνσεων που δίνονται άνωθεν, η πλειοψηφία των εκπαιδευτικών τρέχει να εφαρμόσει διάφορα προγράμματα ή αναπαράγει πειθήνια τα ψεύδη και τα ιδεολογήματα της αστικής προπαγάνδας, που βρίθουν στα σχολικά εγχειρίδια.

Ετσι, π.χ. χωρίς να βλέπουν τι γίνεται γύρω τους, παρόλο που και οι ίδιοι ως εργαζόμενοι βασανίζονται αφάνταστα από την πολιτική των αστικών κομμάτων και τις σκληρές ντιρεκτίβες των ιμπεριαλιστών, οι εκπαιδευτικοί προπαγανδίζουν στα παιδιά τις «αξίες» του αστικού κοινοβουλευτισμού, τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό δηλαδή, που επιτρέπει στην αστική τάξη να διαιωνίζει την εξουσία της με αμέτρητα τερτίπια εναλλαγής στην εξουσία κομμάτων με το ίδιο αποκρουστικό πρόσωπο για τον «κοσμάκη», με τη συγκατάθεση μάλιστα του ίδιου, μέσω των εκλογών.

Αμέτρητες οι επισκέψεις μαθητών στο «ναό της δημοκρατίας», διαχρονική πλέον η συμμετοχή στο πανηγύρι αυταπατών, τη «Βουλή των εφήβων».

Τα τελευταία χρόνια μεγάλη ακμή γνωρίζει και το πρόγραμμα «EUROSCOLA», στο πλαίσιο του οποίου οργανώνονται εκδρομές σε Στρασβούργο και Βρυξέλλες.

Στόχος είναι τα νεανικά μυαλά να γεμίσουν με «σκατά», οι μαθητές να γίνουν «ευρωλιγούρηδες». Να πειστούν ότι η ΕΕ είναι παράδεισος, κλείνοντας τα μάτια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους που αυτή, για χάρη των συμφερόντων των κεφαλαιοκρατών της, διεξάγει ανά την υφήλιο, προκαλώντας αμέτρητη δυστυχία στους λαούς, κλείνοντας τα μάτια στην άλωση των εργασιακών σχέσεων των εργαζομένων στο έδαφος των χωρών της, στην ένταση της καταστολής έναντι κάθε μαχητικής διαμαρτυρίας, στην αποψίλωση του «κράτους πρόνοιας».

Τραγική ειρωνεία: από τη μια μεριά τα ταξίδια προπαγάνδας στην αυλή των ιμπεριαλιστών της ΕΕ (Ευρωκοινοβούλιο) και από την άλλη τα αμέτρητα καραβάνια των κυνηγημένων προσφύγων, τα εκατοντάδες πνιγμένα παιδιά στο Αιγαίο, οι εξαθλιωμένοι συνταξιούχοι και εργαζόμενοι στη χώρα μας. Αυτές τις εικόνες θέλει να εξαφανίσει από τα παιδικά μυαλά η άρχουσα τάξη, γι' αυτό και οι εκπαιδευτικοί δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να γίνουν αρωγοί της.

Κι αν ανάμεσα στα μέλη του συλλόγου διδασκόντων του ΓΕΛ Ξάνθης υπήρξαν και κάποιοι κρυφοθαυμαστές του νεοναζιστικού μορφώματος (αυτό δεν είμαστε σε θέση να το γνωρίζουμε, αν και η ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας αφήνει τέτοιες υπόνοιες αναφέροντας: «Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΠΕΘ, εκφράζει την έντονη ανησυχία και δυσαρέσκεια για την έγκριση της επίσκεψης από το Σύλλογο διδασκόντων του σχολείου»), οι υπόλοιποι δεν απαλλάσσονται της ευθύνης.

Πρώτον, γιατί άφησαν αυτούς τους «κάποιους» να τους παρασύρουν και δεύτερον, ακόμη κι αν δεν είχαν ενημέρωση για το ποιος ήταν ο «χορηγός» της εκδρομής, γιατί λειτούργησαν υπό το κράτος όλων όσων προαναφέραμε, αποδεχόμενοι να γίνουν όχημα της κυρίαρχης προπαγάνδας.

Οι εντυπώσεις κρύβουν και ουσία

Για να ενισχύσει την εικόνα του προσχηματικού διαλόγου για την «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση», η Επιτροπή διαλόγου και ο πρόεδρός της ο λαλίστατος Αντώνης Λιάκος κάλεσαν τρεις προσωπικότητες από το εξωτερικό να δώσουν «τα φώτα» τους σχετικά με την εφαρμογή του New Learning , τις νέες τεχνολογίες , την αποκέντρωση του εκπαιδευτικού συστήματος, την ενίσχυση της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης.

Ολα τούτα φέρουν έντονα το άρωμα του «νέου σχολείου» των δεξιοτήτων και της κατάρτισης και όχι της ολόπλευρης μόρφωσης, με την οποία δημαγωγεί το υπουργείο Παιδείας (Η Διαμαντοπούλου μας είχε «πρήξει» με τις νέες τεχνολογίες, που τις παρουσίαζε ως φάρμακο για όλες τις αρρώστιες), το άρωμα των κατευθύνσεων του ΟΟΣΑ και της ΕΕ.

Είναι η έκθεση του ΟΟΣΑ που μιλάει για τη διεύρυνση της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης, θέλοντας ουσιαστικά να χτυπήσει την τάση της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, που μιλάει για την αποδέσμευση του δημόσιου σχολείου από τον «κρατικό εναγκαλισμό», μια τακτική που ενισχύει τον ταξικό διαχωρισμό και μπάζει τις επιχειρήσεις στα σχολεία. Σ' αυτή την κατεύθυνση είναι και η «αποκέντρωση», την οποία προσπάθησε να εφαρμόσει ανεπιτυχώς και ο Γιωργάκης, όταν ήταν υπουργός Παιδείας, ξεσηκώνοντας την οργή του εκπαιδευτικού κόσμου.

Ηδη η κυβέρνηση έχει σπεύσει να κάνει πράξη αυτές τις κατευθύνσεις με τη γενίκευση της μαθητείας στα καπιταλιστικά κάτεργα, με την αύξηση του αριθμού εισακτέων στα ΤΕΙ, με τις δηλώσεις προετοιμασίας της «κοινής γνώμης» του Αντώνη Λιάκου για τον «απογαλακτισμό» του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος, εννοώντας την απαλλαγή του αστικού κράτους από τις υποχρεώσεις του.

Οι καλεσμένοι, σύμφωνα με τον Α. Λιάκο είναι:

«Η **Μαίρη Καλαντζή**, ελληνικής καταγωγής καθηγήτρια, αρχικά στην Αυστραλία και στη συνέχεια στο Ιλινόις, των ΗΠΑ. Είναι μια από τις κορυφαίες θεωρητικούς της σύγχρονης εκπαίδευσης. Η θεωρία του New Learning, αντιμετωπίζει τη διαδικασία της μάθησης μέσα από μια καινούργια οπτική, συνολική, τοποθετημένη στις μεγάλες επιστημονικές, τεχνολογικές και κοινωνικές αλλαγές και προκλήσεις της εποχής...

Ο **Bill Cope** είναι επίσης καθηγητής στο Ιλινόις, σύντροφος και συνεργάτης της Καλαντζή, και εργάζεται στο πεδίο των νέων τεχνολογιών και της εκπαίδευσης, διερευνώντας το μέλλον της μάθησης στην ψηφιακή εποχή...

Η **Maria de Lurdes Rodrigues**, Καθηγήτρια κοινωνιολογίας και Υπουργός Παιδείας της Σοσιαλιστικής Κυβέρνησης στην Πορτογαλία στα 2005-2009. Κατά τη θητεία της εφάρμοσε το ολοήμερο σχολείο, το οποίο συνδυάστηκε με ένα ανοιχτό στην κοινότητα σχολείο και με μαθήματα στους γονείς. Η πολιτική αυτή είχε άμεση απόδοση στην απόδοση των μαθητών σε όλη την Πορτογαλία. Αλλαξε επίσης το περιβάλλον του σχολείου και ενίσχυσε τους δεσμούς του με την τοπική αυτοδιοίκηση. Σημαντική επίσης ήταν η μεταμόρφωση της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης στην χώρα της, η οποία τετραπλασίασε τους μαθητές που παρακολουθούν τα αντίστοιχα σχολεία».

Στα κάγκελα οι σχολάρχες

«Στα κάγκελα έχουν ανεβεί» οι ιδιοκτήτες ιδιωτικών σχολείων επειδή το υπουργείο Παιδείας προτίθεται να πάρει κάποια μέτρα (με άρθρο μάλλον που θα ενσωματώσει σε κάποιο νομοσχέδιο), που θα επιβάλλουν έναν έλεγχο στη λειτουργία τους και θα περιορίζουν τις αυθαιρεσίες τους σε σχέση με το εκπαιδευτικό προσωπικό.

Τη ρύθμιση δεν την έχουμε δει ακόμη, αλλά λέγεται ότι θα είναι αυτή -ή περίπου αυτή- του Μπαλτά, που τελικά δεν έγινε πράξη (απαγόρευση φροντιστηρίων και κέντρων ξένων γλωσσών στις εγκαταστάσεις των ιδιωτικών σχολείων, αιτιολόγηση απολύσεων, απαγόρευση αξιολόγησης εκπαιδευτικού προσωπικού εφόσον αυτή δεν ισχύει ακόμη για το δημόσιο σχολείο, κ.λπ.).

Οι σχολάρχες έχουν λυσσάξει γιατί ενώ θέλουν να εμφανίζονται ότι επιτελούν ύψιστο εκπαιδευτικό έργο, στην ουσία τα «μαγαζιά» τους λειτουργούν ως επιχειρήσεις και ως φροντιστηριακές δομές παροχής συνταγών επιτυχίας για τις πανελλαδικές εξετάσεις (στο Λύκειο).

Δεν επιθυμούν κανένα εμπόδιο, αν και αυτοί έχουν τον τρόπο, ακόμη κι αν νομοθετηθούν αυτές οι ρυθμίσεις, να διαφεύγουν των ελέγχων ή να παραπλανούν τους αρμόδιους.

Τη σκυτάλη παρέλαβαν τα ΜΜΕ ενισχύοντας τη σχετική προπαγάνδα των εμπόρων της γνώσης.

Προσπαθώντας να αρθρώσει έναν αντίλογο, αν και σε αστική κατεύθυνση σε σχέση με τον χαρακτήρα του σχολείου στον καπιταλισμό και χωρίς πρόθεση εναντίωσης στην τακτική των ιδιωτικών σχολείων να προσελκύουν «πελάτες» με διάφορες δραστηριότητες εκτός προγράμματος, αλλά και στην τακτική του υπουργείου, που απλά θέλει να δώσει νομιμοφάνεια σ' αυτές τις δραστηριότητες, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των ιδιωτικών εκπαιδευτικών ΟΙΕΛΕ αναφέρει τα εξής:

«Στα ιδιωτικά σχολεία οι εκτός ωρολογίου προγράμματος δραστηριότητες (απογεύματα, Σαββατοκύριακα κ.λπ.) διεξάγονται αυτή τη στιγμή χωρίς τον έλεγχο της πολιτείας. Σε πολλά, λοιπόν, από τα σχολεία αυτά οι άνθρωποι που απασχολούνται στις δραστηριότητες αυτές είτε δεν αμείβονται καθόλου είτε παίρνουν χρήματα "μαύρα", κάτω από το τραπέζι. Επομένως, ο χώρος των δραστηριοτήτων των ιδιωτικών σχολείων αποτελεί προνομιακό πεδίο "μαύρης" και αδήλωτης εργασίας. Επιπλέον, σε αρκετές περιπτώσεις οι δραστηριότητες έχουν ως αποκλειστική στόχευση την φροντιστηριακού τύπου προετοιμασία των μαθητών, ενώ παιδαγωγικός στόχος ενός σχολείου θα έπρεπε να είναι η ευρύτερης φύσης ενισχυτική διδασκαλία, οι καινοτομίες και οι εκπαιδευτικοί νεωτερισμοί, η ανάπτυξη δεξιοτήτων και ικανοτήτων των μαθητών, η βαθύτερη γνωριμία τους με τον κόσμο της Επιστήμης, της Τέχνης, του Αθλητισμού κ.λπ».

Η αποψίλωση του δημόσιου σχολείου

Τη μεγάλη αποψίλωση της δημόσιας εκπαίδευσης από τους εκπαιδευτικούς της δείχνουν τα στοιχεία που δημοσίευσε ο αιρετός του ΚΥΣΠΕ Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Δ. Μπράτης.

Τα τελευταία έξι μνημονιακά χρόνια η κατάσταση στην δημόσια εκπαίδευση έχει γίνει απελπιστική. Οπως δείχνουν τα στοιχεία αυτά οι παραιτήσεις των εκπαιδευτικών Π.Ε. από το 2010 έως το 2015 ανέρχονται συνολικά σε 12.354, ενώ οι μόνιμοι διορισμοί είναι μόνο 1.664! Αναλυτικότερα τα στοιχεία φαίνονται στο διπλανό πίνακα.

Τη θέση των μόνιμων εκπαιδευτικών έχουν πάρει χιλιάδες αναπληρωτές- στη συντριπτική πλειοψηφία τους αναπληρωτές ΕΣΠΑ-, ανατρέποντας το τοπίο των εργασιακών σχέσεων στη δημόσια εκπαίδευση, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς αλλά και για τους μαθητές, καθώς υπονομεύεται η σταθερή σχέση δάσκαλου-μαθητή, που είναι βασική προϋπόθεση της μαθησιακής διαδικασίας (ειδικά στις μικρές τάξεις).

Κι έπειτα έχεις τον Φίλη να κοκορεύεται επειδή διορίστηκαν περισσότεροι αναπληρωτές φέτος, ενώ κατά γενική ομολογία θα παραμείνουν χιλιάδες κενά στα σχολεία ως το τέλος της σχολικής χρονιάς (υπολογίζονται σε 3.000).

Οσο για την εξαγγελία για 20.000 μόνιμους διορισμούς την επόμενη τετραετία, αυτή αποτελεί «μελέτη», που είναι υπό την έγκριση των «θεσμών».

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. 2010-2015

ΕΤΗ	ΠΕ06	ΠΕ11	ΠΕ16	ΠΕ60	ΠΕ70	ΣΥΝΟΛΟ
2010	62	11	12	1074	2817	3976
2011	51	40	9	324	1057	1481
2012	35	14	7	326	1098	1480
2013	115	54	12	436	1571	2188
2014	106	58	2	358	1396	1920
2015	71	51	5	203	979	1309
Γ. ΣΥΝΟΛΟ	440	228	47	2.721	8.918	12.354

ΜΟΝΙΜΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ Α/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ

ΕΤΗ	ΠΕ70	ΠΕ60	ΠΕ16	ΠΕ06	ΠΕ11	ΣΥΝΟΛΟ ΑΝΑ ΣΧ. ΕΤΟΣ
2010	1025	338	11	3	2	1.379
2011	50	61		16	6	133
2012	5	35				40
2013	17	95				112
2014						
2015						
ΣΥΝΟΛΟ ΔΙΟΡΙΣΜΩΝ 2010-11 έως 2013-14	*1.097*	*529*	*11*	*19*	*8*	*1.664*

** ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:*

Κατά το σχολ. έτος 2014-2015 δεν πραγματοποιήθηκαν διορισμοί.

Κατά το σχολ. έτος 2015-2016, μέχρι στιγμής, δεν έχουν πραγματοποιηθεί διορισμοί.

Εκτός από τη Στυμφαλία, έβαλαν στο στόχαστρο και τη Λίμνη Δύστου

Ευρύτερο σχέδιο καταστροφής των υγροβιότοπων

Εδώ και μερικές εβδομάδες αποκαλύψαμε το σχέδιο υπηρεσιακών παραγόντων του υπουργείου Περιβάλλοντος και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίων Νήσων να καταστρέψουν τον υγροβιότοπο της Λίμνης Στυμφαλίας με το μαζικό κόψιμο των καλαμιώνων, που θα χρησιμοποιηθούν ως πρώτη ύλη για την παραγωγή βιομάζας για πέλετ. Από νέα έγγραφα που έπεσαν στα χέρια μας προκύπτει ότι ο Γενικός Διευθυντής Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΑ) συνεχίζει να μην απαντά στο βασικό ζήτημα. Αν δηλαδή επιτρέπεται το περιοδικό ξεπάτωμα του καλαμιώνα της λίμνης. Ετσι, αφήνει ανοιχτό το δρόμο στους υπηρεσιακούς παράγοντες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου να κάνουν δεκτή την επέμβαση στον υγροβιότοπο της Λίμνης Στυμφαλίας, με τη συνεχή μαζική αποψίλωση των καλαμιώνων, που θα οδηγήσει στην καταστροφή του υγροβιότοπου.

Εχουμε αναφερθεί σ' ένα έγγραφο του ΓΔΑΠΔΑ προς τις αρμόδιες Διευθύνσεις της Αποκεντρωμένης Διοίκησης της Πελοποννήσου με περιεχόμενο «ήξεις αφήξεις». Μετά την αποστολή του, υπηρεσιακοί παράγοντες, μεταξύ των οποίων και ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Διαχείρισης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος (ΔΔΔΔΠ), προκειμένου να διορθωθούν τα πράγματα και να αποτραπεί η καταστροφή του υγροβιότοπου, ετοίμασαν έγγραφο, με το οποίο, μεταξύ των άλλων, υπενθύμιζαν τόσο στον Γενικό Διευθυντή όσο και στους υπηρεσιακούς παράγοντες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου την ισχύουσα νομοθεσία για τις επιτρεπόμενες επεμβάσεις σε Καταφύγια Αγριας Ζωής (ΚΑΖ). Εμμέσως πλην σαφώς, οι υπηρεσιακοί παράγοντες θύμιζαν ότι το μαζικό κόψιμο των καλαμιώνων δεν είναι επιτρεπτή επέμβαση.

Το εν λόγω έγγραφο υπέγραφε ο προϊστάμενος της ΔΔΔΔΠ και ζητούσε να διαβιβαστεί στις αρμόδιες Διευθύνσεις της Αποκεντρωμένης Διοίκησης μέσω της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος. Ο Γενικός Διευθυντής, όμως, αρνήθηκε να το στείλει και το κράτησε στο συρτάρι του!

Οι δύο υπηρεσιακοί παράγοντες των αρμόδιων διευθύνσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης όλο αυτό το διάστημα αρνούνταν να πάρουν θέση υπογραμμίζοντας το αυτονόητο. Οτι δηλαδή **τέτοια επέμβαση σε ΚΑΖ απαγορεύεται.** Επειδή, όμως, κατά βάθος ήταν υπέρ του μαζικού κοψίματος των καλαμιώνων, «ποντάριζαν» στο κείμενο του Γενικού Διευθυντή Δασών της κεντρικής υπηρεσίας του ΥΠΕΝ. Και ετοιμάζονταν να εγκρίνουν την επέμβαση.

Τελικά, τους αναγκάσαμε να στείλουν στις 15 Μάρτη ερώτημα στον Γενικό Διευθυντή Δασών για το αν είναι επιτρεπτή ή όχι η συγκεκριμένη επέμβαση στη λίμνη. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, συντάχθηκε έγγραφο που τόνιζε: πρώτον, ότι οι διατάξεις της νομοθεσίας για τα Καταφύγια Αγριας Ζωής είναι σαφείς. Δεύτερον, ότι η Λίμνη Στυμφαλίας και η ευρύτερη περιοχή έχουν χαρακτηριστεί ΚΑΖ. Τρίτον, ότι **οι προτεινόμενες επεμβάσεις που προβλέπονται από τη διαχειριστική μελέτη που τους στάλθηκε δεν είναι επιτρεπτές**!

Αυτή η τοποθέτηση ενόχλησε ασφαλώς τον Γενικό Διευθυντή Δασών της κεντρικής υπηρεσίας του ΥΠΕΝ, όμως δεν μπορούσε ούτε να αποσιωπήσει το έγγραφο ούτε να υιοθετήσει την άποψη περί μη επιτρεπτών επεμβάσεων. Ετσι, επέλεξε να αφαιρέσει από το έγγραφο όλο το κομμάτι στο οποίο τονιζόταν ότι οι συγκεκριμένες επεμβάσεις δεν είναι επιτρεπτές. Ετσι, στο ερώτημα των υπηρεσιακών παραγόντων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου δεν έδωσε άμεση απάντηση, ξεκαθαρίζοντας ότι δεν είναι επιτρεπτές οι επεμβάσεις ξεπατώματος των καλαμιώνων της Λίμνης Στυμφαλίας.

Ο Γενικός Διευθυντής Δασών επιμένει σ' αυτή την τακτική, γιατί: πρώτον, την απόφαση για τις επεμβάσεις στα Καταφύγια Αγριας Ζωής, με βάση την ισχύουσα νομοθεσία, την παίρνει ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Δεύτερον, υπάρχει ένα ευρύτερο σχέδιο μαζικής και συνεχούς αποψίλωσης των καλαμιώνων των υγροβιότοπων για την παραγωγή βιομάζας, που εκπορεύεται από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, το μαζικό και περιοδικά επαναλαμβανόμενο κόψιμο των καλαμιώνων για παραγωγή βιομάζας **απαγορεύεται αυστηρά** (έχουμε αναφερθεί κατ' επανάληψη σ' αυτή την απαγόρευση). Γι' αυτό και οι υπηρεσιακοί παράγοντες των δύο αρμόδιων Διευθύνσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου είναι **υποχρεωμένοι** να εισηγηθούν στον γενικό γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης την **απόρριψη της επέμβασης στον υγροβιότοπο της Λίμνης Στυμφαλίας**, αγνοώντας τα έγγραφα που τους έστειλε ο Γενικός Διευθυντής Δασών της κεντρικής υπηρεσίας του υπουργείου Περιβάλλοντος.

Τα ίδια και στη Λίμνη Δύστου

Η Λίμνη του Δύστου στην Εύβοια, που είναι επίσης σημαντικός υγροβιότοπος, δεν έχει χαρακτηριστεί ΚΑΖ, αλλά έχει ενταχθεί στον κατάλογο των ΖΕΠ (Ζώνες Ειδικής Προστασίας). Τέτοιες επεμβάσεις δεν επιτρέπονται και στις ΖΕΠ, γιατί οδηγούν στην καταστροφή του υγροβιότοπου.

Από το φθινόπωρο του 2014 έχει ανοίξει μια αλληλογραφία ανάμεσα στην εταιρία ENERGY TRADING AE (όπως ισχυρίζεται, έχει άδεια για Μονάδα Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας από Βιοαέριο) και υπηρεσίες υπουργείων για το ιδιοκτησιακό καθεστώς της Λίμνης του Δύστου. Το κύριο πρόβλημα, όμως, δεν είναι το ιδιοκτησιακό, αλλά η απαγόρευση του μαζικού κοψίματος των καλαμιώνων σε υγροβιότοπους. Για την έγκριση της επέμβασης στη Λίμνη του Δύστου, δεδομένου ότι έχει χαρακτηριστεί μόνο ως ΖΕΠ, αρμόδιος είναι ο αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος Ι. Τσιρώνης.

Για την εταιρία ENERGY TRADING AE δεν προλάβαμε να συγκεντρώσουμε στοιχεία για να δούμε αν έχει σχέσεις με την Τράπεζα Πειραιώς ή άλλους κεφαλαιοκρατικούς ομίλους. Εννοείται πως το ρεπορτάζ συνεχίζεται. Στην Ελλάδα υπάρχουν και άλλοι υγροβιότοποι, μεγάλο μέρος των οποίων καλύπτεται από καλαμιώνες. Θεωρούμε ως δεδομένο ότι η Τράπεζα Πειραιώς και άλλοι κεφαλαιοκρατικοί όμιλοι θα έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον να τους μετατρέψουν από υγροβιότοπους σε αγρότοπους, από τους οποίους θα εξασφαλίζουν φτηνή βιομάζα αποψιλώνοντας τους καλαμιώνες. Είναι θέμα χρόνου να έρθουν και άλλα στοιχεία στο φως της δημοσιότητας.

Από τα έγγραφα που έχουμε στη διάθεσή μας επιλέγουμε ένα που «βγάζει μάτια» αναφορικά με τη σημασία που δίνουν οι υπηρεσιακοί παράγοντες στο σοβαρό ρόλο που διαδραματίζουν οι υγροβιότοποι. Ούτε λίγο ούτε πολύ, υποβιβάζουν τους υγροβιότοπους σε αγρότοπους. Αντιγράφουμε: *«Με αφορμή έγγραφο με το οποίο μας διαβιβάστηκαν επιστολές της εταιρίας ENERGY TRADING AE, που σας κοινοποιούμε, σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της Λίμνης του Δύστου Ν. Εύβοιας,* ***προκειμένου να προχωρήσει η παραπάνω εταιρία σε αξιοποίηση καλαμιών από την περιοχή ως πρώτη ύλη για την παραγωγή βιοκαυσίμων****»*. Σα να μην τρέχει τίποτα!

Απευθύνουμε έκκληση σε δασολόγους που υπηρετούν σε Διευθύνσεις Δασών και Δασαρχεία, στη ζώνη ευθύνης των οποίων υπάρχουν υγροβιότοποι, ανεξάρτητα από το χαρακτηρισμό τους ως ΚΑΖ ή ΖΕΠ, να έρθουν σε επικοινωνία μαζί μας σε περίπτωση που οι καλαμιώνες των υγροτόπων έχουν μπει στο στόχαστρο της Τράπεζας Πειραιώς ή άλλων κεφαλαιοκρατικών ομίλων, που στο όνομα δήθεν της υπεράσπισης του περιβάλλοντος κάνουν χοντρές μπίζνες με στόχο μόνο το κέρδος.

Γεράσιμος Λιόντος

Το χρησιμοποιούν παράνομα στην παραγωγή γαλακτομικών προϊόντων

Σκάνδαλο με τη χρήση εβαπορέ γάλακτος

Εδώ και καιρό είχαμε την πληροφορία ότι γαλακτοβιομηχανίες εισάγουν μαζικά από τη Γερμανία και άλλες καπιταλιστικές χώρες με μεγάλη παραγωγή γάλακτος, μεγάλες ποσότητες εβαπορέ γάλακτος, το οποίο αναμιγνύουν με νωπό γάλα και νερό και χρησιμοποιούν το μείγμα για την παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων. Στις μεγάλες δεξαμενές όπου κάνουν το χαρμάνι, το νερό που χρησιμοποιούν είναι διπλάσιο σε ποσότητα από το εβαπορέ γάλα.

Η χρήση εβαπορέ γάλακτος για την παραγωγή οποιουδήποτε γαλακτοκομικού προϊόντος ήταν και εξακολουθεί να είναι παράνομη, σύμφωνα με τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών (ΚΤΠ). Οπως πληροφορηθήκαμε από υπηρεσιακούς παράγοντες, οι διατάξεις αυτές του ΚΤΠ χαρακτηρίζονται διαχρονικά ως αναχρονιστικές από τις πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και γι' αυτό έκαναν τα στραβά μάτια, ενώ γνώριζαν ότι γαλακτοβιομηχανίες χρησιμοποιούν ευρέως εβαπορέ γάλα στην παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων.

Προς το παρόν, μιλάμε για γαλακτοβιομηχανίες γενικά, γιατί δεν έχουμε στη διάθεσή μας τα ισοζύγια γάλακτος. Τα έχουμε ζητήσει επίσημα από τον οργανισμό ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, που είναι αρμόδιος, και μόλις τα πάρουμε θα μιλήσουμε συγκεκριμένα.

Την πληροφορία για την παράνομη χρήση εβαπορέ γάλακτος στην παραγωγή γαλακτομικών προϊόντων την είχαμε από την άνοιξη του 2015 και προσπαθήσαμε από τότε να προμηθευτούμε ισοζύγια γάλακτος. Αυτό δεν κατέστη δυνατό, γιατί όπου απευθυνθήκαμε συναντήσαμε τοίχο. Αυτή τη φορά απευθυνθήκαμε με αίτηση στον πρόεδρο του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, ζητώντας τα ισοζύγια γάλακτος συγκεκριμένων εταιριών για την περίοδο από την 1η Γενάρη του 2014 μέχρι τις 29 Φλεβάρη του 2016. Ζητήσαμε, επίσης, να μας πληροφορήσουν για τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν και πόσα απ' αυτά εισπράχτηκαν.

Προχωρήσαμε σ' αυτή την κίνηση τώρα, γιατί για πρώτη φορά υπηρεσιακοί παράγοντες παραδέχτηκαν ότι πράγματι χρησιμοποιείται εβαπορέ γάλα στην παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων και ότι οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Γεωργίας χαρακτηρίζουν τις απαγορεύσεις του ΚΤΠ αναχρονιστικές. Επιπρόσθετα, από τη ΔΙΑΥΓΕΙΑ του υπουργείου μάθαμε ότι συγκροτήθηκε ομάδα εργασίας για τη σύνταξη νομοσχεδίου με τα προαπαιτούμενα που προβλέπονται από την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ, αναφορικά με την αλλαγή της νομοθεσίας για την παραγωγή γιαουρτιού όχι μόνο από νωπό γάλα, όπως προβλέπεται από τον ισχύοντα ΚΤΠ.

Από το σχετικό με το γιαούρτι και τη φέτα κεφάλαιο της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ φαίνεται καθαρά ότι οι συντάκτες είναι ντόπιας προέλευσης και κολαούζοι των μεγάλων γαλακτοβιομηχανιών. Οι ισχυρισμοί τους χτυπούν έντονα στο μάτι: αναχρονιστικός ο ΚΤΠ, νοθεύει τον ανταγωνισμό, στο εξής θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την παραγωγή γιαουρτιού όχι μόνο νωπό γάλα κλπ.

Οπως πληροφορηθήκαμε, συντάχθηκε από υπηρεσιακούς παράγοντες σχέδιο προαπαιτούμενων τουλάχιστον για το γιαούρτι, το οποίο υπογράφηκε από τον αναπληρωτή υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης Μ. Μπόλαρη και στάλθηκε για έγκριση. Με την κίνηση αυτή, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης (Αποστόλου και Μπόλαρης) επιχειρεί να νομιμοποιήσει τις παρανομίες των γαλακτοβιομηχανιών όσον αφορά την παραγωγή γιαουρτιού και με τη χρήση εβαπορέ γάλακτος. Προσπαθεί επίσης να νομιμοποιήσει τη χρήση της πρωτεϊνης γάλακτος, που ενώ απαγορεύεται αναγράφεται στη συσκευασία του γιαουρτιού ως συστατικό του.Είναι χαρακτηριστικό ότι στο κεφάλαιο της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ για το γιαούρτι ομολογείται ότι γίνεται παράνομη χρήση της πρωτείνης γάλακτος (όχι όμως και εβαπορέ γάλακτος).

Με την τροποποίηση αυτή μέσω της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ παραμένει το ζήτημα της παράνομης χρήσης του εβαπορέ γάλακτος στην παραγωγή άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων. Δεν τόλμησαν, για παράδειγμα, να νομιμοποιήσουν τη χρήση εβαπορέ στην παραγωγή νωπού γάλακτος, γιατί με τη διπλάσια ποσότητα νερού, σε σχέση με την ποσότητα του εβαπορέ, θα κατηγορούνταν για νόθευση του νωπού γάλακτος.

Πριν πολλά χρόνια, υπήρχε η υποχρέωση -με βάση την κοινοτική νομοθεσία- να αναγράφεται στη συσκευασία του γαλακτοκομικού προϊόντος η χώρα προέλευσης της πρώτης ύλης. Στη συνέχεια, με τροποποίηση της κοινοτικής νομοθεσίας, απαγορεύτηκε η αναγραφή της χώρα προέλευσης της πρώτης ύλης. Ενώ, όμως, χρησιμοποιείται γάλα νωπό (και όχι μόνο) από τις χώρες της ΕΕ, το τελικό γαλακτοκομικό βαφτίζεται ελληνικό!

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Επετειακόν αφιέρωμα:

«Θα διώξουμε τους Τούρκους με ένα νόμο και μια υπογραφή»! Η μπάσα φωνή του πρίμου φλογερού επαναστάτη τράνταξε συθέμελα την καρναβαλική Πάτρα, με το πλήθος να παραληρεί «ούρα, ούρα». «Αργότερα» απάντησε Εκείνος, με το γνωστό εκνευριστικό μειδίαμα που ωστόσο φαινόταν πως έπειθε τις απαίδευτες κοινωνικές ομάδες. Ο φλαμπουράρης (σ.σ. αυτός που κουβαλάει το φλάμπουρο) ανέμισε τη σημαία του ξεσηκωμού, με τους λεκέδες των freddo να κυματίζουν ευδιάκριτα στον ήλιο. Και κατεβαίνοντας από το βάθρο στο βόθρο του αλαλάζοντος πόπολου, ο Γρηγόριος Τσιπραίος (γνωστός ως Παπα-φλέσσας λόγω της διαβίωσής του στη σκιά και υπό την καθοδήγηση του Παππά) όρκιζε τα πρωτοπαλίκαρα και τις ηρωίδες του αγώνα: τον Δραγαϊσκάκη, τον Κωλοτσιρώνη, την Κουντουρίνα Μπουμπουλίνα, το καημένο καμένο ζαρκάδι της Ρούμελης Πάνο, τον γιδοβοσκό με τη βίτσα που του έδωσε το προσωνύμιο «βίτσας», τον φιλέλληνα Τερέντιο Γρήγορο (Quick), τον Μιχελογιαννακαρά τον τουρκοφάγο και όσους άλλους απέμειναν. Ακόμη και τον εμβληματικό Νίκα Καρανίκα!

Περιχαρής η Θεανώ Μαυρογένους παραμέρισε τη Ναυπλιώτισσα Ψωροκώσταινα κι έφερε ταψιά με γεμιστά για τον αγώνα, καθώς τρεις άντρες συγκρατούσαν το καμένο ζαρκάδι της Ρούμελης (γνωστό στη Γκιώνα και ως «πυρακτωμένο πιρούνι») να μην τα φάει. «Μείνε πάνω Πάνο» του φώναζαν άγρια οι οπλαρχηγοί.

Οι αλήστου μνήμης πίπιζες, ντουντούκες και βουβουζέλες του φλόρουμ και των «κοινωνικών κινημάτων» (θυγατρικών της Φιλικής –φιλί: kiss- Εταιρίας) παιάνιζαν το «τη υπερμάχω» κατ' εντολή του Ιερώνυμου, επιστήθιου φίλου, αδερφού, συναδέλφου και συνοδοιπόρου τού Γρηγόριου Τσιπραίου. Πιο εκεί, ο οπλαρχηγός Μουζάλας πρόσφερε στον αγώνα χιλιάδες πρόσφυγες, κάτι που μοιραία έφερε τα «Καμμενικά» (Μουζαλικά) που υπονόμευσαν το ξεκίνημα του αγώνα. Ωστόσο οι πρόκριτοι προκρίθηκαν στον επόμενο γύρο της επανάστασης. Αυτοί που με τους Τούρκους την έβγαζαν τσάτρα-πάτρα, βρέθηκαν στην Πάτρα να ομνύουν πίστη στη νέα δημοκρατία, την ελληνική, που θα διαδεχόταν την οθωμανική κυριαρχία, που διαδέχτηκε τη βυζαντινή, διάδοχο της ρωμαϊκής που είχε διαδεχτεί την αθηναϊκή, τη μηδική και πάει κλαίγοντας. Λίγο αργότερα όμως, γύρισαν την πλάκα κι άρχισαν να φωνάζουν «να σώσουμε τις τράπεζες», εκδίδοντας το ιστορικό «δεύτερη φορά και από δεύτερο χέρι μανιφέστο», σημειώνοντας φλογερά: «Να βοηθήσουμε τους πολυχρονεμένους αφέντες μας που στηρίζουν τη χώρα και την επανάσταση. Μην ακούτε το Μόσχοβο, άλλο Κάμενικ κι άλλο Καμμενικά, κλείστε τα αυτιά στις ανυπόστατες θεωρίες των αβράκωτων. Η θέση μας είναι στη δύση, στην Ευρώπη». Και βροντοφώναξαν «Μένουμε Ευρώπη», όλοι μαζί εκείνη την άγια νύχτα, μ' ένα στόμα, μια φωνή, ναι με μια φωνή...

Τέλος επετειακού αφιερώματος.

«Η Ζωή είναι παίξε γέλασε. / Δεν πρέπει να την πάρεις σοβαρά / θα σε πεθάνει ξέροντας καλά / πως τίποτα πιο ωραίο απ' τη Ζωή δεν είναι»...

Κουμουν-Δούρου, κάρκα-Βίτσα. Και άλλα πολλά.

Πού θα βλέπατε βρε αχάριστοι αυτά τα μεγαλεία χωρίς τη δεύτερη φορά αριστερά και τους επιδέξιους (επι-δεξιους) χειρισμούς της; Αντζελίνα Τζολί, Βανέσα Ρεντγκρέιβ, Σούζαν Σαράντον, Αϊ Γουέιγουεϊ. Μόνο μελανό σημείο η ολιγωρία της Γιελένα Κουντουρόφσκαγια, που δεν αξιοποίησε τις καλλιτεχνικές ροές προς όφελος της χώρας, με τη δέουσα προβολή για προσέλκυση τουρισμού.

Πάλι κάγκελα στις παρελάσεις. Καταλαβαίνουμε ότι η ανάγκη προστασίας των κυβερνητικών στελεχών από τις εκδηλώσεις λατρείας του κόσμου είναι επιτακτική, γιατί έχει λιώσει κόσμος από φιλιά και αγκαλιές, έχει σακατευτεί από έρωτα, έχει πεθάνει από αγάπη, έχει ποδοπατηθεί από χαρά. Αλλά αυτοί έλεγαν ότι καταργήθηκαν...

Πολλά τα ράμματα για τη γούνα του Αλέξη, αλλά δυστυχώς ράμματα υπήρξαν και στο φρύδι του διαδόχου Φοίβου-Παύλου, που έπεσε και χτύπησε στο σχολείο του (ποιος ξέρει τι κακοτεχνίες θα έχει και για τι υποβαθμισμένο, λαϊκό, φτωχικό μπουντρούμι του λόφου και της πλάκας –Hill της Πλάκας- πρόκειται)... Ιδιωτικό, όπως άλλωστε ιδιωτικό ήταν και το νοσοκομείο που μεταφέρθηκε για τα ράμματα. «Αυτά ξέρετε, αυτά εμπιστεύεστε», τα άλλα είναι για την πλεμπάγια.

Δε γαλέγω...

Κοκκινοσκουφίτσα

Κεντροαριστερά

Ολα του γάμου δύσκολα

Ολα του γάμου δύσκολα κι η νύφη σιτεμένη. Οπου νύφη βάλτε την -κάθε άλλο παρά πολύφερνη- ελληνική Κεντροαριστερά, όπως ονομάζονται τα διάφορα μπάζα της σοσιαλδημοκρατίας, εντός και εκτός Βουλής. Εντός Βουλής είναι το ΠΑΣΟΚ (με ό,τι απέμεινε από τη ΔΗΜΑΡ), το Ποτάμι (με ολίγη από ΔΗΜΑΡ και αυτό) και ο... Λεβέντης και εκτός Βουλής ο Γιωργάκης με το ΚΙΔΗΣΟ του και διάφορες ομάδες και ομαδούλες του άλλοτε κραταιού ΠΑΣΟΚ.

Ολοι αυτοί καλούνται να ενωθούν. Το αισθάνονται ως ανάγκη πολιτικής επιβίωσης, τους το ζητούν οι μιντιάρχες (ο Ψυχάρης κυρίως), που θέλουν είτε να ξεφορτωθούν τον ΣΥΡΙΖΑ είτε να δημιουργήσουν μια αξιόπιστη δεξαμενή υποδοχής των δυσαρεστημένων ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ, που εκτιμούν ότι κάποια στιγμή θ' αρχίσουν να κάνουν την αντίστροφη διαδρομή απ' αυτή που έκαναν την περίοδο 2010-2015. Εύκολο να το λες, όμως, δύσκολο να το κάνεις. Ο κατακερματισμός των σοσιαλδημοκρατικών δυνάμεων δεν οδήγησε μόνο σε διάφορα καπετανάτα, αλλά και σε διαφορετικές προσεγγίσεις ως προς το «δέον γενέσθαι».

Κοιτάξτε τι έχει γίνει τις τελευταίες μέρες. Η Γεννηματά έστειλε επιστολή στον Θεοδωράκη και τον Παπανδρέου, προτείνοντας να ξεκινήσουν διάλογο για τη δημιουργία ενός πολυκομματικού φορέα, με το κάθε κόμμα να διατηρεί την αυτονομία του και με τον επικεφαλής του φορέα να εκλέγεται απευθείας, με ανοιχτή εκλογή.

Ο Παπανδρέου πέταξε τη μπάλα στην κερκίδα με τρόπο που εξόργισε και κάποιους από τους δικούς του. Απάντησε ότι ναι μεν βλέπει θετικά την πρωτοβουλία της Γεννηματά, όμως ζητά να συμπεριληφθεί στο διάλογο των προοδευτικών κεντροαριστερών δυνάμεων και ο ΣΥΡΙΖΑ! Για τη Γεννηματά κι αυτούς που βρίσκονται πίσω της, το ζήτημα δεν είναι ιδεολογικό, κι ας λένε πως ο νέος φορέας που οραματίζονται θα πρέπει να διαχωρίζεται και από το νεοφιλελευθερισμό της ΝΔ και από το λαϊκισμό του ΣΥΡΙΖΑ. Αν υπήρχε η παραμικρή πιθανότητα να μπει ο ΣΥΡΙΖΑ σ' αυτή την ιστορία, θα είχαν ξεχάσει τις ιδεολογικές μπούρδες που εκστομίζουν. Ομως τέτοια πιθανότητα αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει. Το να προχωρήσουν μόνες τους οι δυνάμεις του κεντρώου βάλτου είναι ζήτημα πρακτικής πολιτικής κι αυτό το ξέρουν όλοι. Ή θα προχωρήσουν μόνοι τους ή τα πράγματα θα μείνουν ως έχουν.

Τότε γιατί ο Γιωργάκης ζητάει να σταλεί πρόσκληση και στον ΣΥΡΙΖΑ; Γιατί ο Γιωργάκης βλέπει λιγότερο στην εσωτερική πολιτική σκηνή (δείχνει σαν να μην τον νοιάζει που το Γενάρη του 2015 έμεινε εκτός Βουλής και το Σεπτέμβρη της ίδιας χρονιάς δεν τόλμησε καν να κατεβάσει το ΚΙΔΗΣΟ) και περισσότερο στο μαγαζί που ακούει στο όνομα «Σοσιαλιστική Διεθνής», του οποίου εξακολουθεί να είναι πρόεδρος (μολονότι η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία δεν του δίνει καμιά σημασία κι έχει μείνει με κάτι τριτοκοσμικούς σοσιαλδημοκράτες). Θα καλόβλεπε, λοιπόν, μια συμμετοχή του Τσίπρα σ' αυτό το μαγαζί, έστω και με την ιδιότητα του παρατηρητή. Γι' αυτό ρίχνει γέφυρες.

Οσοι ακολούθησαν τον Γιωργάκη στο ΚΙΔΗΣΟ, όμως, δεν νοιάζονται για τη ΣΔ, αλλά για την εσωτερική πολιτική σκηνή. Γι' αυτό και δειλά-δειλά άρχιζαν να συνωστίζονται στον προθάλαμο της Χαρ. Τρικούπη, παζαρεύοντας την επιστροφή τους. Τους υποδέχεται ο... αγέραστος Κ. Σκανδαλίδης, σαράντα χρόνια φούρναρης, που ξέρει πως κλείνονται αυτές οι συμφωνίες.

Ο Θεοδωράκης, από την άλλη, πετάει τη μπάλα στην κερκίδα σαν κάποιους... άμπαλους που πάνε να χτυπήσουν το αράουτ με τα πόδια. Από τη μια λέει πως η ανασυγκρότηση του χώρου δεν μπορεί να προέλθει από κινήσεις κορυφής και από την άλλη προτείνει τη δημιουργία ενός... Κοινοβουλίου του Κέντρου, στο οποίο θα συμμετέχουν προσωπικότητες του Κέντρου αλλά και ανένταχτοι πολίτες. Τρέχα γύρευε, δηλαδή. Γι' αυτό και η Φώφη του απάντησε ότι δεν έχουν παρά να ξεκινήσουν με μια ένωση των κοινοβουλευτικών ομάδων ΠΑΣΟΚ και Ποταμιού.

Τι μένει; Μένουν μόνο το ΠΑΣΟΚ και η ταμπέλα της ΔΗΜΑΡ, πίσω από την οποία στοιχίζονται τα περισσότερα από τα «ορφανά» του κυρ-Φώτη. Η ήδη υπάρχουσα Δημοκρατική Συμπαράταξη δηλαδή. Το πιθανότερο είναι πως αν δεν ακολουθήσουν ο Θεοδωράκης και ο Γιωργάκης, θα επιχειρήσουν να στήσουν το «νέο» μαγαζί μόνοι τους, προσπαθώντας να τραβήξουν όσα στελέχη του ΚΙΔΗΣΟ εγκαταλείψουν τον Γιωργάκη και ενδεχομένως και την ομάδα Λυκούδη που ναι μεν δεν έχει εγκαταλείψει το Ποτάμι, αλλά έχει ταχθεί αναφανδόν υπέρ της ουσίας της πρότασης Γεννηματά.

Θα προκάνουν μέχρι το Μάη που η Γεννηματά έχει τοποθετήσει το συνέδριο του ομοσπονδιακού φορέα; Ή μέχρι τότε θα έχουν αναγκαστεί να συρθούν σε μια συγκυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ, ενδεχομένως και με τον Καμμένο; Μέχρι να δοθεί απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, πάντως, ο Ολάντ και η υπόλοιπη ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία βολεύονται μια χαρά με τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΥΓ. Μια ολόκληρη σελίδα παραχώρησαν στον Σκανδαλίδη τα «Νέα» του Ψυχάρη, στο φύλλο της περασμένης Δευτέρας, για να δημοσιεύσει πόνημα με τον χαρακτηριστικό τίτλο: «Τώρα η λύση, αύριο θα είναι αργά». Αναφερόμενος στις θέσεις Θεοδωράκη και Γιωργάκη, ο Σκανδαλίδης σημειώνει: «Δυστυχώς, η ουσία του προβλήματος βρίσκεται στη διαχείριση του πολιτικού χρόνου. Γιατί όταν περιμένεις να ωριμάσουν σιγά-σιγά οι συνθήκες και δεν παρεμβαίνεις στις δραματικές εξελίξεις με τρόπο δυναμικό και ανατρεπτικό για να προλάβεις τα γεγονότα, δεν ωριμάζεις μαζί με αυτές, κατά κανόνα σαπίζεις».

Ο Ψυχάρης προσπαθεί να σπρώξει τη σοσιαλδημοκρατία στην οργανωτική ενότητα, σε μια προσπάθεια να φράξει το δρόμο των Τσιπραίων προς την πολιτική επιβίωση. Ομως, με τρία «κουτσά άλογα» δε φτιάχνεις άρμα αγώνων, αλλά αραμπά. Κι όταν βγαίνει μπροστά ο Σκανδαλίδης, άνθρωπος συνδεδεμένος με ό,τι πιο αποκρουστικό έχει παρουσιάσει το ΠΑΣΟΚ στο παρελθόν, δεν μπορείς να μοστράρεις σαν καινούργιο αυτό που προσπαθείς να στήσεις. Τελικά, έτσι όπως έχουν τα πράγματα, όλοι για τον Κούλη δουλεύουν, θέλοντας και μη.

Η ΓΣΕΕ έκανε συνέδριο!

Είμαστε σίγουροι ότι εννιά στους δέκα εργάτες δε γνωρίζουν πως στα τέλη της περασμένης βδομάδας η ΓΣΕΕ πραγματοποίησε το 36ο συνέδριό της. Και δεν το γνωρίζουν όχι μόνο γιατί το συνέδριο συνδυάστηκε με διακοπές στο πολυτελές Rodos Palace, ούτε γιατί δεν προηγήθηκε καμιά διαδικασία συζήτησης ανάμεσα στους εργάτες, αλλά γιατί η πλειοψηφία της εργατικής τάξης -ιδιαίτερα οι νεότερες γενιές και ιδιαίτατα στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα- έχει γυρίσει την πλάτη της στην ξεπουλημένη στο κεφάλαιο συνδικαλιστική γραφειοκρατία και στις διαδικασίες της.

Οπως όλα τα συνέδρια της ΓΣΕΕ, ήταν κι αυτό ένα συνέδριο μηχανισμών. Γι' αυτό και κανείς δεν ασχολήθηκε με τις αποφάσεις του, αλλά με το αποτέλεσμα των εκλογών, με το πώς μοιράστηκαν τα «κουκιά» των αντιπροσώπων, που κι αυτοί στην πλειοψηφία τους προτίμησαν και κόβουν βόλτες στην τουριστική Ρόδο παρά να παρακολουθούν τις ομιλίες στο συνεδριακό κέντρο.

Η ΠΑΣΚΕ εξακολουθεί να αναλώνει το κεφάλαιο που συγκέντρωσε την εποχή της παντοδυναμίας της, όμως ξαναβγήκε πρώτη δύναμη, παίρνοντας 15 έδρες στην 45μελή διοίκηση της ΓΣΕΕ. Η ΔΑΚΕ διασπάστηκε σε ΔΑΚΕ και Νέα ΔΑΚΕ, με αποτέλεσμα να χάσει τη δεύτερη θέση. Οι δυο ΔΑΚΕ μαζί πήραν (8+4) 12 έδρες και μαζί με την ΠΑΣΚΕ μπορούν να ελέγξουν τη διοίκηση. Η ΔΑΣ του Περισσού πήρε 10 έδρες και είναι δεύτερη δύναμη, χάρη στη διάσπαση της ΔΑΚΕ. Το ΜΕΤΑ, με στελέχη της ΛΑΕ αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ και την πλειοψηφία των πρώην πασόκων του ΕΜΕΙΣ (Φωτόπουλος, Καλφαγιάννης και σία) κατάφερε να πάρει 7 έδρες (τις δύο τις έδωσε στους Φωτοπουλοκαλφαγιάννηδες). Το ΕΜΕΙΣ, όμως, διασπάστηκε και η μειοψηφία του κατέβηκε με τη δική της ταμπέλα, καταφέρνοντας να πάρει 1 έδρα.

Φυσικά, οι Λαφαζανικοί δεν μπορούσαν να εγκαταλείψουν τα καραγκιοζιλίκια. Αφού κατήγγειλαν το ΠΑΜΕ για... αντιενωτική πολιτική, μίλησαν για «συνέδριο υπόγειων συνεννοήσεων, παρασκηνιακών συναλλαγών, σκοπιμοτήτων κατά τη διαδικασία νομιμοποίησης των αντιπροσώπων καθώς και ασφυκτικών πιέσεων στους συνέδρους, με αποκλειστικό στόχο τη διαμόρφωση των επιθυμητών συσχετισμών», λες και υπήρχε περίπτωση να συμβεί κάτι διαφορετικό σ' αυτό το επίπεδο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Και κατέληξαν στη γελοιότητα ότι «βασικός στόχος, ήταν να μην αναδειχθεί ο νέος ταξικός ριζοσπαστικός πόλος της ΕΑΚ που στηρίχθηκε από το ΜΕΤΑ και το ΕΜΕΙΣ σε τρίτη δύναμη και με αυξημένη επιρροή»! Ακόμη και τη μειοψηφία του ΕΜΕΙΣ να έπαιρναν και η ΔΑΚΕ να έμενε διασπασμένη, τρίτη δύναμη δεν έβγαιναν. Αυτό λένε οι αριθμοί. Εκτός αν η ΠΑΣΚΕ τους πήρε μερικούς... υπό μεταγραφή.

Αποφυλάκιση Ρουπακιά – Δίκη ΧΑ

Να αποτρέψουμε το σχέδιο των αστυνομικοδικαστικών μηχανισμών

Η αποφυλάκιση του νεοναζί χρυσαυγίτη Γιώργου Ρουπακιά, δολοφόνου του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα, προκάλεσε δικαιολογημένη αγανάκτηση. Ο Ρουπακιάς αποφυλακίστηκε την Παρασκευή 18 Μάρτη (θα παραμείνει σε κατ' οίκον περιορισμό και φυλασσόμενος σε 24ωρη βάση), αφού παρέμεινε προφυλακισμένος επί 30 μήνες, σύμφωνα με την αντισυνταγματική διάταξη του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (άρθρο 288, παράγραφος 2), που επιτρέπει την παράταση της προφυλάκισης για έναν επιπλέον χρόνο μετά τη συμπλήρωση του 18μηνου.

Χαρακτηρίζουμε τη συγκεκριμένη διάταξη ως αντισυνταγματική, γιατί το ισχύον Σύνταγμα δεν επιτρέπει συνέχιση της προφυλάκισης μετά το πέρασμα του 18μηνου. Πρέπει να σημειωθεί, όμως, ότι το συμβούλιο εφετών που αποφυλάκισε τον Ρουπακιά δεν τήρησε τη συγκεκριμένη δικονομική διάταξη από σεβασμό στην αστική νομιμότητα, αλλά λόγω ιδεολογικοπολιτικής συμπάθειας προς το φασισμό και τη ΧΑ. Γιατί όταν ο προφυλακισμένος ανήκει σε πολιτικό χώρο που θεωρείται ταξικά εχθρικός προς το καπιταλιστικό σύστημα, ο δικαστικός μηχανισμός ξεπερνά και αυτή ακόμα τη δικονομική διάταξη, αποδεικνύοντας ότι ξέρει πολύ καλά να χρησιμοποιεί δυο μέτρα και δυο σταθμά.

Την τελευταία περίοδο, υπήρξαν αρκετές περιπτώσεις που τα συμβούλια εφετών αποφάσισαν την παράταση της προφυλάκισης αναρχικών αγωνιστών που κατηγορούνταν για ένταξη σε ένοπλες οργανώσεις. Οχι μόνο μελών ένοπλων οργανώσεων, αλλά και αναρχικών που δεν ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη για τις ενέργειες που τους αποδίδουν και δήλωσαν ότι δεν υπήρξαν ποτέ μέλη αυτών των οργανώσεων. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις είναι αυτή του Κώστα Σακκά (που βαφτίστηκε από την Αντιτρομοκρατική μέλος της ΣΠΦ, πράγμα που αρνήθηκαν και ο ίδιος και η ΣΠΦ), καθώς και των μελών της ΣΠΦ Γεράσιμου Τσάκαλου, Ολγας Οικονομίδου και Γιώργου Πολύδωρου.

◆ Το Μάη του 2013, ο Κ. Σακκάς είχε κλείσει τους 30 μήνες, αλλά το συμβούλιο εφετών αποφάσισε με άλλο βούλευμα την παράταση της προφυλάκισής του για έξι επιπλέον μήνες, ανεβάζοντας την προφυλάκιση στους 36 μήνες. Αν δεν πραγματοποιούσε απεργία πείνας, που έφτασε τις 38 μέρες, **θα παρέμενε προφυλακισμένος για 48 μήνες** χωρίς να έχει δικαστεί!

◆ Ο Γερ. Τσάκαλος τον Απρίλη του 2013 είχε συμπληρώσει 30 μήνες προφυλάκισης και το συμβούλιο εφετών αποφάσισε την παράτασή της για άλλους έξι μήνες. Οταν το Δεκέμβρη του 2014 το τρομοδικείο τον καταδίκασε σε πολυετή κάθειρξη, ο Γερ. Τσάκαλος **είχε μείνει προφυλακισμένος επί 49 μήνες**!

◆ Η Ο. Οικονομίδου και ο Γ. Πολύδωρος **έμειναν προφυλακισμένοι για περίπου 45 μήνες**, μέχρι να καταδικαστούν από το ίδιο τρομοδικείο.

Αν, λοιπόν, δεν διακρινόταν από... ταξικό αλληθωρισμό, το συμβούλιο εφετών θα μπορούσε να εφαρμόσει την ίδια -σίγουρα παράνομη- τακτική και στην περίπτωση του νεοναζί δολοφόνου Ρουπακιά, παρατείνοντας την προφυλάκισή του και πέραν των 30 μηνών. Δεν το έκανε, χρησιμοποιώντας δυο μέτρα και δυο σταθμά, γιατί ο Ρουπακιάς δεν είναι ταξικός εχθρός του καπιταλισμού, αλλά ένα από τα πολλά μαντρόσκυλά του.

Ο φασισμός είναι σάρκα από τη σάρκα του αστικού συστήματος και οι μηχανισμοί του συστήματος φροντίζουν να μας το θυμίζουν με κάθε ευκαιρία. Περιττεύει να πούμε ότι η έντονη διαμαρτυρία των συγγενών του δολοφονημένου Π. Φύσσα για την αποφυλάκιση του Ρουπακιά είναι απόλυτα δικαιολογημένη.

Πρέπει ακόμα να σημειώσουμε ότι με τις φωνές που ακούγονται για καθυστέρηση της δίκης συγκαλύπτονται μια σειρά ενέργειες των αστυνομικών και δικαστικών μηχανισμών, μέσω των οποίων μεθοδεύεται η απαλλαγή των ηγετικών στελεχών -βουλευτών και μη- των νεοναζί της ΧΑ και η επιβολή μικρών σχετικά ποινών στους αυτουργούς και συνεργούς της δολοφονίας του Π. Φύσσα και των αποπειρών ανθρωποκτονίας των μελών του ΠΑΜΕ και των αιγύπτιων ψαράδων. Η μεθόδευση αυτή έχει ως απώτερο στόχο τη δημιουργία μιας «σοβαρής» και «νόμιμης» ΧΑ, που δε θα χρησιμοποιεί φανερά τάγματα εφόδου.

Για τη δολοφονία του Π. Φύσσα κατηγορήθηκαν αρχικά 18 στελέχη της ΧΑ (κανένας βουλευτής). Απ' αυτούς προφυλακίστηκαν (τέλη Σεπτέμβρη με αρχές Οκτώβρη του 2013) μόνον οι έντεκα. Με την έκδοση του παραπεμπτικού βουλεύματος αποφυλακίστηκαν με περιοριστικούς όρους άλλοι δύο. Βαθμιαία αποφυλακίστηκαν και οι υπόλοιποι, πλην του Ρουπακιά. Ανάμεσα σ' αυτούς που αποφυλακίστηκαν ήταν και ο Ι. Καζατζόγλου, κατηγορούμενος για άμεση συνέργεια στη δολοφονία του Π. Φύσσα!

Και τα 17 αυτά στελέχη της ΧΑ, που αποφυλακίστηκαν, κατηγορούνται για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση. Επιπλέον, ο Καζατζόγλου, όπως είπαμε, για άμεση συνέργεια και οι υπόλοιποι δεκαέξι για απλή συνέργεια στη δολοφονία του Π. Φύσσα!

Θα συστήναμε, λοιπόν, στους μόνιμα φωνασκούντες για καθυστέρηση της δίκης της ΧΑ, να σταματήσουν να παραπληροφορούν και ν' αρχίσουν να καταπιάνονται με τα πραγματικά προβλήματα αυτής της δίκης, για να αποτραπεί το σχέδιο των αστυνομικών και δικαστικών μηχανισμών για την απαλλαγή των μεγάλων «ψαριών» της ΧΑ και το ρίξιμο στα μαλακά της «μαρίδας».

Χαΐδεύουν τους νεοναζί στη Βουλή

Τη μέρα που αποφυλακιζόταν ο δολοφόνος Ρουπακιάς, δημοσιεύτηκε συνέντευξη του προέδρου της Βουλής Ν. Βούτση στην ιστοσελίδα «News247», στην οποία ρωτήθηκε «αν προτίθεται να κάνει κάτι περισσότερο» πέρα «από τις σχετικές πρωτοβουλίες που έχει ήδη πάρει».

Καθαρά αβανταδόρικη ήταν η ερώτηση, γιατί εμείς δεν έχουμε δει τον Βούτση να παίρνει κάποιες πρωτοβουλίες κατά των νεοναζί, πέρα από ένα ερώτημα που έστειλε στη νομική υπηρεσία της Βουλής και αφορούσε τυχόν δημοσίευση βίντεο από την απόρρητη συνεδρίαση της Επιτροπής Εξωτερικών και Αμυνας, την οποία κατέγραφε με το κινητό του ο Κασιδιάρης. Οι νεοναζί δε δημοσίευσαν τίποτα και ποτέ δε μάθαμε αν και τι απάντησε στον Βούτση η νομική υπηρεσία της Βουλής. Ο Βούτσης χρειαζόταν μια επίδειξη αντιφασισμού, τη μέρα που είχε ξεσπάσει σάλος για την αποφυλάκιση του Ρουπακιά.

«Η Βουλή μπορεί με βάση τον κανονισμό της -δεν χρειάζονται επιπλέον μέτρα- να λαμβάνει απόφαση π.χ. για την απομάκρυνση κάποιων βουλευτών ή και για τον αποκλεισμό τους για ένα χρονικό διάστημα από συζητήσεις ή να υπάρξουν και μισθολογικές επιπτώσεις καθώς και μια σειρά από μέτρα πέραν της απλής παρατήρησης. Υπάρχει η διάθεση να ληφθούν τέτοια μέτρα» είπε ο Βούτσης. Θυμίζουμε ότι σ' αυτά ακριβώς τα μέτρα, που προβλέπονται από τον Κανονισμό της Βουλής, είχαμε αναφερθεί σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, εγκαλώντας τον Βούτση επειδή δεν τα εφαρμόζει. Γράφαμε:

«Οι νεοναζί βουλευτές αποπέμφθηκαν από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 81 περί προσωρινού αποκλεισμού τους από τις συνεδριάσεις. Το συγκεκριμένο άρθρο, στην παράγραφο 3, προβλέπει ότι η Βουλή, στην αμέσως επόμενη συνεδρίαση, μπορεί με πρόταση του προέδρου της ή του ενός εικοστού των βουλευτών (δηλαδή 15 βουλευτών) να επεκτείνει τον αποκλεισμό από τις συνεδριάσεις έως δεκαπέντε μέρες. Αυτό συνεπάγεται αυτοδικαίως τη στέρηση του δικαιώματος να συμμετέχει και στις συνεδριάσεις Επιτροπών, καθώς και περικοπή του μισού της βουλευτικής αποζημίωσης.

Σκοπεύουν να εφαρμόσουν αυτό το μέτρο σε βάρος των νεοναζί και ρατσιστών χρυσαυγιτών; Αν εφάρμοζαν συνεχώς αυτό το μέτρο, κάθε φορά που δημιουργούν κάποιο επεισόδιο, θα αποδείκνυαν ότι έχουν διάθεση να πολεμήσουν τους νεοναζί με τα νόμιμα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους. Αυτό θα ήταν και ένα μήνυμα προς τους δικαστές που τους δικάζουν στον Κορυδαλλό. Ομως, όχι μόνο δεν πήραν τα προβλεπόμενα νόμιμα μέτρα σε βάρος των νεοναζί, αλλά κρατάνε και τη δίκη στον Κορυδαλλό, όσο γίνεται πιο μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας».

Από τότε πέρασε ένας ολόκληρος μήνας. Και δεν έγινε τίποτα. Συνέχισαν να φέρονται στους νεοναζί βουλευτές με το γάντι, μολονότι υπήρξαν αρκετές ευκαιρίες για να τους επιβάλουν τα μέτρα που προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής. Ούτε στο μέλλον πρόκειται να κάνουν τίποτα. Απλά, τη μέρα που αποφυλακιζόταν ο Ρουπακιάς, ο Βούτσης έκρινε σκόπιμο να πει ότι «υπάρχει διάθεση να ληφθούν τέτοια μέτρα», για λόγους προπαγανδιστικούς. Την επομένη το ξέχασε και αυτό, όπως είχε ξεχάσει και τις προηγούμενες απειλές. Και δεν είναι μόνο θέμα Βούτση, αλλά και θέμα **όλων** των κομμάτων, που έχουν το δικαίωμα να προτείνουν μέτρα σε βάρος των νεοναζί.

Προβολές ταινιών και συζητήσεις

ΠΑΡΑΒΑΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΓΡΑΜΜΟΥ

Είτε πρόκειται για την παράδοξη ιδιοποίηση των δυτικών μουσικών οργάνων, που επέβαλε η αποικιοκρατία, από τη ζωντανή μουσική παράδοση χωρών της Ασίας και της Αφρικής, είτε για την αναπάντεχη έμπνευση που χάρισε ένας περιθωριακός αμερικανός μουσικός στο νοτιοαφρικανικό κίνημα ενάντια στο απαρτχάιντ, είτε για την αποδόμηση ενός ροκ μύθου σε μια εποχή πολιτικών και κινηματογραφικών αμφισβητήσεων, είτε ακόμη για τη συνάντηση ενός πρωτοπόρου μουσικού με μια εξίσου νέα φιλμική γλώσσα, η μουσική και ο κινηματογράφος συναντιούνται μοιραία στις ταινίες αυτού του αφιερώματος: μικρός φόρος τιμής σε όσους έχουν παραβεί ή υπερβεί τις νόρμες της τέχνης τους, για να στοχαστούν και να τραγουδήσουν την καθημερινή ζωή των ανθρώπων.

Οι ταινίες του αφιερώματος:

Παρασκευή 1/4/2016: **Αχαλίνωτα Χάλκινα** (Brass Unbound/ Bewogen Koper, Johan van der Keuken, 1993)

Παρασκευή 8/4/2016: **One Plus One / Sympathy for the Devil** (Jean-Luc Godard, 1968)

Παρασκευή 15/4/2016: **Ψάχνοντας τον Sugar Man** (Searching for Sugar Man, Malik Bendjelloul, 2012)

Παρασκευή 22/4/2016: **Περνώντας τα σύνορα** (Step Across the Border, Nicolas Humbert, Werner Penzel, 1990)

~ Παρασκευή 1/4//2016 ~

ΑΧΑΛΙΝΩΤΑ ΧΑΛΚΙΝΑ

(Brass Unbound / Bewogen koper, Ολλανδία, 1993, 105')

Σκηνοθεσία: Γιόχαν βαν ντερ Κέεκεν
Σενάριο: Γιόχαν βαν ντερ Κέεκεν, Ρομπ Μπουνζάγιερ Φλες
Φωτογραφία: Γιόχαν βαν ντερ Κέεκεν
Παραγωγή: Πίτερ βαν Χιούστε, Moondocks

Οι μπάντες των χάλκινων πνευστών ήρθαν από την Ευρώπη μαζί με τους στρατούς, τους εμπόρους και τους εκπροσώπους του χριστιανισμού για να εξαπλωθούν σε όλον τον πλανήτη μέσω της αποικιοκρατικής βαρβαρότητας. Κατέκτησαν εδάφη, υποδούλωσαν λαούς, εξύμνησαν την υποτιθέμενη πολιτιστική ανωτερότητα της Δύσης. Ωστόσο, παράξενα μουσικά υβρίδια είδαν το φως της μέρας όταν τα χάλκινα παντρεύτηκαν με τα κρουστά των φυλών. Ετσι επέστρεψαν με άλλο χαρακτήρα σε διάφορες εκφάνσεις της τζαζ, της ροκ και της world. Γεννημένο από τη συνάντηση του πρωτοπόρου κινηματογραφιστή Γιόχαν βαν ντερ Κέεκεν με τον ανθρωπολόγο Ρομπ Μπουνζάγιερ Φλες, τούτο το κινηματογραφικό οδοιπορικό μας ταξιδεύει από την Ινδονησία στο Νεπάλ και από τη Γκάνα στο Σουρινάμ, καταγράφοντας σε καθεμιά από αυτές τις χώρες τα ανεξίτηλα σημάδια της αποικιοκρατικής κληρονομιάς αλλά και τις απροσδόκητες μεταλλάξεις που οι ντόπιες ζωντανές κουλτούρες επέφεραν στις παλιές καλές φανφάρες των αποίκων.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Foxes never quit

Το σημείωμα αυτό γράφτηκε λίγη ώρα μετά την εκπομπή της συνδρομητικής τηλεόρασης του ΟΤΕ με τα καλύτερα στιγμιότυπα από την 31η αγωνιστική της αγγλικής Premier League. Οχτώ αγωνιστικές πριν το τέλος και η Λέστερ συνεχίζει να βρίσκεται στην κορυφή του βαθμολογικού πίνακα, πέντε βαθμούς μπροστά από τη δεύτερη Τότεναμ που προσπαθεί να της «κλέψει» τον τίτλο.

Ποιος θα πίστευε στην αρχή της χρονιάς ότι μια ομάδα που έβαζε σαν στόχο την παραμονή στην κατηγορία και από πολλούς θεωρούνταν το πρώτο φαβορί για τον υποβιβασμό θα κατάφερνε μερικούς μήνες αργότερα να είναι αγκαλιά με τον τίτλο της πρωταθλήτριας Αγγλίας; Οσοι από εμάς επέλεξαν να υποστηρίζουν μια «μικρή» ομάδα (εννοώ το Παγκράτι και όχι τον Παναθηναϊκό, για να προλάβω ορισμένους κακεντρεχείς) μπορούν να καταλάβουν το παραμύθι που ζουν οι οπαδοί της. Μπορούν να καταλάβουν πόσο απολαμβάνουν αυτές τις στιγμές όλοι αυτοί που έχουν ζήσει εκατοντάδες πικρές και ελάχιστες όμορφες στιγμές, αλλά παρέμειναν πιστοί φωνάζοντας στους εντός και εκτός έδρας αγώνες Foxes never quit (οι Αλεπούδες δεν τα παρατάνε).

Γιατί η Λέστερ μπορεί να μην έχει να επιδείξει τίτλους και διακρίσεις, είναι όμως περήφανη για τους οπαδούς της. Περισσότεροι από 21.000 θεατές είναι ο χειρότερος μέσος όρος εισιτηρίων και μάλιστα σε μια χρονιά που η ομάδα αγωνιζόταν στην τρίτη κατηγορία, ενώ παροιμιώδεις είναι οι εκτός έδρας εκδρομές των οπαδών της, αφού συνήθως περισσότεροι από 2.000 την ακολουθούν όπου και αν παίζει. Ηρθε η ώρα της δικαίωσης λοιπόν για τους δεκάδες χιλιάδες Μπράιαν, Στιβ, Ρομπ, Τζορτζ, που έχουν ταυτιστεί με τη Λέστερ. Γιατί πίσω από αυτό το όμορφο παραμύθι, που μια ομάδα άσημων παιχτών κάνει ένα πολύ καλό ποδοσφαιρικό σύνολο που τα βάζει στα ίσα με τους ακριβοπληρωμένους αντίπαλους και τους κερδίζει παίζοντας και καλό ποδόσφαιρο, υπάρχουν οι δεκάδες οπαδοί της, που μια ολόκληρη ζωή έβαζαν πλάτη και άντεχαν τις πίκρες, γνωρίζοντας ότι η ομάδα της καρδιάς τους μπορούσε να τους προσφέρει μόνο μερικές περιστασιακές στιγμές χαράς.

Σε μια εποχή που η ακραία εμπορευματοποίηση του ποδοσφαίρου μεγαλώνει την ανισότητα ανάμεσα στις ομάδες με τον μεγάλο καπιταλιστή ιδιοκτήτη που «επενδύει» στο ποδόσφαιρο και τις ομάδες με τις περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες, η Λέστερ έρχεται να ανατρέψει τα δεδομένα και να μας θυμίσει ότι το πιο λαϊκό άθλημα ονομάζεται ποδόσφαιρο και είναι εδώ, συνεχίζοντας, κόντρα σε θεούς, δαίμονες και καπιταλιστές, να μας προσφέρει όμορφες ιστορίες.

Κοντονή, σε γυρεύει ο Ινφαντίνο

ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ συνυπέγραψαν επιστολή προς την ελληνική κυβέρνηση, με την οποία ζητούν την άμεση επανέναρξη (εντός δυο βδομάδων) του Κυπέλλου Ελλάδας, απειλώντας ότι αν δεν υπάρξει «συμμόρφωση» οι αρμόδιοι φορείς της ΦΙΦΑ θα εξετάσουν το ενδεχόμενο κυρώσεων, που δεν αποκλείεται να είναι και ο αποκλεισμός των ελληνικών ομάδων από την Ευρώπη. Κλιμάκιο αξιωματούχων των δύο συνομοσπονδιών αναμένεται να έρθει στην Ελλάδα για να συζητήσει με την ΕΠΟ και την κυβέρνηση τη διευθέτηση του θέματος.

Η κίνηση ήταν αναμενόμενη, αφού ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ απαιτούν να έχουν τον πρώτο λόγο σε οποιαδήποτε απόφαση θέτει υπό αμφισβήτηση την απόλυτη κυριαρχία τους στα δρώμενα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Αυτό που ξάφνιασε ήταν η ταχύτητα με την οποία αντέδρασαν, αφού ο νέος πρόεδρος της ΦΙΦΑ Τζιάνι Ινφαντίνο (πρώην γενικός γραμματέας της ΟΥΕΦΑ) αποφάσισε να ασχοληθεί με το θέμα στην πρώτη συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της παγκόσμιας ομοσπονδίας μετά την εκλογή του. Αν αυτή η κίνηση του Ινφαντίνο συνδυαστεί με την «πρόβλεψη» του αντιπροέδρου της ερυθρόλευκης ΠΑΕ Σάββα Θεοδωρίδη, ότι πολύ σύντομα θα ξεκινήσει και πάλι η διοργάνωση του Κυπέλλου, μπορούμε να καταλάβουμε ότι στο θέμα υπάρχει άμεση εμπλοκή του υιού Θεοδωρίδη, ο οποίος είναι πλέον και επίσημα ο νέος γενικός γραμματέας της ΟΥΕΦΑ.

Σύμφωνα με τις «διαρροές» και τα δημοσιεύματα, στην επιστολή τους ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ τονίζουν στον Κοντονή ότι η απόφασή του για διακοπή ήταν πολύ αυστηρή, αφού θα έπρεπε να υπάρχει κλιμάκωση στις τιμωρίες. Πρώτα να δοκιμάσει απαγόρευση μετακίνησης φιλάθλων, μετά ματς κεκλεισμένων των θυρών και ακολούθως να προβεί σε πιο δραστικά μέτρα, όπως η διακοπή της διοργάνωσης, κατόπιν συνεργασίας με την ΕΠΟ. Με τον τρόπο αυτό, εμμέσως πλην σαφώς, καταρρίπτεται ένα από τα βασικά επιχειρήματα του Κοντονή. Ο υφυπουργός, σε μια πρώτη αντίδρασή του στην επιστολή που έλαβε, είχε τονίσει ότι στον πρόσφατο αθλητικό νόμο, που είχε πάρει έγκριση από ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ, προβλεπόταν ότι έχει την αρμοδιότητα να επεμβαίνει και να επιβάλλει ποινές σε περιπτώσεις αθλητικής βίας.

Με την επιστολή τους οι δυο συνομοσπονδίες δεν αμφισβητούν την αρμοδιότητά του, αμφισβητούν όμως την ορθότητα της απόφασής του και την επιλογή του να προχωρήσει σε μέτρα χωρίς προηγουμένως να έχει συζητήσει μαζί τους. Από την περασμένη Δευτέρα 23/3, που ο Κοντονής παρέλαβε μέσω της ΕΠΟ την επιστολή, έχει ξεκινήσει η αντίστροφη μέτρηση. Η εξέλιξη αυτή είναι σίγουρο ότι θα στριμώξει την κυβέρνηση, που είχε την ελπίδα ότι θα έχει κάποιο χρόνο στη διάθεσή της για να προετοιμάσει τις επόμενες κινήσεις της σε συνεργασία με τους «εξυγιαντές» του ελληνικού ποδοσφαίρου (Μελισσανίδη, Σαββίδη, Αλαφούζο).

Ηδη, ο Κοντονής έχει αποδεχτεί το αίτημα για συνάντηση με ομάδα αξιωματούχων από τις συνομοσπονδίες και συνεργάζεται με το νομικό του επιτελείο προσπαθώντας να βρει επιχειρήματα που θα στηρίζουν μια απάντηση του τύπου: «Τα έχουμε δοκιμάσει όλα! Δεν έμενε τίποτε άλλο να κάνουμε». Παράλληλα με την προετοιμασία για την υποδοχή των εκπρόσωπων ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ, ο Κοντονής προσπαθεί να πετύχει μια συνάντηση των μεγάλων του ελληνικού ποδοσφαίρου, ευελπιστώντας ότι μια ενδεχόμενη συμφωνία θα του δώσει τη δυνατότητα να ισχυριστεί ότι οι κινήσεις του έχουν την έγκριση των ομάδων. Και σε αυτή την περίπτωση, όμως, οι πιθανότητες δεν είναι υπέρ του.

Ηδη ο Αλαφούζος έχει ανακοινώσει ότι δε θα συμμετέχει στη συνάντηση, γιατί δε θέλει να νομιμοποιήσει την παρουσία του Μαρινάκη, ενώ -αν και ο Σαββίδης θα συμμετέχει στη συνάντηση- από «κύκλους» της ΠΑΕ ΠΑΟΚ εκφράζεται η πεποίθηση ότι δεν μπορεί να βγει κάτι θετικό απ' αυτή. Από την πλευρά του Ολυμπιακού, ο Μαρινάκης δε δείχνει διατεθειμένος να βάλει «πλάτη» στον Κοντονή, αν δεν πάρει τη διαβεβαίωση ότι θα συνεχιστεί το Κύπελλο. Μετά την εκλογή του Ινφαντίνο στην προεδρία της ΦΙΦΑ και την αναβάθμιση του Θοδωρή Θεοδωρίδη σε γενικό γραμματέα της ΟΥΕΦΑ, οι ερυθρόλευκοι αισθάνονται σίγουροι, γιατί έχουν γερές πλάτες και πολύ δύσκολα θα μπορέσει να πετύχει η κυβέρνηση «ανατροπές» στο σημερινό στάτους κβο του ελληνικού ποδοσφαίρου, χωρίς τη συγκατάθεσή τους.

Μοναδικός σύμμαχος της κυβέρνησης εμφανίζεται αυτή τη χρονική στιγμή ο Μελισσανίδης, ο οποίος βάζει πλάτη για να πετύχει ανταλλάγματα σε σχέση με το γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια. Ομως και αυτός πολύ δύσκολα θα συνεχίσει να ταυτίζεται με την κυβέρνηση και τον Κοντονή σε ένα τελεσίγραφο από ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ για αποκλεισμό των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, αφού το ταμείο είναι μείον και τα προσδοκώμενα φράγκα από τη συμμετοχή στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος των εξόδων της ομάδας.

Δύσκολα τα πράγματα για τον Κοντονή, που καλείται τις επόμενες μέρες να κάνει την έκπληξη και να αποδείξει, κόντρα στα συνήθη για την κυβέρνηση, ότι έχει συνέπεια λόγων και έργων. Το πιθανότερο είναι ότι θα κρυφτεί πίσω από το ΣτΕ. Σύμφωνα με πληροφορίες που ο ίδιος διέρρευσε, στην απαντητική επιστολή του προς ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ, υποστηρίζει πως θα σεβαστεί όποια απόφαση πάρει το ΣτΕ. Ετσι, το «δικαστήριο του μονάρχη» καλείται για μια φορά ακόμα να βγάλει τον «Σταύρο τον μικρό» από τη δύσκολη θέση που μόνος του περιήλθε.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Η προετοιμασία για την παρακολούθηση του EURO 2016 αρχίζει με χαλαρούς ρυθμούς και θα ενταθεί όσο πλησιάζει η έναρξη των αγώνων.

ΣΙΝΕΜΑ

ΠΑΜΠΛΟ ΑΓΟΥΕΡΟ

Η Εβίτα δεν κοιμάται πια εδώ

Η Εβίτα Περόν πέθανε στα 33 της χρόνια το 1952. Ακολούθησε μία ταραγμένη περιπέτεια με τη σορό της, καθώς έμελλε να εξυπηρετήσει πολιτικές σκοπιμότητες και μετά θάνατον. Ο Αγουέρο μας δίνει τη δική του εκδοχή. Κατόπιν ενδελεχούς έρευνας, ο αργεντίνος σκηνοθέτης κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε μόνο μία εκδοχή για το τι τελικά συνέβη, οπότε ο ίδιος -στο πλαίσιο πάντα μιας καλλιτεχνικής κυρίως διαδικασίας- αφηγείται την ιστορία με το δικό του τρόπο.

Το τελικό αποτέλεσμα, ανεξάρτητα από το πολιτικό του περιεχόμενο (ουδεμία κριτική προσέγγιση της προσωπικότητας και της δράσης της Εύας Περόν, παρά μια ωδή στη λατρεία που της είχε ο αργεντίνικος λαός και στην «επαναστατικότητά» της) είναι μια εξαιρετική δραματική ταινία, με πρωτότυπη δομή και εικαστικά υπέροχα πλάνα.

ΦΕΡΝΑΡΝΤΟ ΛΕΟΝ ΝΤΕ ΑΡΑΝΟΑ

Μια υπέροχη μέρα

Ο ισπανός σκηνοθέτης («Δευτέρες με λιακάδα», «Amador/Η ζωή που θα έρθει») στρέφει το φακό του στη Βοσνία, στα χρόνια του πολέμου. Διηγείται μία μέρα από την καθημερινότητα του πολέμου δύο αντρών που δουλεύουν σε κάποια ΜΚΟ και προσπαθούν να βοηθήσουν τους ντόπιους, οι οποίοι φυσικά τους αντιμετωπίζουν τουλάχιστον με πολλή επιφύλαξη.

Ο Αρανόα και σε αυτήν του την ταινία υιοθετεί τη γνωστή, πολύ ευχάριστη στην παρακολούθηση, γραφή του, που μπορεί να παρουσιάζει τα πιο στενάχωρα και απαισιόδοξα πράγματα με μια ελαφράδα, η οποία περιέργως δε στερεί τίποτα από το περιεχόμενο. Πίσω από τις ιστοριούλες των πρωταγωνιστών του, ο Αρανόα μένει στην καταγραφή της φρίκης του πολέμου και στην εξαθλίωση του λαού.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ

Επόμενος σταθμός: Ουτοπία

Το 2012, η ΒΙΟ.ΜΕ, εργοστάσιο κατασκευής οικοδομικών υλικών στη Θεσσαλονίκη, κλείνει. Ορισμένοι από τους εργάτες, φοβούμενοι τη χρόνια ανεργία, αποφασίζουν να καταλάβουν το εργοστάσιο και να το λειτουργήσουν «με βάση το μοντέλο της αυτοδιαχείρισης και τις αρχές της άμεσης δημοκρατίας». Το εγχείρημά τους θα προκαλέσει πάμπολλες συζητήσεις.

Ο Καρακάσης βρίσκεται με την κάμερά του στο πλευρό των εργατών από την αρχή. Επιλέγει να παρουσιάσει όλα τα στάδια, τις δυσκολίες, τις αντιφάσεις και τα αδιέξοδα με τα οποία ήρθαν αντιμέτωποι. Αντιμετωπίζει την περίπτωση ΒΙΟ.ΜΕ με σεβασμό και επίγνωση της πειραματικής της φύσης και δεν παρασύρεται

Dixi et salvavi animam meam

Αν άφεση δεν είναι η ποίηση, -ψιθύρισε μόνος του- τότε, από πουθενά να μην περιμένουμε έλεος (Γ. Ρίτσος, «Ο χώρος του ποιητή»)

Κάποτε θ' ανταμώσουμε στους λόφους του ήλιου. Μην ξεχνάς. Περπάτα.

Εμείς δεν ξέρουμε τι είναι η ομίχλη. Εμείς που λες όλα τα φτιάχνουμε στο φως.

➤ Και σημειολογικό το ενδιαφέρον της συνάντησης Ραούλ Κάστρο – Ομπάμα στο «Μέγαρο της επανάστασης» στην Αβάνα. Ποιος έχει προσχωρήσει σε ποιον...

➤ Παιδιά ενός κατώτερου θεού θα πρέπει να είναι οι γυναίκες εκπαιδευτικοί μιας και τους απαγορεύεται να εκφωνούν πανηγυρικούς σε εκκλησία (επιλογή μητροπολίτη Βέροιας).

➤ «Δώδεκα εκατομμύρια Αμερικανοί ζουν σε τροχόσπιτα με ανασφάλεια» - άλλη μια πρωτιά του καπιταλισμού... (mondediplo.com/2016/03/10trailers).

➤ «Είναι εύκολο ν' αποδείξει κανείς την καθοριστική επίδραση της κοινωνίας στην ψυχολογία του ανθρώπου, στις αντιλήψεις του και, κατά συνέπεια, στις εκδηλώσεις του και στον τρόπο που καταλήγει στις αποφάσεις του και εκλέγει το τι να κάνει. Η ουσία του ζητήματος όμως βρίσκεται βαθύτερα. Είναι ν' ανακαλύψουμε τις συνέπειες του γεγονότος πως ο άνθρωπος παντού και πάντα είναι προϊόν της κοινωνίας, και, κατά κάποια έννοια, αντανάκλαση των κοινωνικών σχέσεων. Αυτό είχε υπόψη του ο νεαρός Μαρξ όταν έγραφε στις θέσεις για τον Φόιερμπαχ: "Η ουσία του ανθρώπου δεν είναι αφαίρεση σύμφυτη στο κάθε ξεχωριστό άτομο. Στην πραγματικότητα είναι το σύνολο των κοινωνικών σχέσεων". Το πλήγμα κατά της "αφηρημένης ανθρώπινης ουσίας" το έδωσε ήδη τον 17ο αιώνα ο Τζον Λοκ. Ολα αυτά διαμορφώνονται στον άνθρωπο υπό την επίδραση της κοινωνικής αγωγής: Ιδέες, ηθικά συναισθήματα, αντιλήψεις και συνήθειες. Πρώτα απ' όλα επιδρά εδώ η γλώσσα, το πρώτο κοινωνικό απόκτημα που αποτυπώνεται στο μυαλό του παιδιού. Στο λεκτικό και στη σύνταξη της γλώσσας έχει εναποτεθεί η συσσωρευμένη γνώση του κόσμου που κληροδοτείται σε κάθε μέλος της κοινωνίας με την αγωγή. Το σύστημα της γλώσσας διαμορφώνει το σύστημα της σκέψης, τον τρόπο που νιώθουν οι άνθρωποι τον κόσμο μέσα από την κατάταξη των φαινομένων του κόσμου. Και διά μέσου της γλώσσας διαμορφώνεται όλη η νοοτροπία και η στάση του ανθρώπου. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ξεφύγει από τα κοινωνικά του πλαίσια. Ακόμα και σα σκαπανέας, σαν επαναστάτης και γκρεμιστής της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων, κινείται μέσα σε δεδομένες σχέσεις τις οποίες δημιούργησε ο ίδιος» (Ανταμ Σαφ: «Φιλοσοφία του ανθρώπου»).

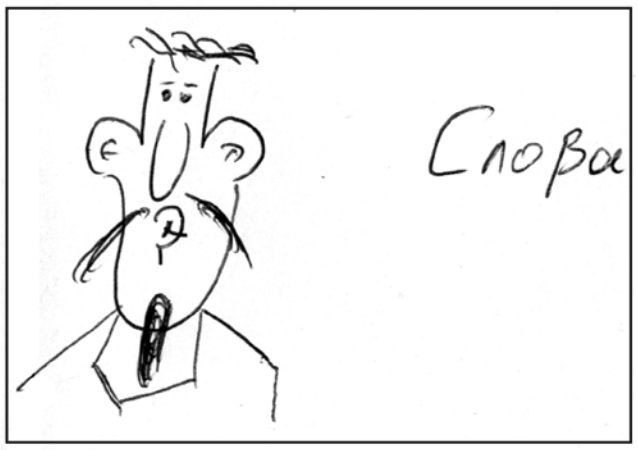

Ριχάρδος ο Γεροντοκαρδος

➤ Ρεκόρ υψηλών θερμοκρασιών τον Γενάρη και τον Φλεβάρη. Μόνο το κοινωνικό θερμόμετρο έχει κολλήσει...

➤ Ενώ ο τίτλος «Νέο πρόγραμμα του ΟΑΕΔ για απασχόληση 15.000 ανέργων» παραπέμπει στην απασχόληση, η ουσία (κείμενο) μιλάει για επιδότηση εργοδοτών... (η είδηση από tanea.gr, 21/3/2016).

➤ Επιμένει ο Β. Μπούτας για «δέσμευση της κυβέρνησης» (Ριζοσπάστης, 19-3-16, «Νέος κύκλος κινητοποιήσεων για τους μικρομεσαίους αγρότες»).

➤ «Εκφυλισμός και μάχη των μηχανισμών για τους συσχετισμούς» το 36ο συνέδριο της ΓΣΕΕ (Ριζοσπάστης, 20-3-2016). Και γιατί πήραν μέρος, λοιπόν, οι «δυνάμεις του ΠΑΜΕ»; Μάλλον, ως «Μοναδική "παραφωνία"» όπως γράφει η εφημερίδα, αποδίδοντας εύσημα στις φίλιες... δυνάμεις.

➤ Κείνος ο Γ. Σακελλαρίδης τι να κάνει, άραγε...

➤ «ΕΥΡΩΠΗ: ΚΛΕΙΣΤΟΝ λόγω πτώχευσης αξιών» («Η Εποχή», 20-3-2016, πρωτοσέλιδο). Ωστε η «Ευρώπη» έχει και (ανθρωπιστικές) αξίες; Εποχισμός, το ανώτατο στάδιο του ευρωλιγουρισμού.

➤ «...ο αναμενόμενος ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης δεν θα είναι αρκετά υψηλός ώστε να οδηγήσει σε αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων στα επίπεδα του 2006, μέσα στα επόμενα δεκαπέντε χρόνια» (kathimerini.gr, 20-3-2016, «Τα ημίμετρα συμβάλλουν στη συνέχιση της ανθρωπιστικής κρίσης»). Crisis is here to stay...

➤ Τσίπρας – Αβραμό: βάστα με να σε βαστώ.

➤ Βαγενά: ήθελές τα και παθέστα...

➤ Αν ο κροκόδειλος έφαγε τον εχθρό σου, αυτό δεν σημαίνει πως έγινε και φίλος σου. Γιόχαν Βόλφγκανγκ Φον Γκαίτε.

➤ «Στόχος της Κούβας είναι να προσελκύσει άμεσες ξένες επενδύσεις 2-2,5 δισ. δολαρίων το έτος για να φτάσει την οικονομική της ανάπτυξη στο 7%» - δήλωση του υπουργού Ροδρίγο Μαλμιέρκα στην κουβανική τηλεόραση (reuters.com, 29-3-2014).

➤ Τι σημαίνει η «προσέγγιση» ΗΠΑ-Κούβας; Με τον παρόντα νόμο τα κέρδη φορολογούνται κατά 30%, ο νέος νόμος μειώνει το ποσοστό σε 15%. Τα κέρδη από εξορύξεις, πετρέλαιο και άλλες επιχειρήσεις πρώτων υλών από 45% μειώνονται κατά 50%, δηλαδή φθάνουν το 22,55%. Οι επενδυτές εξαιρούνται της φορολογίας κερδών για οκτώ έτη από την υπογραφή συμφωνίας. Με τον παρόντα νόμο οι επενδυτές υπόκεινται σε φορολογία εισοδήματος ενώ με το νέο νόμο εξαιρούνται (ο νέος νόμος είναι ο υπ. αριθμόν 118/2014). Σοσιαλισμός του 21ου αιώνα κι αυτός...

➤ NO justice, no peace.

➤ Ο θάνατος διακοπές στο Σαράγιεβο πάει.

➤ Οταν πεθαίνει βασιλιάς, μη χαίρεσαι λαουτζίκο / Μη λες πως θάν' καλύτερος ο νυν από τον τέως / Πως θάναι το λυκόπουλο καλύτερο απ' τον λύκο / Τότε μονάχα να χαρείς: αν θάναι ο τελευταίος (Κ. Βάρναλης).

➤ Ανω των 9.000 οι θάνατοι στο Λονδίνο, οι οφειλόμενοι σε ατμοσφαιρική ρύπανση...

➤ ΣΥΡΙΖΔΕ, λοιπόν...

➤ Μαθαίνουμε ότι ο δολοφόνος είναι έξω, στην κοινωνία...

➤ Under a great, rainbow sky.

➤ «...αποσκοπεί στο σταθερό στόχο του αμερικανικού ιμπεριαλισμού να χτυπήσει ό,τι κατάκτηση έφερε στον κουβανικό λαό η σοσιαλιστική οικοδόμηση» (Ριζοσπάστης, 22/3/2016). Για τον Ομπάμα και την επίσκεψή του στην Κούβα. Για το νομοθετικό πλαίσιο που διευκολύνει τα κέρδη των εισαγόμενων «επενδυτών» μάλλον «δεν γνωρίζει» η εφημερίδα...

Βασίλης

ΝΙΚΟΣ ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ

Το κυπαρίσσι του βυθού

Ο Νίκος Κορνήλιος («Μητριαρχία») μας παρουσιάζει μια «ποιητική αλληγορία», μια ταινία -αντιγράφουμε από το ΔΤ της ταινίας- «ποιητικού κινηματογράφου με την έννοια ότι τα πρόσωπα, οι εικόνες, οι ήχοι, η μουσική, καθώς και το off κείμενο συμπράττουν, ώστε να δημιουργηθεί ο ανοικτός εκείνος συναισθηματικός χώρος μιας "γλυκιάς μελαγχολίας της ύπαρξης"».

Στην πραγματικότητα, βλέπουμε ταλαίπωρους ηθοποιούς να πηγαίνουν πάνω κάτω, σε μια αέναη προσπάθεια να δημιουργήσουν εικόνες σε σχέση με ένα κείμενο που ακούγεται παράλληλα. Το αποτέλεσμα κυμαίνεται στα όρια του γκροτέσκου. Ο Κορνήλιος αντιλαμβάνεται την έννοια της ποίησης αποκλειστικά ως μια ατέρμονη πορεία στις μεταφυσικές και υπαρξιακές εσώτερες (αυτό ακριβώς συμβολίζει και το κυπαρίσσι του βυθού άλλωστε) αγωνίες του ανθρώπου. Δυστυχώς δεν είναι ο μόνος.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ **Ελεύθερη Παλαιστίνη - Σταματήστε κάθε βοήθεια από τις ΗΠΑ στο Ισραήλ (πανό)**

Εκατοντάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν και διαδήλωσαν υπέρ μιας ελεύθερης Παλαιστίνης και κατά του σιωνισμού. «Υποστηρίξτε την Παλαιστίνη - Καταγγείλτε το AIPAC» ήταν το κεντρικό σύνθημα-κάλεσμα μιας σειράς οργανώσεων αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, που οργάνωσαν τη διαδήλωση. Το AIPAC είναι η αμερικάνικη οργάνωση-ομπρέλα, στην οποία συσπειρώνεται το σιωνιστικό «λόμπι». Κι έχει ξεχωριστή σημασία η διαδήλωση αυτή, γιατί έγινε στην καρδιά του κτήνους, στην Ουάσιγκτον. Εκεί που συνεδρίαζε το σιωνιστικό «λόμπι», με την παρουσία όλων των υποψήφιων για την αμερικάνικη προεδρία, που περνούν από εκεί, για να προσκυνήσουν το σιωνισμό και να δώσουν υποσχέσεις ότι η αμερικάνικη βοήθεια προς το σιωναζιστικό μόρφωμα της Μέσης Ανατολής θα συνεχίσει να ρέει, όπως ρέει και το αίμα του παλαιστινιακού λαού. Α, να μην το ξεχάσουμε. Στο συνέδριο του AIPAC πήρε μέρος και ο υπουργός Αμυνας της Ελλάδας Π. Καμμένος. Αυτή ήταν η... εθνική αποστολή που τον έστειλε ο Τσίπρας.

◆ **Οχι στον ρατσισμό και την ξενοφοβία - Σταματήστε τον πόλεμο τώρα! - ΓΣΕΕ (γιγαντοαφίσσα)**

Δε θα μπορούσε να λείψει η αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία από την επιχείρηση καπηλείας του δράματος των προσφύγων. Λεφτά έχει, ανέθεσε λοιπόν σε κάποια διαφημιστική εταιρία να της φτιάξει μια γιγαντοαφίσσα, που αναρτήθηκε στο συνεδριακό κέντρο του πολυτελούς «Rodos Palace», όπου έκανε το συνέδριό της. Μακριά από την εργατική τάξη, συνδυάζοντας τη συνδικαλιστική ίντριγκα με τις πολυτελείς διακοπές.

◆ Η υπενθύμιση της Ιστορίας. Η Ειδομένη, που ονομάστηκε έτσι από τη μεταξική δικτατορία, προκειμένου να μη φέρει το σλαβικό της όνομα (Σέχοβο), υπήρξε πάντοτε συνδεδεμένη με την προσφυγιά. Πρόσφυγες οι κάτοικοί της, όταν το 1821 εξεγέρθηκαν και υπέστησαν τα αντίποινα των Οθωμανών, πρόσφυγες πριν και μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους, πρόσφυγες φιλοξενεί και τώρα.

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πάντα μαχητική και αποκαλυπτική.

Ζητείται συμφωνία πάση θυσία

Αν ο Τσακαλώτος είναι στοιχειωδώς τίμιος, οφείλει να αναφωνήσει ως σύγχρονος Δήμος Σταρένιος: Είναι φίλοι μας οι Γερμανοί. Διότι ο κακός και μοχθηρός Σόιμπλε, όχι μόνο εξέφρασε δημόσια την εμπιστοσύνη του στον Τσίπρα, παρέα με τον Σαπέν, όχι μόνο εξήγησε ότι «δεν είναι εύκολο για τους Ελληνες να υλοποιήσουν όλα αυτά, εργάζονται όμως», αλλά βγήκε... από τα αριστερά στην τρόικα, συστήνοντας ευελιξία στη διαπραγμάτευση. Αναφερόμενος στη μείωση των συντάξεων, ο γερμανός υπουργός Οικονομικών είπε ότι «είναι πιθανό να μην υπάρξει πλειοψηφία στην ελληνική Βουλή», οπότε «πρέπει να αναζητηθεί τρόπος να ικανοποιηθούν αυτά που συμφωνήθηκαν το καλοκαίρι».

Δεν πέρασε πολύς καιρός από τότε που οι Τσιπραίοι έδειχναν με νόημα τον Σόιμπλε, υπονοώντας ότι αυτός βρίσκεται πίσω από τη σκληρή στάση του ΔΝΤ, επειδή θέλει να σπρώξει τα πράγματα σε αδιέξοδο και να ξαναβάλει στην ημερήσια διάταξη το Grexit, που αποτελεί διαχρονικά διακαή πόθο του. Ο Σόιμπλε φρόντισε να τους διαψεύσει για μια ακόμα φορά, αλλά είναι δύσκολο να βγουν αυτοί οι αχάριστοι να το παραδεχτούν.

Ειδικά εκείνος ο Τσακαλώτος, που παθαίνει κυκλοθυμικές κρίσεις. Τη μια μοιράζει non paper στο οποίο γράφει ότι με τις απόψεις που υποστηρίζει το ΔΝΤ για τη μείωση του αφορολόγητου «Ανταμ Σμιθ, Τζον Μέιναρντ Κέινς, Μίλτον Φρίντμαν και άλλοι αντίστοιχοι οικονομολόγοι θα είχαν υπαρξιακό πρόβλημα» και λίγες ώρες μετά, αφού του περάσει ο θυμός και στανιάρει, μοιράζει άλλο non paper στο οποίο αναφέρει: «Για το φορολογικό υπάρχει σημαντική συμφωνία. Συμφωνία υπάρχει και για το αφορολόγητο κατά την άποψη αξιωματούχων του υπουργείου»! (Και τα δύο αυτά non paper στάλθηκαν από το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών την Παρασκευή 18 Μάρτη).

Τι από τα δυο συμβαίνει; Το ΔΝΤ υποστηρίζει εξωπραγματικές απόψεις για το αφορολόγητο ή υπάρχει ήδη συμφωνία για το αφορολόγητο και γενικότερα για το φορολογικό; Αυτό μόνο ένας Τσακαλώτος μπορεί να το εξηγήσει. Οπως μόνο ένας Σταθάκης μπορεί να εξηγήσει πώς γίνεται και στις 11 Μάρτη, αναφερόμενος στα «κόκκινα δάνεια» να δηλώνει ότι «υπάρχουν ήδη προχωρημένες διαβουλεύσεις, δεν τίθεται ζήτημα διαφωνίας, απλώς χρειάζεται τεχνική επεξεργασία» και λίγο πριν φύγουν οι επικεφαλής του κουαρτέτου για το καθολικό πάσχα να διαρρέει ότι υπάρχει χάος ανάμεσα στις απόψεις της κυβέρνησης κι αυτές των δανειστών.

Το κουαρτέτο, πάντως, φεύγοντας για το πάσχα φρόντισε να διαλύσει κάθε υπόνοια για ένταση ανάμεσα στις δυο πλευρές. Εκπρόσωπος της Κομισιόν δήλωσε ότι «η αποστολή υπήρξε παραγωγική. Εχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος ως προς τη μεταρρύθμιση του φόρου εισοδήματος. Επιπλέον πρόοδος σημειώθηκε και σχετικά με βασικές πτυχές της μεταρρύθμισης του συνταξιοδοτικού. Οι εργασίες είναι σε εξέλιξη και θα συνεχιστούν και κατά τη διάρκεια των διακοπών του Καθολικού Πάσχα». Τα ίδια ακριβώς ανακοίνωσε και το ΔΝΤ στην Ουάσιγκτον, και ο Ντεϊσελμπλούμ, ως πρόεδρος του Eurogroup, σε γραπτή δήλωσή του: «Η αποστολή υπήρξε παραγωγική. Εχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος ως προς τη μεταρρύθμιση του φόρου εισοδήματος. Επιπλέον πρόοδος σημειώθηκε και σχετικά με βασικές πτυχές της μεταρρύθμισης του συνταξιοδοτικού. Οι εργασίες είναι σε εξέλιξη και θα συνεχιστούν και κατά τη διάρκεια των διακοπών του Καθολικού Πάσχα».

Οι επικεφαλής του κουαρτέτου έφυγαν, άφησαν όμως πίσω τα λεγόμενα τεχνικά κλιμάκια, που συνεχίζουν τη διαπραγμάτευση, ενώ αν χρειαστεί θα γίνουν και τηλεδιασκέψεις υπουργών με τους επικεφαλής. Στις 2 Απρίλη θα επιστρέψουν οι επικεφαλής του κουαρτέτου και θα συνεχίσουν τη δουλειά, με ορίζοντα το ορθόδοξο πάσχα. Βλέπουμε να μαζεύεται μεγαλοβδομαδιάτικα ο κυβερνητικός λόχος και να ψηφίζει τα μέτρα με τις βαλίτσες στα χέρια, όπως ψήφιζαν το Μνημόνιο παραμονή δεκαπενταύγουστου. Με τη διαφορά ότι τότε ήταν πολλοί, ενώ τώρα πρέπει να δουν αν μπορούν οριακά να περάσουν τα μέτρα με την ισχνή πλειοψηφία των 153 και με τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να μην τολμούν να εμφανιστούν πουθενά.

Μάλλον αυτό έχει κατά νου ο Σόιμπλε, όταν λέει πως «πρέπει να αναζητηθεί τρόπος να ικανοποιηθούν αυτά που συμφωνήθηκαν το καλοκαίρι», αν υπάρξει κίνδυνος να μην περάσουν τα μέτρα από τη Βουλή. Ποιος μπορεί να είναι αυτός ο τρόπος; Να σπάσουν το πακέτο και ν' αφήσουν κάποια μέτρα για μια επόμενη φάση, προκειμένου η κυβέρνηση να μπορεί να πανηγυρίζει ότι η σκληρή διαπραγμάτευση που έκανε πέτυχε.

Το βέβαιο είναι πως η κυβέρνηση αναζητά συμφωνία πάση θυσία, όχι επειδή στη συνέχεια θα καταπιαστούν με το χρέος, που έχει μόνο σημασία για το «πρεστίζ», όπως εύστοχα είπε ο Σόιμπλε, ούτε γιατί θα δοθεί ένα μήνυμα σταθερότητας και θ' αρχίσουν να εισρέουν οι καπιταλιστικές επενδύσεις, αλλά γιατί τον Ιούνη πρέπει να καταβληθεί δόση του δανείου, οπότε τότε θα βρεθεί σε ακόμα πιο δύσκολη θέση. Αν η συμφωνία που θα επιτευχθεί περιέχει κάποιες υποχωρήσεις του κουαρτέτου από τις αρχικές του θέσεις, αυτό θα συνοδεύεται από ρήτρες επιστροφής στα ίδια θέματα σε επόμενες αξιολογήσεις. Δηλαδή, θα συμφωνηθεί κάποια πράγματα να επανεξεταστούν στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον, υπό το πρίσμα της επίτευξης των γενικών στόχων του Μνημόνιου.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, η συμφωνία που θα κλείσει τώρα, θα περιλαμβάνει τον Αρμαγεδδώνα του νέου αντιασφαλιστικού συστήματος και σκληρά φορολογικά μέτρα. Ο λογαριασμός του Μνημόνιου δε βγαίνει διαφορετικά. Και βέβαια, αυτά τα μέτρα δε θα είναι τα τελευταία, αλλά ένας ακόμα σταθμός.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Τώρα τρέχουν

Μετά την πρόσκληση του Τσίπρα στη διάσκεψη σοσιαλδημοκρατών αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων, που οργάνωσε ο Ολάντ στο Παρίσι, και στην καθιερωμένη σύνοδο των επικεφαλής των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων, που γίνεται πριν από κάθε τακτική σύνοδο κορυφής της ΕΕ, ήρθε η ώρα να ανταποδώσει ο ΣΥΡΙΖΑ τη φιλοξενία, για να πιστοποιηθεί πως η παλιά διάκριση ανάμεσα στην «Αριστερά» από τη μια και στους σοσιαλδημοκράτες και συντηρητικούς, που από κοινού προωθούν το νεοφιλελευθερισμό, από την άλλη, έχει παραχωρήσει τη θέση της σε μια νέα διάκριση, ανάμεσα στις «αριστερές και προοδευτικές δυνάμεις» από τη μια και τους συντηρητικούς νεοφιλελεύθερους από την άλλη.

Στην Αθήνα, λοιπόν, με συνδιοργανωτές τον ΣΥΡΙΖΑ, το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς, το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς και το δίκτυο transform!Europe, οργανώθηκε τριήμερο διεθνές συνέδριο με θέμα «Συμμαχία Ενάντια στη Λιτότητα, για τη Δημοκρατία στην Ευρώπη». Ποιοι θα συμμαχήσουν; Η λεγόμενη «Αριστερά», η σοσιαλδημοκρατία και οι Πράσινοι. Γι' αυτό και στο συνέδριο δεν ήταν καλεσμένοι μόνο εκπρόσωποι κομμάτων της λεγόμενης «Αριστεράς», αλλά και σοσιαλδημοκράτες, με πρώτους και καλύτερους τους γάλλους σοσιαλδημοκράτες, που αντιπροσωπεύτηκαν από τους ευρωβουλευτές Τομά και Μορέλ και τον βουλευτή Σαρκί.

Εγινε και επίσημη συνάντηση ανάμεσα στη γαλλική αντιπροσωπία και σε αντιπροσωπία του ΣΥΡΙΖΑ αποτελούμενη από το γραμματέα Ρήγα, το μέλος της ΠΓ Μπουρνού και τα μέλη της ΚΕ Θεοδωρακοπούλου και Καρατσιουμπάνη. Οπως ενημερωθήκαμε από τον ΣΥΡΙΖΑ, «η συζήτηση επικεντρώθηκε στα βήματα συγκρότησης ενός κοινού πανευρωπαϊκού μετώπου εναντίωσης στη λιτότητα και τον νεοφιλελευθερισμό βασισμένο στην κοινή δράση της αριστερής πτέρυγας της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, της Αριστεράς και των Πρασίνων στο ευρωπαϊκό αλλά και στα εθνικά κοινοβούλια». Μάλιστα, «οι γάλλοι σοσιαλιστές διατύπωσαν για άλλη μια φορά την αμέριστη συμπαράστασή τους στον ΣΥΡΙΖΑ και στην ελληνική κυβέρνηση καθώς και την αφοσίωσή τους στον κοινό, δημοκρατικό, αγώνα για ανατροπή της νεοφιλελεύθερης ηγεμονίας στην Ευρώπη»! (Αν ψάχνετε κάποιον... Ολαντρέου, να είστε σίγουροι ότι η σχετική λέξη υπήρξε απλώς μια φραστική υπερβολή του παρελθόντος, για την οποία ο πρόεδρος Τσίπρας έχει προ πολλού ζητήσει συγνώμη).

Αλλά και στη συνάντηση της αντιπροσωπίας του ΣΥΡΙΖΑ με τον Λοράν, πρόεδρο του ΚΕΑ και εθνικό γραμματέα του «Κ»Κ Γαλλίας και την αντιπρόεδρο του ΚΕΑ Μόλα, «αναλύθηκε η αναβάθμιση της συνεργασίας Αριστεράς, Πρασίνων και σοσιαλιστών σε ευρωπαϊκό επίπεδο»!

Στη δική του ομιλία ο Τσίπρας διαπίστωσε ότι οι συσχετισμοί στην Ευρώπη αλλάζουν: «Στην Πορτογαλία ήδη έχουμε προοδευτική κυβέρνηση (σ.σ. σοσιαλδημοκρατική), με τη στήριξη της Αριστεράς, που και αυτή περνάει μεγάλες δυσκολίες και αυτή βρίσκεται στο στόχαστρο νεοφιλελεύθερων δυνάμεων που δεν χαίρονται με την παρουσία της. Στην Ισπανία, ελπίζουμε ότι μπορούμε να έχουμε και εκεί μία προοδευτική εξέλιξη (σ.σ. ουσιαστικά κάλεσε το Podemos να στηρίξει τη σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση). Στην Ιρλανδία, μετά τις εκλογές, το Sinn Féin είναι ισότιμος συνδιαμορφωτής των πολιτικών εξελίξεων. Αλλά και στη Βρετανία υπάρχει στροφή του Εργατικού Κόμματος προς τα αριστερά, με την ηγεσία του Τζέρεμι Κόρμπιν»!

Το συμπέρασμα είναι ότι πλέον οι Τσιπραίοι τρέχουν. Αποτελώντας το «αριστερό» κόμμα με το υψηλότερο κοινοβουλευτικό ποσοστό στην Ευρώπη, ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να σπρώξει όλο αυτό το συνονθύλευμα της ευρωπαϊκής ψευτοαριστεράς σε συμμαχία με τη σοσιαλδημοκρατία, έναν από τους δυο βασικούς πυλώνες του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, συνυπεύθυνο για την επίθεση ενάντια στην εργατική τάξη και τα άλλα εργαζόμενα στρώματα. Τρέχουν να διασωθούν μπαίνοντας σε μια ισχυρότερη συνομοταξία.

Π.Γ.